

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΗ'

Δευτέρα 4 Μαΐου 2009

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Πλωμαρίου Λέσβου και φοιτητές του Πολιτικού Τμήματος Νομικής Αθήνας, σελ.8510,8520

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη: Συζήτηση και λήψη απόφασης με μυστική ψηφοφορία , για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος και τις παρ. 2 και 3 του άρθρου 157 του ΚτΒ (Μέρος Κοινοβουλευτικό) και την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 3126/2003, ως προς την «ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της ηθικής αυτουργίας, σε εκβίαση τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου του Ζαχαρία), που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος (Φ. Μανούσης), κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση κατά παράβαση των άρθρων 1, 13, περίπτωση στ', 14, 16, 17, 18, 26 παράγραφος 1 εδάφιο α', 27 παράγραφος 1, 46 παράγραφος 1 εδάφιο α', 94 παράγραφος 1, 98 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση β' του Π.Κ", σελ.8505,8542

3. Ανακοινώνονται επιστολικές ψήφοι επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης, σελ.8538

4. Επί του Κανονισμού, σελ.8506,8507,8508

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ.8495

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 8497-8503

3. Ανακοίνωση του δελτίου αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 5 Μαΐου 2009, σελ.8504

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.,	σελ.8530,8531,8532
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ.,	σελ.8528
BENIZEΛΟΣ Ε.,	σελ.8529
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ.8528,8529
ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ Θ.,	σελ.8523,8524
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ.8526
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ.8524
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ.,	σελ.8527
ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ Α.,	σελ.8534
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ.,	σελ.8508
ΜΠΟΥΖΑΛΗ Π.,	σελ.8521,8522
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ.8512
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.8534
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Α.,	σελ.8516,8534,8537
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.8515,8532,8533
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ.,	σελ.8519,8520
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ.8517
ΡΗΓΑΣ Π.,	σελ.8522,8523
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ.,	σελ.8510
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,	σελ.8514,8516,8517
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ.8525

Β. Επί του Κανονισμού:

BENIZEΛΟΣ Ε.,	σελ.8506,8507,8508
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ.8507
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ.8507
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.8508
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ.8506,8507,8508
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ.8508

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΗ'

Δευτέρα 4 Μαΐου 2009

Αθήνα, σήμερα στις 4 Μαΐου 2009, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.01' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κυρία Παρασκευή Μπουζάλη, Βουλευτή Καστοριάς, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Νικολάου Κρήτης ζητεί έγκριση για την τοποθέτηση ανοικτού θεάτρου σε παραχωρηθέντα χώρο.

2) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ατόμων με Αναπηρία Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Φθιώτιδας ζητεί κατάλληλα προγράμματα σπουδών προσαρμοσμένα στις ανάγκες των μελών του κ.λπ..

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νεάπολης Νομού Λασιθίου ζητεί να λειτουργήσει στην περιοχή του Σχολή Επαγγελματιών Κοπής Κρέατος.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παπαδοπούλης Μιχαήλ ζητεί να ενημερωθεί για την πορεία συνταξιοδοτικού του ζητήματος.

5) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Επαγγελματιών και Ερασιτεχνών Αλιέων Μαλιακού ζητούν την καταγραφή και τον έλεγχο όλων των εστιών ρύπανσης του Μαλιακού κ.λπ..

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αντιπροσώπων και Εμπόρων Αυτοκινήτων Νομού Ηρακλείου Κρήτης ζητεί την εφαρμογή του Νόμου για την κατάργηση του τέλους μεταβίβασης και άδειας στα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα και μοτοσυκλέτες.

7) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημητρίου Δανιήλ, αστυνομικός υπο-

διευθυντής ε.α. ζητεί την προαγωγή των αποστρατευθέντων πριν της 1/8/08 στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή.

8) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βόλου ζητεί την έγκαιρη και ολοκληρωμένη υλοποίηση όλων των έργων που περιγράφονται στο Φάκελο Διεκδίκησης των Μεσογειακών Αγώνων του 2013.

9) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Φορείς του Δημοτικού Διαμερίσματος Αγίας Παρασκευής του Δήμου Λαμιέων Νομού Φθιώτιδας ζητούν να γίνουν αποδέκτες ενός πλήρους φακέλου για τα λατομεία, για την έγκυρη ενημέρωση όλων των κατοίκων και φορέων του διαμερίσματος κ.λπ..

10) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα Μαγνησίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος ζητεί το Μεσογειακό Χωριό να κατασκευαστεί σύμφωνα με τις αρχές της βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Καραγκούνη Νίκη διαμαρτύρεται για την γραφειοκρατία που επικρατεί στο «Ασκληπιείο» της Βούλας για την απόκτηση ειδικότητας.

12) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Απόστρατων Χωροφυλακής και Ελληνικής Αστυνομίας Νομού Λάρισας ζητεί την κατάρτιση νέου μισθολογίου για τα Σώματα Ασφαλείας κ.λπ..

13) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εθελοντές Μακράς Θητείας ζητούν τη μονιμοποίησή τους, τη βαθμολογική τους εξέλιξη κ.λπ..

14) Οι Βουλευτές, Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ και Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ, κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ, κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ, κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας Τμήμα Ανατολικής Κρήτης ζητεί να συνταχθούν οι αναγκαίες μελέτες, ώστε να καταστεί ώριμη η χωροθέτηση του έργου «Αναβάθμιση του ΒΟΑΚ σε Αυτοκινητόδρομο» μέσα από το Ρυθμιστικό Ηρακλείου και το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο Ηρακλείου κ.λπ..

15) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελ-

λάδας ζητεί την ανάληψη και στήριξη πρωτοβουλιών που θα συμβάλουν αποτελεσματικά στην καταπολέμηση του Αντισιμιτισμού και του Ρατσισμού κ.λπ..

16) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Απολυμένων Κλωστοϋφαντουργίας «ΚΟΡΤΑΓΚ» «Ο ΑΓΩΝΑΣ» ζητεί την αποκατάσταση της αδικίας που έχει επιτελεσθεί εις βάρος των ανέργων της «ΚΟΡΤΑΓΚ» κ.λπ..

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αλβανών Πελοποννήσου ζητεί η χορήγηση αδειών διαμονής στους ομοεθνείς μετανάστες να ανατεθεί στα ΚΕΠ ή σε υπαλλήλους του Υπουργείου Εσωτερικών κ.λπ..

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα ποσοστά των επιχειρήσεων του Νομού Αχαΐας που έχουν ενταχθεί στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» κ.λπ..

19) Ο Βουλευτής Ροδόπης κ. ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ κατέθεσε αναφορά με την οποία κάτοικοι του οικισμού Αγιάσματος Νομού Ροδόπης διαμαρτύρονται για την εγκατάσταση δεύτερης κεραιάς κινητής τηλεφωνίας στην είσοδο του χωριού.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ερασιτεχνών Αλιέων Ιεράπετρας Νομού Λασιθίου ζητεί την επίλυση προβλήματος που αφορά στο λιμάνι της Ιεράπετρας κ.λπ..

21) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αγίου Νικολάου Νομού Λασιθίου ζητεί ακτοπλοϊκή σύνδεση του λιμανιού του Αγίου Νικολάου με τις Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα κ.λπ..

22) Ο Βουλευτής Ροδόπης κ. ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι της Κοινότητας Οργάνης Νομού Ροδόπης διαμαρτύρονται για την έλλειψη σήματος των τηλεοπτικών καναλιών στην περιοχή τους.

23) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γενικό Νοσοκομείο - Κ.Υ. Σητείας ζητεί ξεκαθάρισμα σε επίπεδο νομού σχετικά με την ύπαρξη τριών νοσοκομείων και την δημιουργία ενός νέου κ.λπ..

24) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Αναγνωστόπουλος κάτοικος Λυγιάς Ναυπάκτου Νομού Αιτωλοακαρνανίας ζητεί τη δημιουργία αστικής λεωφορειακής γραμμής μεταξύ Αντιρρίου - Δάφνης Ναυπάκτου και να χρηματοδοτηθεί μέσω των σχετικών Προγραμμάτων των ΟΤΑ.

25) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αγίου Νικολάου Νομού Λασιθίου ζητεί να ικανοποιηθεί το αίτημα του Πολιτιστικού Συλλόγου Κρητών Σύρου για ακτοπλοϊκή σύνδεση της Σύρου με την Κρήτη και συγκεκριμένα με το λιμάνι του Αγίου Νικολάου.

26) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Νεάπολης Νομού Λασιθίου

ζητεί ακύρωση της απόφασης για το κλείσιμο του υποκαταστήματος της Εμπορικής Τράπεζας στο δήμο του κ.λπ..

27) Η Βουλευτής Καστοριάς κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Αξιωματικοί Μακράς Ανακατάταξης ζητούν την αναγνώριση συντάξιμης τριετίας.

28) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών - Βιοτεχνών και Εμπόρων Νομού Χανίων διαμαρτύρεται για τις αλλαγές τιμολόγησης της Ηλεκτρικής Ενέργειας και αναπροσαρμογής της προκαταβολής λόγω της αλλαγής τιμολογίου στις βιοτεχνίες της περιοχής τους κ.λπ..

29) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Αθήνας επισημαίνει τα προβλήματα υλοποίησης της επένδυσης για το φωτοβολταϊκό πάρκο κ.λπ..

30) Η Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Κρήτης ζητεί τη φύλαξη των κτηρίων του πανεπιστημίου κ.λπ..

31) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ροδίων ζητεί τη δωρεάν παραχώρηση στο Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων, της χρήσης των κτηριακών εγκαταστάσεων του παλαιού Νοσοκομείου Ρόδου.

32) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ροδίων ζητεί την παραχώρηση δημοσίου κτηρίου για τη στέγαση του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

33) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας - Θράκης ζητεί τη συνέχιση της άσκησης θήρας και επαρκούς θηροφύλαξης των ειδών της άγριας πανίδας και κατοχύρωση του ρόλου της στις κυνηγετικές οργανώσεις κ.λπ..

34) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Αθηνών ζητεί την απόσυρση της νομοθετικής διάταξης που αφορά στην κατάργηση των τελών αδείας και μεταβίβασης οχημάτων.

35) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σκυλλούντος Νομού Ηλείας ζητεί την άμεση έγκριση του Προγράμματος ΠΣΕΑ Α' τριμήνου 2008, από την εφαρμογή του οποίου εξαρτάται η αποζημίωση των πληγέντων παραγωγών δημοτών του

36) Οι Βουλευτές, Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Α' Αθηνών κ. ΕΥΘΑΛΙΑ (ΛΙΛΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Κηρύκου Ικαρίας ζητεί την έγκριση και χρηματοδότηση της δημιουργίας νέου ΧΑΔΑ στην περιοχή του.

37) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τοπικό Διαμέρισμα Άνω Χώρας του Δήμου Αποδοτίας Αιτωλοακαρνανίας ζητεί την άμεση στελέχωση του Κέντρου Υγείας Άνω Χώρας με το απαραίτητο ιατρικό προσωπικό.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 16032/12/03/2009 ερώτηση του Βουλευτή

κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ αριθμ. Φ900α/7192/10196/06/04/2009 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ε. Μείμαράκη η ακόλουθη απάντηση:

06 APR 2009

ΠΡΟΣ: - **ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**
ΔΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΚΟΙΝ:- ΒΟΥΛΕΥΤΗ: κ. Κυριάκο Βελόπουλο

- ΥΠΕΘ.Α/Γρ. Υ.ΕΘ.Α

- ΥΠΕΘ.Α/Γρ. ΥΦ.ΕΘ.Α

- ΥΠΕΘΑ/Κοινοβουλ. Έλεγχος

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος**ΓΡΑΦ. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛ. ΕΛΕΓΧΟΥ**

Τηλ.: 210-6598172 FAX: 210-6552035

Φ. 900α /7192/10196

Αθήνα, 6 Απριλίου 2009

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 16032/12-03-2009 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 16032/12-03-2009 Ερώτησης της Βουλής των Ελλήνων, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος, με θέμα την προμήθεια των Τεθωρακισμένων Οχημάτων Μάχης (Τ.Ο.ΜΑ.) BMP-3Μ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Ο προσδιορισμός των υπό προμήθεια υλικών και των τεχνικών απαιτήσεων αποτελεί αρμοδιότητα του Γ.Ε.Σ., που είναι και ο φορέας ο οποίος θα αξιοποιήσει επιχειρησιακά το εν λόγω μέσο. Θεωρούμε ότι οι Αξωματικοί επιτελείς αποτελούν τους πλέον αρμόδιους και ικανούς να περιγράψουν τις απαιτήσεις του Γ.Ε.Σ., οι οποίοι και μετέχουν στην Επιτροπή Διαπραγματεύσεων.

Τόπος οι διαπραγματεύσεις βρίσκονται σε εξέλιξη και η τελική τιμή του Τ.Ο.ΜΑ. θα διαμορφωθεί μετά την ολοκλήρωσή τους

Κ. ΦΡΑΓΚΟΣ Π.Ν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ
 ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

2. Στην με αριθμό 16106/13/03/2009 ερώτηση της Βουλευτού κ. Παπανδρέου Βασιλικής (Βάσως) δόθηκε με το υπ αριθμ. 5238B/06/04/2009 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος,

Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Σ. Καλογιάννη η ακόλουθη απάντηση:

06 APR 2009

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ**

**ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ**

Υπεύθυνος Ε. Γιαννουλάκης
Αρχιτέκτων Μηχανικός

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: youlia@grvp.minenv.gr

Αθήνα 6 / 4 / 2009

Αρ. Πρωτ. 5238B

Προς
Την Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβ/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.

- 1) Βουλευτή
- κα Βάσω Παπανδρέου
- 2) Υπ. Πολιτισμού
Γραφείο Υπουργού
- 3) Υπ. Οικονομίας και Οικονομικών
Γραφείο Υπουργού
- 4) Υπ. Εσωτερικών
Γραφείο Υπουργού

Θέμα: « Μεταολυμπιακή χρήση Ολυμπιακού γυμναστηρίου Γαλασίου ».

Σχετ. Η με αρ. πρωτ. 16106/13-3-09 Ερώτηση της βουλευτού κας Βάσως Παπανδρέου.

Για το παραπάνω θέμα, σας ενημερώνουμε τα εξής:

Η αξιοποίηση των υφισταμένων εγκαταστάσεων του Ολυμπιακού Κέντρου Γαλασίου έχει συμπεριληφθεί στις ρυθμίσεις του ν. 3342/05 «Βιώσιμη ανάπτυξη και κοινωνική αξιοποίηση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων, αδειοδότηση, χρήσεις, λειτουργία τους» (ΦΕΚ 131 Α') και συγκεκριμένα στο άρθρο 19 αυτού, στο οποίο προβλέπεται η δημιουργία εμπορικών καταστημάτων, χώρων εστίασης κοινού, θεματικού χώρου ψυχαγωγίας και πολιτιστικές εκδηλώσεις, δηλ. οι επιτρεπόμενες χρήσεις για τη μεταολυμπιακή αξιοποίησή του έχουν θεσμοθετηθεί με διάταξη νόμου.

Για το εν λόγω έργο έχει κατατεθεί στην ΕΥΠΕ/ΥΠΕΧΩΔΕ φάκελος Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) αντίγραφα του οποίου διαβιβάστηκαν στις συναρμόδιες Υπηρεσίες για απόψεις στα πλαίσια της προβλεπόμενης από τη Νομοθεσία, διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Η διαδικασία αυτή βρίσκεται σε εξέλιξη.

Ο Υφυπουργός

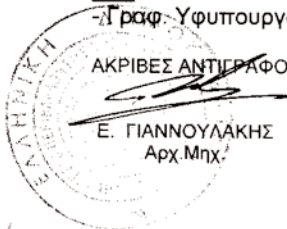
Σταύρος Ελ. Καλογιάννης

Ε.Δ.

Γραφ. Υφυπουργού

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ
Αρχ.Μηχ.

3. Στην με αριθμό 13425/29/01/2009 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Παντούλα Μιχαήλ, Βαρβαρίγου Δημητρίου, Μπόλαρη Μάρκου, Καρχιμάκη Μιχαήλ, Αηδόνη Χρήστου, Αμοιρίδη Ιωάννη, Αντωνίου Αντωνίας (Τόνιας), Αράπογλου Χρυσής, Γρηγοράκου Λεωνίδα, Ζήση Ροδούλας, Ζωΐδη Νικολάου, Κεγκέρογλου Βασιλείου, Κουσελά Δημητρίου, Λαμπίρη Ηλία, Μαγκριώτη Ιωάννη, Μπεγλίτη Παναγιώτη, Μωραΐτη Αθανάσιου (Θάνου), Νικητιάδη

Γεωργίου, Νιώτη Γρηγόρη, Παπακωνσταντίνου Γεωργίου, Πεταλωτή Γεωργίου, Σηφουνάκη Νικολάου, Σκουλά Ιωάννη, Σπηλιόπουλου Κωνσταντίνου, Στρατάκη Εμμανουήλ, Τιμοσίδη Μιχαήλ, Χαΐδου Χρήστου, Σακοράφα Σοφίας, Τόγια Βασιλείου, Δριβελέγκα Ιωάννη δόθηκε με το υπ αριθμ. 11200/ΙΗ/06/04/2009 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Α. Σπηλιοτόπουλο η ακόλουθη απάντηση:

07 APR 2009

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Όλα είναι θέμα Παιδείας

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ανδρέα Παπανδρέου 37

151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ

Τηλέφωνο: 210 – 34 42 320

FAX: 210 – 34 42 365

ΚΤΖΟ

Μαρούσι, 6-4-2009

Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.

11200/ΙΗ

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση
Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ. Βουλευτές κ.κ.
- Παντούλα Μιχαήλ
- Βαρβαρίγο Δημήτρη
- Μπόλαρη Μάρκο
- Καρχιμάκη Μιχαήλ
- Αηδόνη Χρήστο
- Αμοιρίδη Γιάννη
- Αντωνίου Τόνια
- Αράπογλου Χρύσα
- Γρηγοράκο Λεωνίδα
- Ζήση Ροδούλα
- Ζωΐδη Νίκο
- Κεγκέρογλου Βασίλη
- Κουσελά Δημήτρη
- Λαμπίρη Ηλία
- Μαγκριώτη Γιάννη
- Μπεγλίτη Παναγιώτη
- Μωραΐτη Θάνο
- Νικητιάδη Γιώργο
- Νιώτη Γρηγόρη
- Παπακωνσταντίνου Γιώργο
- Πεταλωτή Γιώργο
- Σηφουνάκη Νίκο
- Σκουλά Γιάννη
- Σπηλιόπουλο Κώστα
- Στρατάκη Μανόλη
- Τιμοσίδη Μιχαήλ
- Χαΐδο Χρήστο
- Σακοράφα Σοφία
- Τόγια Βασίλη
- Δριβελέγκα Γιάννη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 13425/29-1-09».

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 13425/29-1-09, την οποία κατέθεσαν οι ανωτέρω κ.κ. Βουλευτές, σας γνωρίζουμε ότι το ΥΠΕΠΘ αποβλέπει στη συνεπή εφαρμογή των βασικών αρχών δικαίου που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία ενός σύγχρονου κράτους. Ως εκ τούτου αποτελεί πάγια θέση του η εναρμόνιση των ενεργειών των υπηρεσιών του και των εποπτευόμενων φορέων του με τις αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Εσωτερική διανομή

- 1) Γραφείο κ. Υπουργού
- 2) ΤΚΕ

ΑΡΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

4. Στην με αριθμό 14188/11/02/2009 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στρατάκη Εμμανουήλ δόθηκε με το υπ αριθμ. 5274Β/07/04/2009 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χω-

ροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Σ. Καλογιάννη η ακόλουθη απάντηση:

07 APR 2009

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ

Υπεύθυνος Ε. Γιαννουλάκης
Αρχιτέκτων Μηχανικός

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: youlia@grvp.minenv.gr

Αθήνα 7 / 4 / 2009

Αρ. Πρωτ. 5274Β

Πρός
Την Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβ/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.

- 1) Βουλευτή
- κ. Μ. Σ. Στρατάκη
- 2) Υπ. Οικονομίας και Οικονομικών
Γραφείο Υπουργού
- 3) Υπ. Ανάπτυξης
Γραφείο Υπουργού

Θέμα: « Η οικοδομική δραστηριότητα στη χώρα μας ».

Σχετ. Η με αρ. πρωτ. 14188/11-2-09 Ερώτηση του βουλευτή κ. Μ. Σ. Στρατάκη.

Για το παραπάνω θέμα, σας ενημερώνουμε τα ακόλουθα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας:

Στις δράσεις του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. που συμβάλλουν θετικά στη δημιουργία θέσεων εργασίας, μπορούν να καταγραφούν οι δράσεις χωροταξικού σχεδιασμού που προωθεί, καθώς και η ένταξη στο σχέδιο περιοχών, αφού μεταξύ άλλων συμβάλλουν στην ανάδειξη επενδυτικών ευκαιριών και στην στήριξη, των επενδύσεων με πολλαπλό τρόπο.

Ειδικότερα το Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο περιλαμβάνει κατευθύνσεις για την αύξηση της αποτελεσματικότητας του θεσμικού πλαισίου που διέπει το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό (συμπεριλαμβανομένης της επιτάχυνσης των διαδικασιών ένταξης περιοχών στο σχέδιο), την άμεση πολεοδομηση περιοχών που παρουσιάζουν υψηλή ζήτηση, για την υλοποίηση των οποίων προωθούνται σχετικές δράσεις.

Επιπλέον το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον & Αειφόρος Ανάπτυξη» (ΕΠΠΕΡΑΑ) με συνολικό προϋπολογισμό 2,769 δισεκ. ΕΥΡΩ, αποτελεί το βασικό χρηματοδοτικό εργαλείο του ΕΣΠΑ, το οποίο (με τη συνέργεια των πόρων που περιλαμβάνονται στα λοιπά Τομεακά και Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα της Δ' Προγραμματικής Περιόδου 2007 – 2013), στόχο έχει την κάλυψη του ελλείμματος της χώρας σε περιβαλλοντικές υποδομές (εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων, εγκαταστάσεις διαχείρισης αστικών

στερεών αποβλήτων, αντιπλημμυρικά έργα, έργα διαχείρισης υδατικών πόρων, έργα Μετρό κλπ), το μεγαλύτερο μέρος των οποίων αφορά σε κατασκευαστικά έργα, που θα τονώσουν σημαντικά και σε βάθος έξι ετών (μέχρι το 2015) την οικοδομική δραστηριότητα της χώρας μας.

Ολόκληρο το εγκεκριμένο ΕΠΠΕΡΑΑ – με τους γενικούς και ποσοτικοποιημένους ειδικούς στόχους του – βρίσκεται αναρτημένο στην ιστοσελίδα (www.epper.gr)

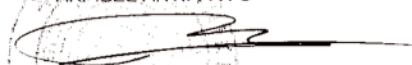
Ο Υφυπουργός

Σταύρος Ελ. Καλογιάννης

Ε.Λ.

- Γραφ. Υφυπουργού
- Δ/νση Χωροταξίας
- ΕΠΠΕΡ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ
Αρχ. Μηχ.

5. Στην με αριθμό 15692/09/03/2009 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ρόβλια Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ αριθμ. 13169/B.785/

07/04/2009 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

07 APR 2009

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΙΣΤ.ΚΑΙ ΔΗΜ/ΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ Γ

Αθήνα 7.4.2009

43169
Αριθμ. Πρωτ. /B. 785

Ταχ. Δ/ση: Πλ. Συντάγματος
Ταχ. Κώδικας: 101 80
Πληροφορίες: Δ. Βωβός
Τηλέφωνο: 210-3332653
TELEFAX: 210-3332810

ΠΡΟΣ: Την Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ. Ντίνο Ρόβλια

ΘΕΜΑ: Η Ερώτηση υπ' αριθμ. 15692 από 9-3-2009.

Σε απάντηση της ανωτέρω Ερώτησης, σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθμ. 260/57/23-3-2009 έγγραφο της ΕΤΕ, που αναφέρεται στο σχετικό θέμα.

Ο Υπουργός

Ι. Παπαθανασίου

Εσωτερική Διανομή

- Γραφείο Υπουργού
- Γραφείο Γεν.Γραμματέα
- ΓΔΟΠ
- Δ/ση Πιστωτ. & Δημοσ. Υποθέσεων
- Τμήμα Γ
- Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ.Ο.Ο.

Μαρία Κατσανθανάνη

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 5 Μαΐου 2009.

A. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 13769/4-2-2009 ερώτηση του Α' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ανάκληση της απόλυσης του ιατρού Ιωάννη Ταρνανίδη Επιμελητού Α' από το Γενικό Νομαρχιακό Νοσοκομείο Κοζάνης.

2. Η με αριθμό 14056/9-2-2009 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ικανοποίηση αιτημάτων των αγροτών της Κρήτης.

3. Η με αριθμό 16249/17-3-2009 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τον

εμπλουτισμό της λίμνης Βεγορίτιδας στο Νομό Πέλλας.

4. Η με αριθμό 15989/12-3-2009 ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Άννας Φιλίνη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος στα σχολικά κτήρια του 3ου Δημοτικού Διαμερίσματος του Δήμου Αθηναίων.

5. Η με αριθμό 12215/9-1-2009 ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λειτουργία αμιγώς αλβανικού σχολείου στην Καλαμπάκα του Νομού Τρικάλων.

B. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 10651/27-11-2008 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Βαρβαρίγου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταπολέμηση των καρτέλ στην αγορά ελαιολάδου κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση και λήψη απόφασης με μυστική ψηφοφορία, για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος και τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό) και παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν.3126/2003, ως προς την «ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας, σε εκβίαση τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου του Ζαχαρία), που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκασμένος (Φ. Μανούσης), κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση κατά παράβαση των άρθρων 1, 13 περίπτωση στ', 14, 16, 17, 18, 26 παράγραφος 1 εδάφιο α', 27 παράγραφος 1, 46 παράγραφος 1 εδάφιο α', 94 παράγραφος 1, 98 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση β' του Π. Κ.».

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος και τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής μετά την συζήτηση η Ολομέλεια αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης με μυστική ψηφοφορία.

Για την άσκηση δίωξης σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, δηλαδή τουλάχιστον εκατόν πενήντα μία (151) ψήφοι.

Θα ήθελα εδώ να υπενθυμίσω ότι με το από 31 Μαρτίου του 2009 έγγραφό του, ο Ανακριτής του 20ου Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών, ο κ. Απόστολος Ζαβιτσιάνος –Πρωτοδίκης- διαβίβασε στις 2 Απριλίου 2009 προς τον Πρόεδρο της Βουλής τη σχετική δικογραφία.

Στις 2 Απριλίου του 2009 πενήντα τέσσερις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ υπέβαλαν πρόταση, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τα άρθρα 153 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής, για τη σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Η Ολομέλεια της Βουλής στη συνεδρίασή της στις 6 Απριλίου 2009 αποφάσισε με την προβλεπόμενη από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής πλειοψηφία, για τη σύσταση της ανωτέρω επιτροπής, η οποία απετελείτο από δεκατρία μέλη.

Με την ίδια απόφαση της Βουλής ορίστηκε ως καταληκτική προθεσμία υποβολής του πορίσματος η 27η Μαΐου 2009.

Μέλη της επιτροπής ορίστηκαν από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες ως εξής: Από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Ανδρέας Κουτσούμπας, η κ. Βίβιαν Μπουζάλη, ο Αναστάσιος Νεράντζης, ο Κωνσταντίνος Τζαβάρας και ο Μαργαρίτης Τζίμας. Από το ΠΑΣΟΚ ο Μάρκος Μπόλαρης, ο Γεώργιος Πεταλωτής και ο Παναγιώτης Ρήγας. Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος η κα Βέρα Νικολαΐδου. Από το ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Νικόλαος Τσούκαλης. Από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Η Επιτροπή συγκροτήθηκε σε Σώμα στις 7 Απριλίου του 2009. Πρόεδρος της Επιτροπής εξελέγη ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αναστάσιος Νεράντζης, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής ο κ. Μαργαρίτης Τζίμας και Γραμματέας η κ. Βίβιαν Μπουζάλη.

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή υπέβαλε το πόρισμά της, στο οποίο καταχωρίστηκε και η απόψη της Μειοψηφίας, στις 29 Απριλίου 2009, μετά, δηλαδή, από τη διήμερη παράταση των εργασιών της, την οποία ζήτησε και έλαβε από την Ολομέλεια της Βουλής.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες του Προεδρείου –και είμαι βέβαιος, όλων των συναδέλφων- για την προσπάθεια την οποία κατέβαλε το Προεδρείο της Επιτροπής και τα μέλη της Επιτροπής, ώστε να ολοκληρώσουν μέσα στις ορισθείσες προθεσμίες το έργο που τους ανατέθηκε.

Σημειώνω ότι οι συνεδριάσεις της Επιτροπής ήταν πολώρες και οι συνάδελφοι – μέλη της Επιτροπής εργάστηκαν ακόμα και κατά τη διάρκεια των διακοπών του Πάσχα.

Παράλληλα, θα ήθελα, εκφράζοντας όλους σας, να συγχαρώ

τα στελέχη της Βουλής από διάφορες Διευθύνσεις, που εργάστηκαν με αφοσίωση, στηρίζοντας το έργο της Επιτροπής.

Επανέρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη διαδικασία για τον τρόπο διεξαγωγής της σημερινής συζήτησης.

Η συζήτηση διεξάγεται με ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 137 του Κανονισμού της Βουλής και θα ολοκληρωθεί σε μία συνεδρίαση.

Η ψηφοφορία, επαναλαμβάνω, είναι μυστική και δεν μετέχει σε αυτή ο συνάδελφος κ. Παυλίδης, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 155 του Κανονισμού της Βουλής, στην οποία αναφέρεται ότι η ψηφοφορία για όλα τα ζητήματα του άρθρου 86 του Συντάγματος είναι μυστική και σε αυτή δεν μετέχει εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση άσκησης δίωξης αν είναι Βουλευτής.

Θα ήθελα εδώ, όπως συμφωνήθηκε στη Διάσκεψη των Προέδρων και ανακοίνωσα στη συνεδρίαση της 29ης Απριλίου 2009, να επαναλάβω τα εξής: Οι συνάδελφοι Βουλευτές που απουσιάζουν σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό ή τα μέλη της Κυβέρνησης που απουσιάζουν, επίσης, σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, θα ψηφίσουν με επιστολική ψήφο, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής. Μία ώρα πριν την ψηφοφορία, δηλαδή στις 22.00' το βράδυ –η ψηφοφορία θα γίνει στις 23.000' το βράδυ- θα την παραδώσουν στο Προεδρείο μέσα σε σφραγισμένο φάκελο. Ο φάκελος με το ψηφοδέλτιο θα έχει τοποθετηθεί σε έναν άλλο φάκελο, επίσης κλειστό, επί του οποίου θα αναγράφεται το όνομα του Βουλευτή ή του μέλους της Κυβέρνησης που ψηφίζει με επιστολική ψήφο. Ο φάκελος θα συνοδεύεται με διαβιβαστικό έγγραφο και θα απευθύνεται προς τον Πρόεδρο της Βουλής.

Η παράδοση των φακέλων με τα ψηφοδέλτια θα γίνει από διαπιστευμένους συνεργάτες των Βουλευτών ή των μελών της Κυβέρνησης, που πρόκειται να ψηφίσουν με βάση το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής.

Έχω την τιμή να θέσω υπ' όψιν του Σώματος τη διαδικασία της συζήτησης, που είναι η ίδια με αυτή που ακολουθήσαμε σε ανάλογες συζητήσεις. Σύμφωνα με αυτή και κατ' εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου 65 του Κανονισμού της Βουλής, θα υπάρξει κατάλογος κατά προτεραιότητα ομιλητών, που θα οριστούν από τα κόμματα ως εξής: Τρεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις Βουλευτές από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα και ένας συνάδελφος από τις άλλες τρεις Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

Επίσης, τα κόμματα πέραν των ανωτέρω, εφόσον επιθυμούν, μπορούν να δώσουν κατάλογο ομιλητών. Εκτός από τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, όποιος άλλος συνάδελφος θέλει να μιλήσει, θα εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα μέχρι το τέλος της ομιλίας του δεύτερου ομιλητή.

Οι πέντε πρώτοι ομιλητές, ένας από κάθε κόμμα, προτείνω να μιλήσουν μέχρι δεκαπέντε λεπτά και οι υπόλοιποι τέσσερις μέχρι οκτώ λεπτά. Σύμφωνα με τον Κανονισμό, οι συνάδελφοι που θα εγγραφούν στον κατάλογο με το ηλεκτρονικό σύστημα ή θα δοθούν από τα κόμματα, θα μιλήσουν από πέντε λεπτά. Οι ομιλητές θα λάβουν το λόγο εναλλάξ και δεν θα υπάρξουν δευτερολογίες.

Οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν σύμφωνα με το χρόνο που προβλέπεται στο άρθρο 97, παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή η διάρκεια της агόρευσης του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και του Προέδρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος μέχρι είκοσι λεπτά, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού μέχρι δεκαπέντε λεπτά. Οι Υπουργοί θα μιλήσουν μέχρι δεκαοχτώ λεπτά. Οι αναπληρωτές των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δώδεκα λεπτά, αν όμως προηγηθεί η ομιλία Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο αναπληρωτής του θα λάβει το λόγο για πέντε λεπτά.

Ο συνάδελφος κ. Παυλίδης προτείνω να λάβει το λόγο για τριάντα λεπτά. Κατά τα λοιπά θα εφαρμοστούν οι διατάξεις των άρθρων 97, 167 και 137, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, εφόσον η Βουλή αποδέχεται.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται αποδεκτή η πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το Σώμα απεδέχθη την πρόταση ομοφώνως.

Σας ενημερώνω ότι τα κόμματα έχουν υποδείξει ως ομιλητές: από τη Νέα Δημοκρατία τον Κωνσταντίνο Τζαβάρα, τη Βίβιαν Μπουζάλη και τον Θαλασσινό Θαλασσινό. Από το ΠΑΣΟΚ τον Μάρκο Μπόλαρη, τον Γεώργιο Πεταλωτή και τον Παναγιώτη Ρήγα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τη Βέρα Νικολαΐδου. Ο Συνασπισμός Ριζοπαστικής Αριστεράς τον Νικόλαο Τσούκαλη και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός τον Αθανάσιο Πλεύρη. Μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης, την ενδεκάτη νυκτερινή, θα ακολουθήσει μυστική ψηφοφορία, σύμφωνα με τα άρθρα 73 και 157, παράγραφος 3 του Κανονισμού της Βουλής.

Πριν την έναρξη της ψηφοφορίας θα σας διανεμηθεί το ψηφοδέλτιο το οποίο έχει ως ακολούθως: Ψηφοδέλτιο «Για την άσκηση ή μη δίωξης, όπως ορίζεται στα άρθρα 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, 157 παράγραφος 3 του Κανονισμού της Βουλής, Μέρος Κοινοβουλευτικό και 6 του ν. 3126/2003 κατά του πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη ως προς την ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση τελεσθείσα από δράστη, κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου του Ζαχαρία, που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος Φώτης Μανουσής κατ' επαγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση, κατά παράβαση των άρθρων 1, 13 περίπτωση στ', 14, 16, 17, 18, 26 παράγραφος 1, εδάφιο α', 27 παράγραφος 1, 46 παράγραφος 1, εδάφιο α', 94 παράγραφος 1, 98 και 385 παράγραφος 1, περίπτωση β' του Ποινικού Κώδικα».

Υπάρχουν οι αναφορές «Ναι στην άσκηση δίωξης», «Όχι στην άσκηση δίωξης», «Παρών». Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν την άσκηση δίωξης κατά του συναδέλφου Αριστοτέλη Παυλίδη, θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους δίπλα στη φράση «Ναι στην άσκηση δίωξης». Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ψηφίσουν για τη μη άσκηση δίωξης του συναδέλφου Αριστοτέλη Παυλίδη, θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους δίπλα στη φράση «Όχι στην άσκηση δίωξης». Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ψηφίζουν «Παρών» θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους δίπλα στη λέξη «Παρών».

Θα σας διανεμηθούν, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και λευκά ψηφοδέλτια, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής για τη διεξαγωγή της μυστικής ψηφοφορίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε με τα προτεινόμενα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήδη από το στάδιο της επιτροπής διενέργειας της προκαταρκτικής εξέτασης, σύσσωμη η Αντιπολίτευση έχει θέσει το ζήτημα της αποσαφήνισης των νομικών διατάξεων, στις οποίες υπάγονται οι εξεταζόμενες πράξεις και άρα του πληρέστερου νομικού χαρακτηρισμού των πράξεων αυτών κατά τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

Διεξήχθη αναλυτική συζήτηση στην Προκαταρκτική Επιτροπή και έχει ληφθεί η απόφαση της επιτροπής κατά πλειοψηφία μίας ψήφου, η οποία δεν δεσμεύει προφανώς την Ολομέλεια.

Παρατήρησα επίσης ότι στην ημερήσια διάταξη που έχετε εκδώσει έχετε συμπεριλάβει μόνον το αδίκημα που περιλάμβανε το έγγραφο του 20ου Τακτικού Ανακριτή Αθηνών και το οποίο υιοθέτησε η πρόταση των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που μνημονεύει πράγματι μόνον το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση σε βαθμό κακουργήματος. Θέλω όμως να σας πω στο σημείο αυτό, κύριε Πρόεδρε, ότι η Ολομέλεια του Σώματος σ' αυτήν τη φάση της διαδικασίας και με βάση όχι την πρόταση των τριάντα τούλαχιστον Βουλευτών αλλά το πόρισμα της επιτροπής, είναι αρμόδια να προβεί στον ορθό και πλήρη νομικό χαρακτηρισμό, να περιγράψει τα πραγματικά περιστατικά και να συντελέσει τη διαδικασία της υπαγωγής τους στις κρίσιμες ποινικές διατάξεις. Δεν θέλω να σας κουράσω με πολλές διατάξεις γιατί είναι άχαρα αυτή η δικονομική συζήτηση, ιδίως όταν αφορά συνάδελφο, παλαιό κοινοβουλευτικό, και, εν πάση περιπτώσει, πάντα οι ποινι-

κοδικονομικές διατάξεις λειτουργούν pro reo και όχι εις επίρρωσιν των κατηγοριών. Οφείλουμε όμως να σεβαστούμε την εργασία που εκπόνησαν τα μέλη της Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης και την ακρίβεια που πρέπει να τηρήσουμε και στους πολιτικούς και στους νομικούς μας χαρακτηρισμούς.

Από τα πολλά επιχειρήματα που θα μπορούσα να σας πω σας λέω μόνο το εξής. Σύμφωνα με το άρθρο 86 του αναθεωρημένου και ισχύοντος Συντάγματος της χώρας, μόνον η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για μη ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Το άρθρο 86, λοιπόν, παράγραφος 1 του Συντάγματος επιφυλάσσεται για τη ρύθμιση των λεπτομερειών μόνον υπέρ του νόμου. Δεν επιφυλάσσεται υπέρ του Κανονισμού, γιατί τα θέματα αυτά δεν αφορούν τα εσωτερικά της Βουλής, την εσωτερική της αυτονομία, τα interna corporis, αλλά την άσκηση δικαστικής αρμοδιότητας.

Έρχεται, λοιπόν, ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών», δηλαδή ο ν.3126/2003 και στο άρθρο 5 παράγραφος 4 λέει τα εξής που δεσμεύουν τη Βουλή: «Το πόρισμα της παραγράφου 2 πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης. Αιτιολογημένη πρέπει να είναι και η πρόταση της τυχόν μειοψηφίας, η οποία καταχωρίζεται σε χωριστό κεφάλαιο του ίδιου πορίσματος». Από τις μόνες κρίσιμες και ισχύουσες, λοιπόν, διατάξεις του άρθρου 86 παράγραφος 1 του Συντάγματος και του άρθρου 5 παράγραφος 4 του νόμου «Περί ευθύνης Υπουργών» προκύπτει ότι αφ' ης στιγμής αποφασιστεί η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, συγκροτηθεί και λειτουργήσει η αρμόδια Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή, το πόρισμα της επιτροπής, με βάση τα όσα προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, είναι αυτό που προσδιορίζει τα πραγματικά περιστατικά και τον ορθό νομικό τους χαρακτηρισμό. Και επ' αυτού του πορίσματος τώρα και όχι της αρχικής πρότασης των τριάντα Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ καλείται να αποφανθεί η Ολομέλεια του Σώματος.

Κατόπιν αυτού σας παρακαλώ να εφαρμόσετε και εσείς τη διάταξη του σχετικού νόμου και να θέσετε υπό την κρίση του Σώματος την πρόταση της Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης κατά πλειοψηφία και μειοψηφία, ώστε να εκφραστούν οι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σας άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή, κύριε Βενιζέλο, και προφανώς λάβατε το λόγο επικαλούμενος το άρθρο 67 του Κανονισμού της Βουλής για το συγκεκριμένο θέμα ως παρεμπόδιον ζήτημα. Χαίρομαι που βλέπω ότι συμφωνείτε.

Δεύτερον, γνωρίζετε ότι η ημερήσια διάταξη, η οποία διενεμήθη για να συζητηθεί η πρόταση την οποία υποβάλατε οι κατά τον Κανονισμό και το Σύνταγμα με τον αντίστοιχο αριθμό και στη βάση της οποίας ημερήσιας διάταξης έγινε η συζήτηση της 6ης Απριλίου και ελήφθη με τη διαδικασία της μυστικής ψηφοφορίας η απόφαση της Βουλής για να συσταθεί η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή είχε ως θέμα το αίτημα της πρότασής σας και αυτό περιλαμβανόταν και στο ψηφοδέλτιο επί του οποίου ψηφίσαμε και με συγκεκριμένη διαδικασία με τη μυστική ψηφοφορία, αυτό που σας ανέγνωσα ότι περιλαμβάνεται και για την άσκηση ή μη δίωξης στο ψηφοδέλτιο το οποίο έχουμε σήμερα.

Οι αναφορές τις οποίες κάνατε για το πόρισμα: Το πόρισμα, κατά τον Κανονισμό, είναι η γνώμη την οποία εξέφρασε η Πλειοψηφία. Αυτό είναι το πόρισμα. Οι γνώμες των κομμάτων που συμμετείχαν είναι οι γνώμες της Μειοψηφίας και στο πόρισμα αυτό αναλυτικά οι εκτιμήσεις των συναδέλφων της επιτροπής για διεύρυνση του κατηγορητηρίου απερρίφθησαν μία προς μία και με συγκεκριμένα επιχειρήματα και συνεπώς το αίτημά σας να αποφασίσει πάλι η Ολομέλεια της Βουλής, όχι η ολομέλεια με τη νοούμενη πλειοψηφία, αυτή που υπάρχει εδώ, να ξαναγίνει δηλαδή μυστική ψηφοφορία για να περιληφθούν οι γνώμες της μειοψηφίας στο ψηφοδέλτιο, κατά τη γνώμη του Προέδρου του Σώμα-

τος και επικαλούμενος για τέτοιου είδους ζητήματα το άρθρο 67 του Κανονισμού της Βουλής αυτό δεν είναι ούτε κατά το Σύνταγμα ούτε κατά τον Κανονισμό εφικτό να γίνει. Το μόνο θέμα το οποίο έχει σήμερα η Ολομέλεια της Βουλής είναι με μυστική ψηφοφορία την εντεκάτη νυχτερινή να αποφασίσει την άσκηση ή μη δίωξης και συνεπώς την παραπομπή της υπόθεσης προς το Δικαστικό Συμβούλιο, εάν τελεσφορήσει η ψηφοφορία. Για το συγκεκριμένο θέμα το Δικαστικό Συμβούλιο που αποτελείται από κορυφαίους δικαστές για τα ζητήματα αυτά τα οποία έχετε θέσει θα εξετάσει την υπόθεση. Εκείνο εκεί έχει αρμοδιότητα για οποιοδήποτε άλλο θέμα συναρτάται.

Τώρα, για να υπάρξει στο ψηφοδέλτιο οτιδήποτε άλλο εκτός απ' αυτό το οποίο σας ανέφερα, λυπάμαι πάρα πολύ αλλά δεν είναι εφικτό να γίνει αυτό και θα ήθελα η συζήτηση να σταματήσει εδώ για να δοθεί ο χρόνος στους συναδέλφους Βουλευτές να ακούσουν τις απόψεις όλων, ώστε με νηφαλιότητα και με ψυχραιμία την εντεκάτη νυχτερινή να αποφασίσουν γι' αυτό το μείζον θέμα της άσκησης ή μη δίωξης κατά του συναδέλφου Βουλευτού κ. Παυλίδη.

Κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο για δύο λεπτά για να κλείσουμε μ' αυτό το θέμα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όχι, κύριε Βορίδη, θα κλείσει εδώ το θέμα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Παρακολούθησα το συλλογισμό σας με πολύ σεβασμό, όπως πάντα. Αν κάταλαβα καλά, η απόψη στην οποία είμαι ότι πράγματι ισχύει το άρθρο 5 παράγραφος 4 του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, αλλά ότι πόρισμα είναι η γνώμη της πλειοψηφίας και άρα οτιδήποτε περιλαμβάνεται στη μειοψηφούσα γνώμη του πορίσματος δεν είναι πόρισμα. Αυτό μου λέτε. Άρα η Ολομέλεια της Βουλής κατά τη λογική αυτή δεν πρέπει να επιλαμβάνεται...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Δεν το λέω εγώ, κύριε Βενιζέλο, εσείς το επικαλεσθήκατε και αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, εγώ θεωρώ ότι το πόρισμα είναι πάντα πόρισμα κατά πλειοψηφία και κατά μειοψηφία. Και η πλειοψηφία και η μειοψηφία παραθέτουν και εκτιμούν πραγματικά περιστατικά και εισηγούνται νομικούς χαρακτηρισμούς. Εσείς μου λέτε ότι η γνώμη της Μειοψηφίας για τα πραγματικά περιστατικά και τους νομικούς χαρακτηρισμούς δεν τίθεται καν στην κρίση της Ολομέλειας, γιατί αποκλείεται με τη μία ψήφο επιπλέον της Νέας Δημοκρατίας στην ίδια την επιτροπή. Αυτό μου λέτε.

Επίσης λέτε κάτι άλλο που δεν είμαι καθόλου έτοιμος να δεχτώ ότι ο αρεοπαγίτης ανακριτής και το Δικαστικό Συμβούλιο μπορούν να τροποποιήσουν την κατηγορία, να επεκτείνουν την κατηγορία, δηλαδή να εφαρμόσουν ό,τι εφαρμόζεται κανονικά στην κύρια ανάκριση και στη σχέση τακτικού ανακριτή και εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή ειδικού εφέτη ανακριτή και εισαγγελέα εφετών. Δεν είμαι έτοιμος να δεχτώ κάτι τέτοιο γιατί έτσι ουσιαστικά η Βουλή καταλείπει μεγάλο μέρος της δικαιοδοσίας της σ' ένα πάρα πολύ κρίσιμο πεδίο. Ας το αφήσουμε αυτό κατά μέρος τώρα. Δεν νομίζω ότι είναι σκόπιμο να τοποθετηθεί επ' αυτού η Ολομέλεια του Σώματος και να γραφτεί στα Πρακτικά μια σχετική θέση της, όποια ερμηνευτική αξία και αν έχει.

Εάν επιμενέτε σε αυτό που είπατε προηγουμένως σε σχέση με την ερμηνεία του άρθρου 5 παράγραφος 4 του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, τότε δεν θα ήθελα εσείς ως Πρόεδρος του Σώματος να έχετε πάρει την ευθύνη αυτής της απόφασης και θα σας παρακαλούσα να το θέσετε στην κρίση του Σώματος, όπως προβλέπει το άρθρο 67 του Κανονισμού της Βουλής, ώστε η πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας και όχι εσείς να έχει πάρει την ευθύνη αυτής της απόφασης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Βορίδης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα το οποίο εξετάζουμε εδώ, είναι το εξής: Ποιος

είναι σήμερα, στην παρούσα συνεδρίαση, ο χαρακτήρας της Βουλής. Και εκείνο το οποίο υπερασπιστήκαμε και υποστηρίξαμε ήδη στην επιτροπή, είναι ότι η Βουλή σήμερα έχει χαρακτήρα εισαγγελικού λειτουργού. Επομένως οφείλει μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης να αξιολογήσει το συγκεκριμένο αποδεικτικό υλικό.

Βεβαίως, υπάρχει μία σκέψη μέσα στο πόρισμα. Στη σκέψη της Πλειοψηφίας η οποία περιλαμβάνεται στο πόρισμα, τι λέει η Πλειοψηφία; Ότι πράγματι η επιτροπή δεν μπορούσε να προβεί σε άλλη νομική αξιολόγηση. Συμφωνώ απόλυτα. Η επιτροπή πράγματι δεν μπορούσε να προβεί σε άλλη νομική αξιολόγηση, γιατί δεσμευόταν από την πρώτη απόφαση της Βουλής. Ορθώς, όχι όμως στην παρούσα διαδικασία. Εδώ έχουμε νέα απόφαση της Ολομέλειας, όπου πλέον τα στοιχεία θα επαναξιολογηθούν και σε αυτήν τη νέα απόφαση της Ολομέλειας μπορεί η Βουλή να αποφασίσει να κάνει ορθό νομικό χαρακτηρισμό των πράξεων μετά τη συλλογή του αποδεικτικού υλικού. Δεν υπάρχει δέσμευση στην παρούσα διαδικασία. Εδώ κυρίαρχη η Βουλή μπορεί να αποφασίσει άλλο νομικό χαρακτηρισμό.

Υπό αυτήν την έννοια, οι απόψεις οι οποίες εξεφράστηκαν έστω μειοψηφικώς, πρέπει να τεθούν σε κρίση στο Σώμα στην παρούσα διαδικασία, άλλως, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα οδηγούμασταν σε νομικό αδιέξοδο. Διότι έστω και ήταν εσφαλμένος ο αρχικός νομικός χαρακτηρισμός που έχει κάνει η πρόταση του ΠΑΣΟΚ, δεν θα μπορούσε να υπάρξει βελτίωση στην παρούσα διαδικασία, αφού δεν υπάρχει δέσμευση, αφού έχουμε ξανά διαδικασία εισαγγελικού λειτουργού; Θα φτάναμε σε νομικό αδιέξοδο, θα φτάναμε σε ατιμωρησία για αιμιγώς δικονομικούς λόγους και είναι ξεκάθαρο ότι δεν υπήρξε πρόταση ούτε του συνταγματικού ούτε του κοινού νομοθέτη αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μόνο μία λέξη, κύριε Βορίδη, στα όσα είπατε. Σε αυτό το πράγμα θα έλειπε η προδιαδικασία. Νομίζω ότι αντιλαμβάνεστε τι θέλω να πω.

Το λόγο έχει ο κ. Κουβέλης για δύο λεπτά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ξεκινήσω από το τελευταίο που ετέθη, εάν το πόρισμα που τίθεται σε ψηφοφορία είναι το κατά πλειοψηφία ληφθέν από την Ειδική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή όχι. Έχω τη γνώμη ότι δεν έχει έρεισμα στο νόμο και στο Σύνταγμα η άποψη που θέλει να τίθεται σε ψηφοφορία μόνο το κατά πλειοψηφία πόρισμα της Ειδικής Επιτροπής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μπορώ να σας διακόψω, κύριε Κουβέλη;

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το άρθρο 86, παράγραφος 3 του Συντάγματος λέει σαφώς ότι αυτό για το οποίο καλούμαστε σήμερα να αποφασίσουμε με συμβουλευτική γνώμη του πορίσματος, δεν είναι το πόρισμα, αλλά είναι η άσκηση ή όχι δίωξης. Διαβάστε το άρθρο 86, παράγραφος 3. Το πόρισμα υπάρχει για να βοηθήσει τους συναδέλφους Βουλευτές να πάρουν την απόφαση εάν θα ασκήσουν ή όχι δίωξη.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Θέλω να σας βεβαιώσω ότι το έχω διαβάσει πάρα πολλές φορές από την ημέρα που ψηφίστηκε, κύριε Πρόεδρε, αλλά διαβάζοντάς το έχω καταλήξει σε αυτό που λίγο πριν σας είπα, ότι το πόρισμα βεβαίως μπορεί να υποβοηθά, αλλά σε καμμία περίπτωση δεν είναι δεσμευτικό, έστω για την υποβοήθηση. Διαφορετικά η έννοια της προκαταρκτικής εξέτασης και το περιεχόμενό της θα ασφυκτιούσε σε μία πλειοψηφία την οποία το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής θέλει με τον αριθμό των εκατόν πενήντα και ενός Βουλευτή μόνο για την άσκηση της ποινικής δίωξης.

Το δεύτερο που ήθελα να πω είναι ότι δεν υπάρχει κατά τη γνώμη μου, κύριε Πρόεδρε, καμμία δέσμευση από τους νομικούς χαρακτηρισμούς των πράξεων που ελέγχονται και ερευνώνται από το έγγραφο, από το περιεχόμενο της συγκεκριμένης πρότασης που έχει κατατεθεί, εν προκειμένω από το ΠΑΣΟΚ. Διαφορετικά και πάλι θα ήταν η προκαταρκτική εξέταση εξαιρετικά περιορισμένη, θα έλεγα και αφυδατωμένη.

Σκεφθείτε, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, το εξής: Μηνύει κάποιος έναν συμπολίτη του και επιλέγει το νομικό χαρακτηρισμό της πράξης για την οποία τον μηνύει. Διενεργείται όμως προκαταρ-

κτική εξέταση και άλλα συνάγονται και προκύπτουν και νέες πράξεις οι οποίες είναι δεκτικές και άλλων νομικών χαρακτηρισμών. Δεν θα γίνουν αυτοί οι άλλοι νομικοί χαρακτηρισμοί, επειδή το συγκεκριμένο έγγραφο, η συγκεκριμένη μήνυση περιόρισε τον χαρακτηρισμό των ελεγχόμενων ποινικών πράξεων σε μία ή δύο;

Θεωρώ ότι δεν είναι ορθή αυτή η άποψη, οδηγεί σε αφυδάτωση της προκαταρκτικής εξέτασης και θεωρώ ότι δεν έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Χαλβατζής έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς συμφωνήσαμε στην διεύρυνση και στη διερεύνηση των κατηγοριών, τις οποίες κατηγορίες ασφαλώς θα διερευνήσει το Δικαστικό Συμβούλιο. Θεωρούμε ότι η Βουλή μπορεί σήμερα να πάρει μία απόφαση και δεν υπάρχει κανένα κώλυμα. Το αν θα διευρυνθούν οι κατηγορίες είναι ένα δεύτερο θέμα. Πάντως, η Βουλή μπορεί σήμερα να αποφασίσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Παυλόπουλος ζήτησε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα συνταχθώ με την άποψη την οποία εκθέσατε, αφού διευκρινίσω το εξής: Η πλήρης ταύτιση της διαδικασίας η οποία αυτήν τη στιγμή εξελίσσεται στη Βουλή κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος και το άρθρο 157 του Κανονισμού της Βουλής, με την προκαταρκτική εξέταση την οποία διεξάγει ανακριτικός λειτουργός στο πλαίσιο της κοινής ποινικής διαδικασίας είναι νομικά εσφαλμένη.

Μην ξεχνάμε ότι η διαδικασία που εξελίσσεται σήμερα στη Βουλή και η σχετική αρμοδιότητα της Βουλής, πρώτον, είναι ειδική και, δεύτερον, είναι εξαιρετική. Ειδική γιατί αφορά ένα αντικείμενο πολύ συγκεκριμένο που δεν ανάγεται στα νομοθετικά και κοινοβουλευτικά καθήκοντα της Βουλής. Και εξαιρετική γιατί η διαδικασία αυτή αντιτίθεται σ' από ένα συλλογικό όργανο, ενώ γνωρίζουμε ότι η προκαταρκτική εξέταση στο πλαίσιο της κοινής ποινικής διαδικασίας και, άρα, στο πλαίσιο της εφαρμογής των διατάξεων της Ποινικής Δικονομίας διενεργείται από μονοπρόσωπο όργανο.

Πρέπει δε να σκεφθούμε, ότι η εφαρμογή των διατάξεων και του Κανονισμού της Βουλής και του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, όπως εξέθεσε ο κ. Βενιζέλος, γίνεται πάντοτε υπό το φως του Συντάγματος. Και δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Άρα, αυτήν τη στιγμή, επειδή είναι η πρώτη φορά που εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις, πρέπει να αποφασίσουμε εδώ και ταυτοχρόνως να μην προκαταλάβουμε οτιδήποτε αφορά τη μετέπειτα εφαρμογή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών.

Εκεί θα συμφωνήσω με τον κ. Βενιζέλο ότι το θέμα του εάν και κατά πόσο αυτός που θα μπορούσε να διενεργήσει την κύρια ανάκριση μπορεί να το επεκτείνει ή όχι, είναι ένα άλλο ζήτημα που δεν είναι αρμόδια η Βουλή να το αποφασίσει. Και θα ήταν εξαιρετικά ολισθηρό να το αποφασίσουμε αυτό τώρα.

Αλλά σε ό,τι αφορά την αρμοδιότητα που έχει η Ολομέλεια είναι δεδομένο: Πρώτον, η πρόταση η οποία έγινε από τους τριάντα Βουλευτές και έγινε δεκτή από τη Βουλή για να γίνει η ειδική αυτή Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης, είναι εκείνη η οποία προσδιορίζει και το πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Διεύρυνση δεν είναι νοητή κατά την εκτίμησή μου. Και αυτό που αποφάσισε η επιτροπή κατά πλειοψηφία είναι ότι γι' αυτήν τη διεύρυνση δεν είναι ότι υπήρξε διαφωνία επί της ουσίας, αλλά είπε ότι δεν είναι νοητή αυτή η διεύρυνση και δεν μπορούσε να γίνει. Αλίμονο, εάν μπορούσε να γίνει η διεύρυνση. Τότε, παραδείγματος χάριν, δεν θα υπήρχε λόγος να θεσπίζονται οι διατάξεις στη συνέχεια οι οποίες αφορούν την κατά χρόνο άσκηση της αρμοδιότητας της Βουλής, ούτε η δυνατότητα που καθορίζει παραδείγματος χάριν το άρθρο 157 στο ακροτελεύτιο εδάφιο, που λέει ότι εκεί μπορεί να γίνει νέα πρόταση μόνο εάν υπάρξουν νέα πραγματικά περιστατικά.

Άρα, πρώτον, η απόφαση που λάβαμε την προηγούμενη φορά εν ολομέλεια μετά από την πρόταση των συναδέλφων που υπέβαλαν το σχετικό αίτημα προσδιορίζει τα όρια μέσα στα οποία οφείλει να κινηθεί η επιτροπή. Η επιτροπή αποφασίζει και το πόρισμά της -εκεί θα συμφωνήσω μαζί σας- είναι συνολικό. Υπάρ-

χει πλειοψηφία και μειοψηφία. Όμως, πλειοψηφία και μειοψηφία επί τίνος πράγματος; Επί του πλαισίου εκείνου που καθόρισε η απόφαση της Ολομέλειας. Όχι επί της διεύρυνσης.

Και θεσμικά, λοιπόν, δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτό το αίτημα του κ. Βενιζέλου και της Αντιπολίτευσης αλλά και για κάποιον άλλο λόγο. Το λέω προς τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Αν, κύριοι συνάδελφοι, ήταν σωστό αυτό το οποίο λέτε και το λέω σε όσους έχουν ασκήσει δικηγορία ιδίως στα ποινικά θέματα θα μπορούσε να συμβεί το εξής: Για φανταστείτε την περίπτωση κατά την οποία θα είχαμε -όπως έχουμε συγκεκριμένη περίπτωση- εντελώς διαφορετικές μειοψηφίες όσον αφορά στην πλειοψηφία, επί ποίων μειοψηφιών θα αποφασίσει η Βουλή αν αποφασίσει, παραδείγματος χάριν, την άσκηση ποινική δίωξης κόντρα στην άποψη την οποία έχει η πλειοψηφία; Τότε λογικά θα έπρεπε επάνω στο ψηφοδέλτιο να αποφασίσουμε με όλες τις κατηγορίες τις οποίες είναι δυνατόν και ένας Βουλευτής μόνο ο οποίος ήταν μέλος της επιτροπής να κάνει. Δηλαδή στην πραγματικότητα θα ήταν ένα τεράστιο πλαίσιο, ή θα έπρεπε να κάνουμε διαφορετικές ψηφοφορίες οι οποίες θα ήταν ατέρμονες. Ξέρω πως είναι άχαρη αυτή η διαδικασία και ορθώς ελέγχθη αυτό. Αλλά επειδή εδώ πρέπει να μείνουμε στην όσο το δυνατόν πιο αυστηρή τήρηση των διατάξεων του Συντάγματος. Μέσα στο πλαίσιο της εξαιρετικής και ειδικής διαδικασίας ο αναθεωρητικός νομοθέτης -μιλάμε για αναθεωρημένες διατάξεις- ήθελε την αποδοχή μιας συγκεκριμένης πρότασης, με αποτέλεσμα η Βουλή να έχει εκφύγει του πλαισίου το οποίο καθορίζεται από το Σύνταγμα και από τον Κανονισμό της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κατόπιν αυτών προχωρεί η διαδικασία και καλώ στο Βήμα τον κ. Μάρκο Μπόλαρη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ρωτήσετε το Σώμα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Με το άρθρο 67 αναλαμβάνω ως Πρόεδρος την ευθύνη γιατί η όποια ψηφοφορία γίνει, κύριε Βενιζέλο, γι' αυτό το θέμα είναι ψηφοφορία η οποία πρέπει να είναι μυστική και να έχει τους εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές. Αυτή είναι η άποψή μου. Μπορεί να είναι λανθασμένη.

Ο κ. Μπόλαρης έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν θα μιλήσει πρώτη η Πλειοψηφία;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Εσείς έχετε κάνει την αίτηση και οι υπηρεσίες με ενημερώνουν ότι στις προηγούμενες διαδικασίες προηγήθηκε ο πρώτος εκ των ομιλητών που είχαν την πρωτοβουλία για την πρόταση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Η γνώμη της Μειοψηφίας δεν τίθεται υπό την κρίση του Σώματος. Να εισηγηθεί η Πλειοψηφία που τίθεται υπό την κρίση του Σώματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα είχε την πρωτοβουλία και σε αυτή τη διαδικασία. Το ίδιο έγινε και το 2001, κύριε Βενιζέλο. Την ίδια διαδικασία ακολουθώ ακριβώς στα βήματα του τι έγινε το 2001 στην πρώτη φάση. Όχι στη δεύτερη φάση, γιατί ανάλογη διαδικασία και ψηφοφορία δεν είχαμε με το νέο Σύνταγμα. Αλλά και με το προηγούμενο Σύνταγμα το ίδιο ηκολουθείτο.

Κύριε Μπόλαρη, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλείται η Ολομέλεια της Βουλής να κρίνει και να πάρει θέση σε μια από τις πολλές πρόσφατες υποθέσεις κακοδιοίκησης και διαφθοράς στις οποίες εμπλέκονται πολιτικά πρόσωπα. Μαζί κρίνεται και η πολιτική ζωή της χώρας. Αξιολογείται και κρίνεται από τον ελληνικό λαό, από τους πολίτες η λειτουργία των θεσμών μας, αξιολογείται και κρίνεται η βούληση του πολιτικού κόσμου να δώσει τέλος σε παρόμοιες πρακτικές και αντιλήψεις στη διακυβέρνηση της χώρας. Απόψε στην ψηφοφορία που θα διενεργηθεί δεν κρίνεται μόνο η αναγκαιότητα περαιτέρω διερεύνησης της υπόθεσης που αφορά έναν πρώην Υπουργό. Κρίνεται η βούληση του Κοινοβουλίου να αντιμετωπίσει το φαινόμενο της δια-

φθοράς στη δημόσια ζωή από όπου και αν προέρχεται χωρίς υπεκφυγές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Η καταπολέμηση της διαφθοράς αποτελεί καθήκον μας. Για πρώτη φορά, λοιπόν, από τη θεσμοθέτηση του νέου πλαισίου για τη διερεύνηση της ποινικής ευθύνης Υπουργών, η Βουλή συνεδριάζει σήμερα, ώστε μετά τη σχετική συζήτηση να αποφασίσουμε, με μυστική ψηφοφορία, αν θα πρέπει να διερευνηθούν περαιτέρω, από δικαστικό συμβούλιο, τυχόν ευθύνες του πρώην Υπουργού.

Για να λάβουμε την απόφαση αυτή, απόφαση δύσκολη, χρειάζεται η διαπίστωση σοβαρών ενδείξεων για τέλεση αδικημάτων. Σίγουρα η σημερινή διαδικασία δεν είναι ευχάριστη. Σίγουρα το καθήκον όλων μας σήμερα είναι άχαρο. Σίγουρα ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, παρά τις βελτιώσεις που δέχθηκε το 2003, χρειάζεται ριζική αλλαγή, αλλαγή όμως προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της λογοδοσίας των πολιτικών προσώπων.

Αλλά σήμερα θα συζητήσουμε με βάση το πολιτικό πλαίσιο, το πλαίσιο το οποίο είναι δεδομένο. Τα σημερινά μας καθήκοντα, όσο δυσάρεστα και αν είναι, μας τα επιβάλλει το Σύνταγμα και ο νόμος.

«Ο Αριστοτέλης διαπίστωσε ότι φίλος μεν ο Πλάτων, φιλέτερα δε η αλήθεια». Το διακύβευμα της σημερινής συζήτησης είναι ένα. Η αξιοπιστία του πολιτικού προσωπικού της χώρας να διαχειρίζεται τη δημόσια εξουσία και το δημόσιο πλούτο, το έργο δηλαδή που του εμπιστεύτηκε ο πολίτης.

Και βέβαια η Βουλή δεν σκανδαλολογεί. Και βέβαια η Αντιπολίτευση δεν σκανδαλολογεί. Και βέβαια το ΠΑΣΟΚ δεν σκανδαλολογεί. Την πρωτοβουλία για να αχθεί ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας η συγκεκριμένη απόφαση δεν την είχε η Βουλή ούτε η Αντιπολίτευση ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν την είχαν τα κόμματα. Ασχολούμαστε εκ καθήκοντος προς τους πολίτες, προς τη διαφάνεια, τη λογοδοσία και εν τέλει την ίδια τη δημοκρατία, με αλληλλήληδες δύσσομες υποθέσεις, με σκάνδαλα, η ύπαρξη και η συνεχής αναπαραγωγή των οποίων, σε συνδυασμό με τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις για τη συγκάλυψη, υπονομεύουν το κύρος των πολιτικών προσώπων.

Τι θα συνέβαινε και πώς θα αξιολογούσατε, κύριοι συνάδελφοι, τη συμπεριφορά του ΠΑΣΟΚ, αν παρά τη διαβίβαση της κοινογραφίας από τον ανακριτή του 20ου Τμήματος Αθηνών, το ΠΑΣΟΚ δεν κατέθετε την πρόταση; Και πολύ περισσότερο τι θα έλεγαν οι πολίτες; Δεν θα μας κατήγγειλαν όλους για συγκάλυψη; Είναι βέβαιο και θα είχαν δίκιο.

Την υπόθεση, λοιπόν, μας την έστειλε η τακτική δικαιοσύνη, υπερβαίνοντας μάλιστα και διαδικασίες, μεθοδεύσεις συγκάλυψης. Και αυτό το οποίο ζητά η δικαιοσύνη, όπως το Σύνταγμα και ο νόμος ορίζει, είναι να αποφασίσουμε αν θα πρέπει να συνεχιστεί η έρευνα, αν θα πρέπει να ξαναστείλουμε στη δικαιοσύνη την υπόθεση, σε ένα δικαστικό συμβούλιο το οποίο θα κάνει την προανάκριση και την ανάκριση με έκδοση βουλεύματος, αθωωτικού ή παραπεμπτικού.

Συνεπώς σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρίνεται το ποιος σέβεται στην πράξη τη δικαιοσύνη και ποιος εν τέλει εμπιστεύεται τους ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς της χώρας. Εξάλλου ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δεν έχανε την ευκαιρία όλα τα προηγούμενα χρόνια να προτάσσει τη δικαιοσύνη σε κάθε τι που τον αφορά, να ζητά να πάνε υποθέσεις στη δικαιοσύνη. Μάλιστα εδώ έχω μια, από πρόχειρο έλεγχο, αναφορά του στις 29 Μαρτίου που θα την καταθέσω στα Πρακτικά. Τώρα, λοιπόν, που η δικαιοσύνη στέλνει έναν, δύο, τρεις φακέλους, εμείς θα την αγνοήσουμε;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αποδεικνύεται ότι τα σκάνδαλα έχουν ως μήτρα τους την πολιτική της Κυβέρνησης Καραμανλή και μάλιστα με δυο τρόπους. Από τη μια, υπάρχει η εμμονή της Κυβέρνησης σε αδιέξοδες νεοφιλελεύθερες πολιτικές υπέρ των ολίγων και των οικονομικά ισχυρών πατρώνων της που οδηγεί σε συστηματική εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, σε αποθράσυνση των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, στο τέλος στην καταλήστευση του πενιχρού λαϊκού εισοδήματος και από την άλλη, η επιλογή της να αποδυναμώνει ή να καταργεί κάθε ρυθ-

μιστική και ελεγκτική αρχή, να αντιμετωπίζει το κράτος ως ιδιωτικό της λάφυρο, να απορρίπτει κάθε πρωτοβουλία για την εκκαθάριση των σκιών της δημόσιας ζωής, έτσι ώστε να λειτουργεί όντως ως μήτρα παραγωγής αυτών των σκανδάλων.

Η ασυδοσία αυτή είναι κραυγαλέα και ενισχύεται από μεθόδους ακραίας συγκάλυψης, είτε με την απαξίωση του Κοινοβουλίου όταν αποχωρεί από αυτό η πλειοψηφία, είτε με επιχείρηση αδρανοποίησης των εγγυήσεων που παρέχει η ανεξάρτητη δικαιοσύνη, όταν επιχειρείται η παρεμπόδιση της αποστολής των φακέλων των δικογραφιών στη Βουλή.

Θέλω να υπενθυμίσω ότι το ΠΑΣΟΚ και ο ίδιος ο Πρόεδρος του αμέσως μετά την ανάληψη της εξουσίας από τη Νέα Δημοκρατία έτεινε χέρι συνεργασίας προς τον κύριο Πρωθυπουργό και του ζήτησε να διερευνηθούν όλες οι υποθέσεις, όπως επίσης να υπάρξει συνεργασία για την αποτελεσματική θωράκιση του δημόσιου βίου και του δημόσιου χρήματος στο μέλλον.

Σήμερα γνωρίζουμε ότι η συστηματική άρνηση του κυρίου Πρωθυπουργού δεν προερχόταν από έναν απλό κομματικό πατριωτισμό, αλλά αρνήθηκε, διότι επικράτησε στην Κυβέρνησή του η λογική της ιδιοκτησιακής αντίληψης σε σχέση με το κράτος και με τους θεσμούς.

Τα σκάνδαλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που εξέθρεψε η δεξιά πολιτική έχουν άμεση και λειτουργική σχέση με την οικονομική κρίση, τα πληρώνει άμεσα ο πολίτης, καθώς και μέσα από αυτά διογκώνεται το έλλειμμα του ΑΕΠ, προστίθεται χρέος, όπως και σήμερα διαπιστώνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Σας αναφέρω ένα μικρό παράδειγμα. Η Κυβέρνηση έχει προαναγγείλει, ανάμεσα στα άλλα φορολογικά μέτρα που προτίθεται να λάβει, την αύξηση 10% έως 20% της φορολόγησης στα τέλη κινητής τηλεφωνίας. Πρόκειται για υπηρεσία που χρησιμοποιεί το 86% των Ελλήνων. Θέλει να μαζέψει απ' αυτή την αύξηση, από έναν έμμεσο αλλά άδικο φόρο, είκοσι τέσσερα και πλέον εκατομμύρια ευρώ.

Την ίδια στιγμή, όμως, μόνο από την πολιτική της στο πρώην Υπουργείο Αιγαίου –ίσως το Υπουργείο με τους μικρότερους πόρους– έχει εκτοξεύσει το ετήσιο κόστος, μόνο για τις λεγόμενες άγονες γραμμές, από τριάντα εκατομμύρια ευρώ, που ήταν το 2003, στα εκατό εκατομμύρια ευρώ που υπολογίζεται ότι θα είναι φέτος. Εξήντα-εβδομήντα εκατομμύρια ευρώ διαφορά –διαφορά!– στις επιδοτήσεις, ένα τεράστιο ποσό που ξεπερνά τα 20.000.000.000 δραχμές.

Αυτά τα κονδύλια αναζητούμε. Γι' αυτό καλούνται οι πολίτες να πληρώσουν πρόσθετους φόρους. Γι' αυτό καλούνται οι πολίτες να πληρώσουν το ειδικό τέλος.

Συνεπώς, συζητώντας πολιτικά, αντιλαμβανόμαστε ότι δεν πρόκειται για 100.000 ή 600.000, που κατηγορείται ότι έλαβε ο διευθυντής του γραφείου του πρώην Υπουργού ως προϊόν εκβίασης, αλλά για τις διαστάσεις και τις συνέπειες που έχει η πολιτική που ασκήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία στα Υπουργεία αυτό το διάστημα.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επικαλείται τη διεθνή οικονομική κρίση, προκειμένου να μη συζητηθούν τα σκάνδαλά τους σε βάρος της δημόσιας περιουσίας και της διαφανούς διοίκησης.

Όμως, για την υπέρβαση αυτής της κρίσης χρειάζονται δυο βασικές προϋποθέσεις. Η πρώτη προϋπόθεση είναι η ύπαρξη ενός σχεδίου υπέρβασης της κρίσης με ανάπτυξη και η δεύτερη ένα κεφάλαιο πολιτικής αξιοπιστίας, δηλαδή καθαρές και διάφανες διαδικασίες.

Συνεπώς, η διερεύνηση των σκανδάλων και κυρίως η θεσμική θωράκιση για τη μη επανάληψή τους είναι κορυφαία πολιτική διαδικασία και σε σχέση με την οικονομική κρίση και σε σχέση με τα βάρη, τα οποία καλούνται να επωμιστούν σήμερα οι πολίτες. Το διακύβευμα, εν προκειμένω είναι η ίδια η αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου της χώρας τόσο σε προσωπικό όσο και σε θεσμικό επίπεδο.

Ο λαός δεν θέλει πια λόγια. Χόρτασε από τις πομπώδεις διακηρύξεις, από τα μεγαλόπνοα προγράμματα. Αυτό που αναρωτιούνται οι Έλληνες είναι ποιος τους εγγυάται και με ποια αξιοπρέπεια και με ποια αξιοπιστία, την υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων.

Έρχομαι στη συγκεκριμένη υπόθεση, την οποία γνωρίζετε όλοι, έχοντας το πόρισμα της επιτροπής. Αναφέρονται οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, στην πλειοψηφούσα τους άποψη, σε αποκλίνουσα συμπεριφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του πρώην Υπουργού. Τι σημαίνει αποκλίνουσα συμπεριφορά; Αποκλίνουσα από τι;

Θέτω λίγα ερωτήματα. Είναι αποκλίνουσα συμπεριφορά και πώς αξιολογείται ποινικά η συστηματική παραπλάνηση του Γραφείου του Πρωθυπουργού από τον πρώην Υπουργό, σε σχέση με το ότι διόρισε αυθημερόν σε θέση Ειδικού Συμβούλου το συνεργάτη του, ο οποίος είχε παραιτηθεί δήθεν από ευθιξία λόγω καταγγελιών για χρηματισμό; Μας τα κατέθεσε αυτά εξεταζόμενος στην Επιτροπή ο κ. Αγγέλου, Διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού.

Είναι αποκλίνουσα συμπεριφορά και πώς θα αξιολογηθεί το γεγονός ότι όσα πρόσωπα και όσες διαδικασίες σχετιζόντουσαν με τις ακτοπλοϊκές γραμμές παραπέμπονταν από τον ίδιο τον πρώην Υπουργό στο συνεργάτη του, στο Διευθυντή του Πολιτικού του Γραφείου –και σήμερα κατηγορούμενο- τον κ. Ζαχαρίου, όπως κατέθεσε σειρά μαρτύρων;

Πολύ περισσότερο, είναι ή όχι αποκλίνουσα συμπεριφορά και από τι σε σχέση με το ποινικό δίκαιο, με την ποινική αξιολόγηση, το γεγονός ότι ο πρώην Υπουργός βρισκόταν σε συνεχή συνεννόηση, συνεργασία και κάλυψη με τον συνεργάτη του, ακόμα και μετά την επιβολή σε αυτόν βαρυστάτων όρων εγγυοδοσίας –μάλιστα για 30.000 ευρώ- και απαγόρευση της εξόδου από τη χώρα;

Εν όψει του ότι είναι πλέον κατηγορούμενος σε βαθμό κακουργήματος, έχετε υπ' όψιν σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλη περίπτωση διευθυντή πολιτικού γραφείου Υπουργού του οποίου απαγορεύθηκε η εξόδος από τη χώρα και του έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι 30.000 ευρώ;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκλίνει από τη νομιμότητα, ναι ή όχι, το γεγονός ότι ο πρώην Υπουργός έχει άμεση πρόσβαση σε τραπεζικό λογαριασμό του αδελφού του μέσω πληρεξουσίου, στον οποίο γίνονται συστηματικά –κατά την κατάθεση του ελεγκτού επιθεωρητού της Τραπεζής της Ελλάδας- ύποπτες κινήσεις; Θυμίζω ότι απ' αυτό το λογαριασμό πληρώθηκε το διαμέρισμα της κόρης και οι επισκευές.

Είναι ή όχι αποκλίνουσα συμπεριφορά σε σχέση με την ποινική αξιολόγηση η αχρεώστητη επιστροφή εγγυητικών επιστολών από το Υπουργείο, η άρνηση προσφοράς για δωρεάν εκτέλεση δρομολογίων, η απευθείας ανάθεση πλόων σε πλοίο το οποίο περιμέναν να αλλάξει την ξένη σημαία, το οποίο βρισκόταν σε off shore εταιρεία και η σχετικά μ' αυτά προκλητική κακοδιοίκηση και το υποργκοεντρικό σύστημα διοίκησης, μετά την κατάργηση των ρυθμιστικών αρχών στο Αιγαίο;

Εν τέλει είναι αποκλίνουσα συμπεριφορά και πώς αξιολογείται ποινικά το γεγονός ότι ο πρώην Υπουργός βρέθηκε να αφίσταται της αληθείας σε καταθέσεις του για μία σειρά από ζητήματα, το λιγότερο από τα οποία είναι το τίμημα του διαμερίσματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν αυτές οι σοβαρές ενδείξεις και όσες άλλες περιγράψουμε στο πόρισμα –και θα τις αναφέρουν αναλυτικά οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που θα ακολουθήσουν- υπήρχαν για έναν απλό πολίτη, ο εισαγγελέας ο οποίος είχε το φάκελο στα χέρια του, τι θα έκανε; Θα απείχε ή θα ζητούσε περαιτέρω διερεύνηση;

Η προκαταρκτική εξέταση διενεργείται για την ανεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας. Έτσι λέει το Σύνταγμα και ο νόμος. Σκοπός της είναι η συλλογή των αναγκαίων αποδείξεων στο πλαίσιο της αρχής της νομιμότητας, όπως καθιερώνεται και από τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 86 του Συντάγματος.

Μετά το πέρας, λοιπόν, της Προκαταρκτικής Εξέτασης, η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή υποχρεούται στην υποβολή πορίσματος το οποίο πρέπει να είναι αιτιολογημένο, ειδικά εμπεριστατωμένο και να περιέχει τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σ' αυτά, καθώς και την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών –αναφέρομαι αναλυτικά στο νόμο- σε σαφή πρόταση. Στο πόρισμα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να συμπεριλάβει όλες τις αυτεπαγγέλτως διωκόμενες

αξιόποινες πράξεις, να περιγράψει τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που θεμελιώνουν την πρότασή τους.

Αυτό ακριβώς κάναμε όχι μόνο οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αλλά και οι Βουλευτές όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Μνημονεύουμε εμπεριστατωμένα και τις ενδείξεις για τις αληθώς συρρέουσες πράξεις παθητικής δωροδοκίας, νομιμοποίησης χρήματος από παράνομες ενέργειες που συντρέχουν αληθώς με την ηθική αυτοουργία, καθώς και της απιστίας και της παράβασης καθήκοντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε δύο δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το διακύβευμα της σημερινής ψηφοφορίας; Τι σημαίνει η διαπίστωση ή μη σοβαρών ενδείξεων, η άρνηση για τη διαπίστωση μη σοβαρών ενδείξεων; Τι άλλο μπορεί να σηματοδοτεί η απίστευτη υποκρισία του λευκού ή της ψήφου «ΠΑΡΩΝ»; Συγκάλυψη! Μόνο συγκάλυψη! Τι σηματοδοτεί ο στρουθοκαμηλισμός με τις διατυπώσεις περί αποκλίνουσας συμπεριφοράς;

Ο ελληνικός λαός έχει στραμμένα τα μάτια του σήμερα εδώ. Την υποκρισία του λευκού, την υποκρισία του «ΠΑΡΩΝ», την υποκρισία της αποκλίνουσας συμπεριφοράς δεν την δέχεται, γιατί αυτή οδηγεί στην οριστική απαξίωση της πολιτικής και του πολιτικού κόσμου.

Οι ελληνικές όλων μας είναι ιστορικές και ο κριτής λαός αναμένει να αρθρούμε στο ύψος τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τέσσερις φοιτήτριες και φοιτητές του Πολιτικού Τμήματος της Νομικής Αθήνας.

Τους καλωσορίζουμε. Τους ευχόμαστε το καλύτερο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, η σημερινή Ολομέλεια έχει ένα ιδιαίτερο καθήκον. Είναι από τις σπάνιες στιγμές όπου δε συνέρχεται για να θέσει δίκαιο, αλλά για να εφαρμόσει δίκαιο. Είναι, επίσης, σημαντικό το ότι την εφαρμογή αυτού του δικαίου την κατευθύνει προς τη διερεύνηση μιας κατηγορίας η οποία έχει διατυπωθεί από τους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και στρέφεται εναντίον του πρώην Υπουργού Αιγαίου, του συναδέλφου μας, του κ. Αριστοτέλη Παυλίδη.

Εν πρώτοις, δηλώνω ότι είναι βαρυσήμαντη η δήλωση την οποία χθες απηύθυνε προς όλους τους Βουλευτές ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και θεωρώ πράγματι ότι σε αυτή την πολύ σημαντική, την πολύ σπουδαία διαδικασία θα πρέπει όλοι μας να συμμετέχουμε σε αυτή τη συνεδρίαση συνειδητά. Και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, εάν κανείς αναλογιστεί ότι πολυς λόγος έγινε περί της συνειδησης του Βουλευτή γενικώς και αορίστως. Όμως, αυτό για το οποίο χρειαζόμαστε σήμερα είναι η συνειδηση συγκεκριμένου πράγματος. Άλλωστε, πολλοί σοφοί λένε ότι δεν υπάρχει συνειδηση εν γένει. Η συνειδηση πάντα έχει ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο. Είναι συνειδηση κάποιου συγκεκριμένου πράγματος και αυτό για το οποίο πρέπει όλοι σήμερα να είμαστε συνειδητοί είναι το γεγονός ότι, όταν μάλιστα και απευθυνόμαστε στην Ολομέλεια της Βουλής, σε αυτή τουλάχιστον τη διαδικασία, θα πρέπει να έχουμε συνειδηση του ρόλου μας και κυρίως, να έχουμε επίγνωση των διατάξεων οι οποίες εφαρμόζονται σε αυτή τη διαδικασία, πολύ δε γιατί σε αυτή τη συγκεκριμένη διαδικασία θα πρέπει η Βουλή να αποδείξει ότι γνωρίζει να σέβεται τους νόμους και να εφαρμόζει τους νόμους που δημιουργεί καλύτερα από οποιαδήποτε άλλη εξουσία.

Το λέω αυτό και το τονίζω ιδιαίτερα, γιατί η συνειδησή μας σήμερα δεν πρέπει να είναι κενή. Πρέπει να είναι καθαρή και πλήρης. Καθαρή πρέπει να είναι, γιατί πρέπει, κύριοι συνάδελφοι,

εδώ, σε αυτή την Ολομέλεια, να κρατήσουμε αποστάσεις από τη σκανδαλολογία. Καθαρή πρέπει να είναι, γιατί δεν είναι δυνατόν μέσα σ' αυτή την Αίθουσα να αποφασίζουμε, έχοντας συνείδηση γεμάτη από ανακρίβειες, από δαιμονοποιήσεις, από φετιχισμούς, όπως αυτός ο φετιχισμός του σηκωμένου δακτύλου, που αποτέλεσε πολύ σοβαρό επιχείρημα εναντίον του κ. Παυλίδη. Σε όλα τα κανάλια δεν γινόταν τίποτε άλλο από το να δημιουργείται η υποψία της ενοχής, μόνο και μόνο γιατί προσέτεινε το δάκτυλο ο κ. Παυλίδης και αυτός ο συγκεκριμένος φετιχισμός δε μπορεί να είναι περιεχόμενο της συνείδησης ενός έντιμου, καθαρού και προσηλωμένου στην αποστολή του Βουλευτή.

Θα πρέπει, επίσης, να είναι πλήρης βασικών δεδομένων. Το πρώτο δε δεδομένο είναι το γεγονός ότι σε αυτή την Αίθουσα, σήμερα, η Βουλή καλείται να αποδείξει ότι σέβεται τη δικαιοσύνη και την αλήθεια. Και ως δικαιοσύνη δε μπορεί παρά να δεχτούμε ότι τουλάχιστον με αυτή την πολιτική αντίληψη πρέπει να την προσεγγίσουμε, ότι είναι η ακριβοδικία και η ισότητα. Αυτόν που σήμερα έρχεται ενώπιόν μας ως ύποπτος για τη διάπραξη του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση θα πρέπει, έχουμε το χρέος όλοι μας, να τον αντιμετωπίσουμε ως ύποπτο που έχει όλα τα δικαιώματα που του αναγνωρίζει ο πολιτικός και ο νομικός πολιτισμός, αυτός που θέλει μέχρι σήμερα να μην ισχύουν οι ποινές υπόνοιας του Φρειδερίκου του Μεγάλου, αυτού, δηλαδή, του ηγέτη ο οποίος στην Πρωσία στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, όταν κάποιοι δε μπορούσαν να προσεγγίσουν με καθαρότητα μια δικαστική περίπτωση και είχαν κάποιες αμφιβολίες, επέβαλλε στους δικαστές να εφαρμόζουν τις ποινές υπονοίας.

Εδώ, λοιπόν, ζούμε πια σ' αυτή τη φάση ωρίμανσης του νομικού πολιτισμού που ακόμα και στις υποθέσεις που βρίσκονται στο στάδιο της προδικασίας, χρειάζεται με γενναιότητα να πούμε ότι ο ύποπτος είναι αθώος μέχρις ότου αμετακλήτως παραπεμφθεί σε δίκη ή ο οποιοσδήποτε εμπλέκεται σε μια ποινική διαδικασία είναι και πρέπει να θεωρείται αθώος μέχρις ότου αποδειχθεί η εμπλοκή του στην υπόθεση που τον αφορά και του αποδίδεται ως κατηγορία.

Και ένα επίσης δεύτερο στοιχείο, με το οποίο πρέπει να έχουμε γεμάτη τη συνείδησή μας, είναι το ότι δεν είναι δυνατόν σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα να υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι προσεγγίζουν αυτή την υπόθεση με τη διάθεση του σκανδαλόλογου, με τη διάθεση εκείνου του ερευνητή που χωρίς να έχει οποιαδήποτε ή την παραμικρά επαφή με το αποδεικτικό υλικό, σπεύδει άκριτα να υιοθετήσει φήμες, ανακρίβειες και διάφορα, τα οποία, ως οποιοδήποτε επιπέδου και μορφής ακριβείς, φέρονται, μεταφέρονται, παράγονται και αναπαράγονται στα διάφορα τηλεοπτικά παράθυρα.

Είναι πρωτίστως και πριν από όλα υπευθυνότητα για εμάς τους συναδέλφους του κ. Παυλίδη, να του αποδείξουμε ότι γνωρίζουμε πολύ καλά και έχουμε κάνει συνείδησή μας το ότι σ' αυτή τη συγκεκριμένη διαδικασία, που πρέπει να αποφασίσουμε για το αν συντρέχουν ή όχι οι προϋποθέσεις που ο νόμος προβλέπει για να ασκηθεί εναντίον του ποινική δίωξη, σε μια τέτοια διαδικασία εάν έχουμε αφομοιώσει πλήρως ότι ο παράγων που νομιμοποιεί μια απόφαση είτε του Κοινοβουλίου, είτε του δικαστηρίου, δεν είναι μόνο η ορθότητα, η αλήθεια και η δικαιοσύνη, αλλά είναι και η τελετουργική προσήλωση στις διαδικασίες του νόμου, του ποινικού νόμου και της ποινικής δικονομίας. Γιατί σ' αυτές ακριβώς τις περιπτώσεις αξίζει να αναφέρεται όχι μόνο ο εφαρμοστής του δικαίου, αλλά και ο Βουλευτής που βρίσκεται σ' αυτό το ρόλο που εμείς σήμερα παίζουμε στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου μας. Θα πρέπει, επαναλαμβάνω, να γνωρίζει και να επιτελεί ως ύψιστη αποστολή του το χρέος του ότι η ποινική δικονομία δεν εφαρμόζει μόνο τον ποινικό νόμο αλλά προστατεύει και τον ύποπτο από την κακοποίηση ή από την κακομεταχείριση που μπορεί να έχει εξαιτίας του γεγονότος ότι η δημοσιότητα και ο ορυμαγδός της σκανδαλολογίας του έχουν επιφυλάξει μια άσχημη μεταχείριση μέχρι τώρα.

Γι' αυτό, λοιπόν, με αυτά τα συγκεκριμένα προλεγόμενα θα ήθελα, απαντώντας και σε όσα ακούστηκαν προηγουμένως, να τονίσω ότι πράγματι αυτές είναι οι σκέψεις που τον συνταγματικό νομοθέτη και την Ολομέλεια της Βουλής αλλά και το νομοθέτη του ν. 3126/2003, τους οδήγησαν να στοιχειοθετήσουν και

να δημιουργήσουν ένα θεσμό περί της ποινικής ευθύνης των Υπουργών, ο οποίος πρωτίστως να έχει μια θεμελιώδη αρχή οικονομίας. Και αυτή ακριβώς η αρχή είναι η τελετουργική προσήλωση -γιατί αυτό ακριβώς απαιτεί και ο νομικός πολιτισμός και οι συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές του σεβασμού της αξίας του ατόμου και του σεβασμού όλων των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα- που οδηγεί και το νομοθέτη του Κανονισμού της Βουλής, την ίδια δηλαδή τη Βουλή, αλλά και το νομοθέτη του ν. 3126/2003, να έχουν απαιτήσει, να έχουν προδιαγράψει, και να έχουν δημιουργήσει μια προδικασία προκειμένου η πρόταση της κατηγορίας να έρθει προς συζήτηση στη Βουλή.

Αυτό προκύπτει από την υποχρέωση που έχουν όσοι υπογράφουν την κατηγορία εναντίον προσώπου που έχει διατελέσει Υπουργός ή είναι Υφυπουργός ή έχει διατελέσει μέλος της κυβέρνησης να αναφέρουν με συγκεκριμένο και ειδικό τρόπο την αξιόποινη πράξη που του αποδίδουν, καθώς και να κάνουν μνεία της συγκεκριμένης διατάξεως που έχει παραβιαστεί. Δεν είναι άνευ σημασίας αυτές οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Και βεβαίως σε αυτή τη συγκεκριμένη περίπτωση που συζητούμε, αυτό που προεχόντως προστατεύουν είναι τα δικαιώματα αυτού ο οποίος οδηγείται σε αυτή τη διαδικασία, που και η ιστορική εμπειρία λέει ότι ήδη, προτού φθάσει ενώπιόν μας, έχει δεινώς υποφέρει και έχει κακοποιηθεί από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τις ανεξάρτητες και ανεξάντλητες σπερμολογίες, οι οποίες διαχέονται και διασπείρονται από τη μία ή την άλλη πλευρά.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε η Επιτροπή, αλλά, και σε αυτή εδώ τη φάση της διαδικασίας, δεν μπορεί ούτε η Ολομέλεια της Βουλής, αν δεν θέλει να παραβιάσει ατομικά δικαιώματα που τα προστατεύει το Σύνταγμα, να προβεί σε πληρέστερο χαρακτηρισμό, όπως ακούστηκε, της κατηγορίας. Αυτό τον πληρέστερο χαρακτηρισμό, πράγματι, τον έχει το δικαστήριο, όταν καλείται να ελέγξει κατηγορία που έχει διατυπώσει ο Εισαγγελέας ή το Δικαστικό Συμβούλιο. Όμως, σε αυτή τη φάση εδώ δεν τον έχει ούτε η Ολομέλεια της Βουλής. Και αυτό ακριβώς είναι το σημείο που μας οδήγησε -για τους λόγους αυτούς, αλλά και πέραν τούτου και για όσους έχουμε αναφέρει στο πόρισμα και στην άποψη που σχημάτισε περί αυτού του ζητήματος η πλειοψηφούσα άποψη- ότι δεν είναι δυνατή μία τέτοια μεταχείριση αυτού ο οποίος σήμερα έρχεται εδώ και περιμένει από εμάς να του πούμε αν πράγματι συντρέχουν οι προϋποθέσεις να ασκηθεί εναντίον του ποινική δίωξη για ηθική αυτοουργία σε εκβίαση εναντίον του κ. Μανούση.

Άλλωστε η Αξιωματική Αντιπολιτευση που είχε την πρωτοβουλία να καταθέσει την αίτηση για άσκηση ποινικής δίωξης είχε όλα τα στοιχεία στα χέρια της και μπορούσε με μεγάλη άνεση να δει και να διατυπώσει στη συγκεκριμένη κατηγορία ως παρεμπιπτούσα ή ως επικουρική βάση της συγκεκριμένης κατηγορίας ότι ενδεχομένως να έχουν διαπραχθεί και άλλες αξιόποινες πράξεις. Το γεγονός ότι δεν το έπραξε, σημαίνει ότι ήτο και είναι απολύτως βεβαία ότι δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση.

Σήμερα, όμως, δημιουργείται η εντύπωση ότι πράγματι ο κ. Παυλίδης έχει ενδεχομένως διαπράξει και άλλες πράξεις γιατί, ευθέως τουλάχιστον, δεν μπορεί η Αξιωματική Αντιπολιτευση να πει ότι κανένα από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν και από την Επιτροπή, αλλά και από την ποινική προδικασία που προηγήθηκε της προκαταρκτικής εξέτασης που είχαμε την τιμή να διενεργήσουμε, δεν μπορούν να συγκροτήσουν νομικά και ουσιαστικά τη διάταξη του άρθρου 385, δηλαδή το αδίκημα της κακοουρηματικής εκβίασης και τη διάταξη του άρθρου 46, δηλαδή την ηθική αυτοουργία σε αυτή την κακοουρηματική πράξη. Αυτό προκύπτει από τα εξής στοιχεία. Είναι δεδομένο -και θα ήθελα να δώσω μία απάντηση σ' αυτό που λέγεται- ότι δεν χρειάζονται καν απλές, αλλά ούτε οποιασδήποτε διαβαθμίσεως ενδείξεις για να οδηγηθεί κάποιος σε ποινική δίωξη, αφού, όπως τελευταία διατυπώνεται η άποψη με τη συγκεκριμένη απόφασή μας, αν πράγματι πούμε ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις να ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του κ. Παυλίδη, δεν κάνουμε τίποτε άλλο από το να στέλνουμε την υπόθεση σε μία περαιτέρω διερεύνηση. Κάτι τέτοιο όμως δεν ευσταθεί, γιατί η διάταξη του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δι-

κονομίας επιβάλλει πλέον μετά το ν. 3160, που είχε θεσπιστεί με πρωτοβουλία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τότε που ήταν κυβέρνηση, για πρώτη φορά στην άσκηση της ποινικής δίωξης την αρχή της νομιμότητας.

Δηλαδή υποχρέωσε τον εισαγγελέα για πλημμελήματα και κακουργήματα, για τα οποία έχει προηγηθεί προκαταρκτική εξέταση, να μην ασκεί ποινική δίωξη, αφού προηγουμένως δεν βασανίσει το υλικό το οποίο έχει συγκεντρωθεί και αφού επίσης προηγουμένως δεν δώσει αιτιολογημένη κρίση για το εάν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για να ασκηθεί η συγκεκριμένη δίωξη.

Εδώ, λοιπόν, συμβαίνει το εξής. Απ' όλο το υλικό που συγκεντρώθηκε, αυτό που λείπει για να έχουμε κατάφαση αυτής της συγκεκριμένης διατύπωσης του άρθρου 385, είναι το στοιχείο που αποτελεί τον πυρήνα της εκβίασης, δηλαδή ο εξαναγκασμός σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή από την οποία ο υποτιθέμενος φυσικός αυτοουργός, ακολουθώντας τις υποδείξεις και τις παραινήσεις του ηθικού αυτοουργού, επιδιώκει παράνομο περιουσιακό όφελος.

Από την ίδια την κατάθεση του κ. Μανούση, επανειλημμένως έχει δηλωθεί και έχει διατυπωθεί ότι κανένας δεν τον εξανάγκασε, κανένας δεν τον απειλησε. Τα χρήματα αυτά, ισχυρίζεται ο ίδιος, τα έδωσε στον κ. Ζαχαρίου για οικονομική βοήθεια και για να βοηθήσει τον κ. Ζαχαρίου και τον Υπουργό για τα γεράματά του και όπως άλλου έχει λεχθεί, για να αποπληρώσει κάποιο χρέος που είχε από το διαμέρισμα της κόρης του.

Εάν πράγματι έτσι είναι τα πράγματα και εάν πράγματι αυτή είναι η αλήθεια, δεν υπάρχει στοιχειοθετημένο το αδίκημα της εκβίασης, γιατί λείπει αυτό που αποτελεί τον όρο που είναι εκ των ων ουκ άνευ. Δεν μπορεί να γίνεται λόγος για εκβίαση εάν δεν δίδεται ως δεδομένο στην προκαταρκτική εξέταση το στοιχείο της απειλής. Και απειλή είναι η εξαγγελία ενός κακού που στη συγκεκριμένη περίπτωση έπρεπε να έχει ως στόχο την επιχείρηση του κ. Μανούση. Αντιθέτως, υπάρχουν μάρτυρες που οι εκλεκτοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης αποφεύγουν να τους κατονομάσουν. Και αυτοί είναι ο κ. Γεωργής, ο οποίος είναι Διευθυντής Μεταφορών του Υπουργείου Αιγαίου και επί της κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ και μέχρι σήμερα, είναι ο κ. Μάμης ο οποίος ήταν ο σύνδεσμος του Υπουργείου Αιγαίου με το Υπουργείο Ναυτιλίας, είναι ο κ. Σόρογκας που είναι ο έπαρχος της Λήμνου και λέει, όσα έγιναν, νομίμως έγιναν και κατόπιν απαιτήσεως των κατοίκων της Λήμνου, γιατί κατ' αυτό τον τρόπο έπρεπε να αναβαθμίσουμε τις συγκοινωνίες που συνέδεαν τη Λήμο με τη Βόρεια Ελλάδα, για το λόγο ότι τα πλοία του κ. Μανούση θεωρούντο επικίνδυνα. Χαρακτηριστικά δε αναφέρει ότι το πλοίο του κ. Μανούση «ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ» το έλεγαν «Παναγία βόθη».

Με τέτοιου είδους λοιπόν, επιχειρήματα και με τέτοιου είδους αποδεικτικά στοιχεία, προκύπτει, με τον πιο πανηγυρικό τρόπο, ότι αφού στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί το στοιχείο που αποτελεί πυρήνα της εκβίασης και μάλιστα από αυτόν τον ίδιο τον καταγγέλλοντα, κανένα δικαστήριο, κανένα δικαστικό συμβούλιο, καμία εισαγγελική αρχή δεν μπορεί ή τουλάχιστον δεν έχει το δικαίωμα να βρίσκεται σε μια λογοκρατούμενη σχέση με το αντικείμενο, εάν αποφανθεί διαφορετικά.

Όμως, αυτό που έχει σημασία είναι το εξής. Δεν μπορούμε να λέμε ότι δεν έχει διαπραχθεί εκβίαση, αλλά έχει διαπραχθεί απιστία, γιατί είναι δεδομένο ότι για να έχουμε απιστία, θα πρέπει να αποδεικνύεται ότι ο κ. Παυλίδης ως Υπουργός διαχειριζόταν την περιουσία του δημοσίου. Η διαχείριση όμως και η επιμέλεια της περιουσίας του δημοσίου με βάση τουλάχιστον τον τρόπο που είναι οργανωμένη η Κυβέρνηση, ανήκει κυριαρχικά και αποκλειστικά στον Υπουργό Οικονομικών. Άρα, δεν μπορούμε να κάνουμε λόγο για απιστία εάν δεν θέλουμε να συμβάλουμε στο να δημιουργούνται μονίμως εντυπώσεις εις βάρος ενός συναδέλφου μας. Ούτε μπορεί να μιλήσει κανένας για δωροδοκία. Γιατί δυοίν θάτερον, ή τις 100.000 τις έδωσε ο Μανούσης στο Ζαχαρίου ως παράνομο όφελος του κ. Ζαχαρίου, ή τις έδωσε για να δηλώσει και να λαδώσει τον μηχανισμό υποτίθεται που μπορούσε να χειραγωγή ο κ. Ζαχαρίου. Αλλά κάτι τέτοιο δεν έχει αποδει-

χθεί.

Με ποια, λοιπόν, λογική και με ποια έννοια θα πρέπει αυτό τον συνάδελφό μας να τον οδηγήσουμε σε μια περιπέτεια από την οποία, όπως όλοι ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα προκύψει μια διερεύνηση της υποθέσεως καλύτερη ή χειρότερη, αλλά αυτό που θα προκύψει είναι η έτι περαιτέρω επιδείνωση αυτής της ταλαιπωρίας, την οποία ήδη έχει υποστεί.

Γι' αυτό και λέμε στο Σώμα, στην Ολομέλεια της Βουλής, ότι δεν συντρέχουν όχι απλώς επαρκείς αλλά ούτε καν απλές ενδείξεις για να ασκηθεί εναντίον του συναδέλφου η ποινική δίωξη για το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας στην εκβίαση εναντίον του κ. Μανούση.

Είναι, δε, δεδομένο ότι κατά την θεωρία και την νομολογία έχει πολύ μεγάλη αξία και σημασία να έχουμε συνείδηση του τι συμβαίνουν επαρκείς ενδείξεις. Επαρκείς ενδείξεις σημαίνει ότι από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού θα πρέπει να προκύπτουν τουλάχιστον μετά βασιμότητας η πιθανολόγηση του ότι δράστης της συγκεκριμένης πράξης που ερευνούμε, είναι ο κ. Παυλίδης. Αυτό δεν μπορεί να το πει κανένας. Και οι δεκατρείς πιστεύω μέσα τους έχουν την ίδια άποψη στο συγκεκριμένο θέμα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Νικολαΐδου, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Αντιπρόεδρος της Βουλής έχει το λόγο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα παρακαλούσα τον κ. Τζαβάρα να ερμηνεύει τον εαυτό του ή τους υπόλοιπους Βουλευτές της Πλειοψηφίας και όχι φυσικά τους άλλους και ειδικότερα την υποφαινόμενη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από την δικογραφία, τις καταθέσεις των μαρτύρων, τις καταθέσεις εγγράφων αλλά ακόμα και από το άνοιγμα των λογαριασμών, που έγινε τις τελευταίες μέρες κατά την διάρκεια της διαδικασίας, καταλήξαμε ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση από μέρους του πρώην Υπουργού του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση και ότι χρειάζεται –το τονίζουμε από την αρχή– περαιτέρω διερεύνηση, διεύρυνση του κατηγορητηρίου για το ενδεχόμενο τέλεσης και άλλων αδικημάτων όπως δωροδοκία, παραβίαση καθήκοντος, απιστία κ.α.

Επομένως, πρέπει κατά την άποψή μας η Ολομέλεια της Βουλής να αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού. Αυτή είναι η ανοιχτή πολιτική τοποθέτηση μας και είναι αυτονόητο ότι η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα θα ψηφίσει σύσσωμη την απόφασή μας.

Η Βουλή έδωσε εντολή στην Επιτροπή και η Βουλή πρέπει να αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης. Δεν συμφωνούμε με τα νομικά επιχειρήματα της Νέας Δημοκρατίας η οποία ισχυρίζεται ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει.

Ακούσαμε όλες τις ερμηνείες. Εμείς εκτιμούμε ότι η ουσία της υπόθεσης είναι τέτοια και ότι προέκυψαν κατά την διάρκεια της λειτουργίας της Επιτροπής καινούρια στοιχεία που δεν μπορεί κανείς να τα αφήσει στην άκρη. Πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει κανένα κώλυμα και ζητήσαμε και ζητάμε να αποφασίσει η Ολομέλεια την διεύρυνση του κατηγορητηρίου.

Δεν έχουμε αυταπάτες ότι μ' αυτή την απόφαση θα σταματήσουν τα σκάνδαλα και η σκανδαλολογία. Ούτε ισχυριζόμαστε ότι δεν υπάρχουν. Φαίνεται όμως ότι η σκανδαλολογία βολεύει κύρια τα κόμματα του δικομματισμού στο πλαίσιο της εναλλαγής τους στην εξουσία και ιδιαίτερα σε προεκλογική περίοδο. Το έχουμε πει πολλές φορές ότι όσο υπάρχει καπιταλισμός τα σκάνδαλα θα υπάρχουν. Δεν τα υποτιμούμε. Χρησιμοποιούνται όμως και σαν σημείο αποπροσανατολισμού προσπαθώντας ο ένας να βγάλει προς τα έξω τα σκάνδαλα του άλλου, ανάλογα με το ποιος κυβερνά και ποιος βρίσκεται στην αξιωματική αντιπολίτευση. Βολεύει επίσης για να μην συζητείται ότι υπάρχει ταξική εκμετάλλευση, ταξική αδικία, καταπίεση, φτώχεια και ανεργία.

Επίσης, σ' αυτή την περίοδο εν όψει ευρωεκλογών –γιατί το μόνο σίγουρο είναι ότι θα έχουμε ευρωεκλογές– βολεύει η σκανδαλολογία για να μην γίνεται συζήτηση γύρω από τις θέσεις των κομμάτων σε εθνικό επίπεδο και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλους τους τομείς, τις επιπτώσεις της οποίας ζουν οι

λαοί της Ευρώπης και ο δικός μας στο πετσί τους όλα αυτά τα χρόνια.

Το μεγαλύτερο σκάνδαλο όμως είναι η αντιλαϊκή πολιτική και τα χειρότερα που προγραμματίζουν η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις των χωρών της στις σημερινές συνθήκες ιδιαίτερα αυτές της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης την οποία ήδη πληρώνουν οι εργαζόμενοι και όχι το κεφάλαιο.

Έρχεται, επίσης, μεγάλο πακέτο φορολογικών μέτρων μετά τις εκλογές. Ήδη αρχίζει συζήτηση αλλά συνεχίζουν την ανούσια σκανδαλολογία με βαρύγδουπες φράσεις του τύπου «συντριπτικό όχι στο κουκούλωμα σκανδάλων» και άλλα παρόμοια.

Σήμερα, όμως, θα πρέπει οι συντάξεις, η κοινωνική ασφάλιση, τα εργασιακά δικαιώματα, η ανεργία, τα προβλήματα Παιδείας και Υγείας να είναι τα θέματα στα οποία πρέπει να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας.

Δεν έπιασε, κατά την άποψή μας, ξαφνικά ο πόνος το ΠΑΣΟΚ για την κάθαρση των κομμάτων, ούτε παλαιότερα τη Νέα Δημοκρατία όταν ήταν αντιπολίτευση. Χρησιμοποιούν τα σκάνδαλα με στόχο τις εκλογές.

Γι' αυτό οι εργαζόμενοι πρέπει να συγκεντρώσουν την προσοχή τους, με βάση την εμπειρία τους, στον κλάδο τους, στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην καθημερινότητά τους, ξεκινώντας από το 1992 και ιδιαίτερα μετά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, που όλα τα κόμματα έλεγαν ότι μονόδρομος είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και πήφισαν τη Συνθήκη, εκτός από το ΚΚΕ που μιλούσε για άλλο δρόμο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η υπόθεση που ερευνήσαμε στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή έχει άμεση σχέση και συνδέεται ευθέως με την ακολουθούμενη όλα αυτά τα χρόνια από τις κυβερνήσεις των δυνάμεων του δικομματισμού αντιλαϊκή και φιλομονοπωλιακή πολιτική, που μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις, τις αναθέσεις δημόσιων υπηρεσιών -οι οποίες έπρεπε τις περισσότερες φορές να προσφέρονται ακόμα και δωρεάν από το κράτος- σε μεγάλης ή μικρούς επιχειρηματικούς ομίλους, υπηρετούν τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου.

Ειδικότερα, η υπόθεση συνδέεται και είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής που εφαρμόζεται και στον τομέα των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, η οποία στηρίζει και επιδοτεί τους εφοπλιστές σε βάρος νησιωτών, επιβατών και ναυτεργατών.

Υπήρχαν προβλήματα από τη δεκαετία του '80, που τα δημιούργησαν οι φοροαπαλλαγές στα καύσιμα, η αύξηση των εισιτηρίων και άλλα.

Τα τελευταία, όμως, χρόνια Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ στην προσπάθειά τους να στηρίξουν, να διευκολύνουν και να δικαιολογούν κάθε πίεση και κάθε είδους παρανομία των εφοπλιστών, έχουν φροντίσει με ένα πλέγμα νόμων, ξεκινώντας από την ενσωμάτωση του Κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του 3577/1992, στο Εθνικό Δίκαιο με το ν.2932/2001 του ΠΑΣΟΚ για την απελευθέρωση της ακτοπλοΐας και στη συνέχεια με μία σειρά νόμων -3153/2003, 3409/2005, 3450/2006, προεδρικά διατάγματα, στη συνέχεια με το ν. 3511/2006 και 3755/2009- και με μία σειρά από τροπολογίες σε τελείως άσχετα νομοσχέδια -αλλά ιδιαίτερα με τη φάμπρικα, που ανακάλυψαν, των άγονων γραμμών- να τους επιδοτούν με τεράστια ποσά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Έχουν μετατρέψει το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας σε τσιφλίκι των εφοπλιστών και ουσιαστικά τους κάνουν όλα τα κέφια.

Από τις επιδοτήσεις των άγονων γραμμών -ήδη αναφέρθηκαν πόσο αυξήθηκαν ανά έτος- μόνο την τελευταία οκταετία τσέπωσαν 226.000.000 ευρώ, ξεστό, δηλαδή, χρήμα, από τους Έλληνες φορολογούμενους.

Θέλετε να ακούσετε -το ακούσαμε από ένα δημοσιογράφο που ασχολείται με ναυτιλιακά θέματα στην Επιτροπή- ποιος είναι ο αριθμός των άγονων γραμμών; Το 2001 στις εκατό γραμμές οι πέντε ήταν άγονες. Το 2009 στις ογδόντα γραμμές οι δεκαπέντε μόνο είναι ελεύθερες. Και καταλαβαίνετε ότι αυτό τείνει να εξαφανιστεί. Και όλα αυτά με τα γνωστά πλοία, τα «σαπάκια» τους και σε βάρος της ασφάλειας μεταφοράς των πάντων και φυσικά των εργασιακών δικαιωμάτων των ναυτεργατών.

Επίσης, δεν μπορεί κανείς να μη σημειώσει τη μονοπωλία της ακτοπλοΐας από συγκεκριμένους εφοπλιστές, όπως για πα-

ράδειγμα στο Αιγαίο. Έχουν καθιερωθεί και μονοπωλούν όλη την κυκλοφορία των πλοίων οι Αγούδημος, Μανούσης και Βεντούρης.

Επίσης, έχουμε αυθαίρετες ακινητοποιήσεις πλοίων, που αφήνουν ακάλυπτα τα νησιά όλο το χρόνο, αλλά ιδιαίτερα την καλοκαιρινή περίοδο, απλήρωτους τους ναυτεργάτες σε κατάσταση γαλέρας. Έχουμε τέτοια φαινόμενα σε πολλά νησιά, αλλά και στο Πέραμα. Δεν είναι τυχαίο ότι συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις.

Ακούστηκε κάτι για τη Λήμνο. Μα, στη Λήμνο -η συντονιστική επιτροπή των φορέων- έχουν συνεχώς κινητοποιήσεις και ετοιμάζονται να αποκλείσουν το λιμάνι και να κατέβουν στον Πειραιά. Κινητοποιήσεις ετοιμάζονται, επίσης, στην Κάσσο, στην Κάρπαθο, στη Σαντορίνη και στη Χάλη.

Αυτό είναι το πραγματικό σκάνδαλο στην ακτοπλοΐα, για το οποίο έχετε την ίδια ευθύνη και τα δύο κόμματα, ιδιαίτερα μετά την άρση του καμποτάζ του ΠΑΣΟΚ το 2001 για την απελευθέρωση της ακτοπλοΐας και όλα τα θετικά που τότε εξαγγέλλατε. Είδατε, όμως, που φτάσατε σήμερα.

Γι' αυτό θεωρούμε μεγάλη υποκρισία τις δηλώσεις του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατά τη διάρκεια της πρόσφατης περιοδείας του στους Φούρνους και το Αγαθονήσι για τα ακριτικά νησιά και τις άγονες γραμμές και τις υποσχέσεις του γι' αυτές.

Ξεχνά προφανώς ο κ. Παπανδρέου ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ προσυπέγραψαν και εφάρμοσαν την πολιτική της απελευθέρωσης των θαλάσσιων συγκοινωνιών με το ν.2932/2001 που άφησε χωρίς καράβια τα ακριτικά νησιά που τώρα ανακάλυψε.

Ανέξοδες υποσχέσεις για ευνομούμενη πολιτεία χωρίς συγκεκριμένες δεσμεύσεις για οικονομικές ενισχύσεις σε μισθούς και συντάξεις είναι προεκλογικές τουφεκίες στον αέρα, όπως επίσης είναι υποκριτικές και οι απαντήσεις της Νέας Δημοκρατίας που παρακολουθούμε αυτές τις ημέρες, συνεχίζοντας την ανούσια αντιπαράθεση, όπως και οι αποκαλύψεις του ίδιου κόμματος δια στόματος του πρώην Υπουργού κ. Παυλίδη στην Ολομέλεια της Βουλής στις 6-4-2009 ότι υπάρχουν «κατεργαρέοι» μεταξύ των εφοπλιστών, κυκλοφορούν «σαπάκια», κυκλοφορούν πλοία εκβιαστών με περίεργα χαρτιά. Πότε αλήθεια τα ανακάλυψε αυτά ο κ. Παυλίδης; Σίγουρα όταν δεν ήταν πλέον Υπουργός και όταν η υπόθεση που μας απασχολεί βγήκε στον αέρα.

Όσον αφορά στο ποινικό μέρος, τη θέση μας ήδη την ανέφερα από την αρχή. Όμως, θέλω να πω, επειδή ακούστηκαν και στην Επιτροπή, αλλά και σήμερα, για το ν. 3126/2003, το νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Εμείς όχι μόνο συμφωνούμε, αλλά εκτιμούμε ότι σήμερα έχουν ωριμάσει όλες οι συνθήκες για να αρθούν όλα τα εμπόδια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω πολύ σύντομα να αναφερθώ στις επαρκείς ενδείξεις σε βάρος του πρώην Υπουργού, διότι προκύπτουν από τα εξής στοιχεία: Πρώτον, οι σχέσεις και οι απαντήσεις του για τον πρώην συνεργάτη του, διευθυντή του γραφείου του, τον οποίο ουσιαστικά τον δικαιολογεί και τον καλύπτει, όταν ισχυρίζεται ότι δεν του είχε δώσει καμμία υπηρεσιακή αρμοδιότητα και ότι είχε την επαφή μόνο με τους συμπατριώτες τους. Όμως, φαίνεται ότι σ' αυτόν παρέπεμψε το Μανούση όταν πήγε να διαμαρτυρηθεί στον Υπουργό για την άδικη, κατά την άποψή του, αντιμετώπιση από το Υπουργείο και δεν τον παρέπεμψε βεβαίως στους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου. Το ίδιο καταθέτει και άλλος εφοπλιστής για άλλη υπόθεση, αλλά βέβαια στη διαδικασία λειτουργίας της Επιτροπής.

Επίσης, όσον αφορά το Ζαχαρίου, ενώ κάνει δεκτή την παραίτησή του μετά από επίπληξη -όπως μας ανέφερε ότι του έκανε τον επαναπροσλαμβάνει σε θέση ειδικού συμβούλου μετά από δύο ημέρες, χωρίς γι' αυτό να έχει ενημερώσει το Γραφείο του Πρωθυπουργού, όπως δήλωσε στην Επιτροπή ο Διευθυντής του Γραφείου του Πρωθυπουργού κ. Αγγέλου.

Δεύτερον, ο Μανούσης κατήγγειλε μεταξύ των άλλων ότι όταν ο Ζαχαρίου του ζήτησε χρήματα, αναφέρθηκε -ήδη αυτά είναι γνωστά- όχι μόνο στον εαυτό του, αλλά και στον πρώην Υπουργό, στην ανάγκη του Αριστοτέλη Παυλίδη να αντιμετωπίσει τα αυξημένα έξοδα αγοράς διαμερίσματος της κόρης του Αγγε-

λικής.

Δεν θεωρούμε την ιστορία του διαμερίσματος τόσο σοβαρή σε σχέση με τα υπόλοιπα που υπήρχαν στη δικογραφία. Όμως, παρ' όλα αυτά, υπάρχουν όχι μόνο κενά, αλλά και ο ίδιος και στον ανακριτή και εδώ μέσα, στην Ολομέλεια, δήλωσε διαφορετικό ποσό από εκείνο που δήλωσαν στην Επιτροπή η κόρη του, ο αδελφός του, αλλά και ο ίδιος. Και δεν έχει δοθεί καμμία εξήγηση γι' αυτές τις περιβόητες 130.000 που ξοφλήθηκαν μετά από διάστημα, ενώ στο συμβόλαιο φαινόταν ότι είχε εξοφληθεί.

Το πιο σοβαρό για μας είναι ο επίμαχος διαγωνισμός και η στάση του πρώην Υπουργού όσον αφορά μία διαδικασία τουλάχιστον περιέργη. Δεν θέλω να τη χαρακτηρίσω παράτυπη ή παράνομη, αλλά περιέργη σίγουρα ήταν, με πολλά ερωτηματικά που δικαιολογούν τη διεύρυνση του κατηγορητηρίου από την αρχή μέχρι το τέλος, από την προκήρυξη και την εκκίνηση και από το ότι δεν απέρριψαν τη συμμετοχή πλοίου, για παράδειγμα, το οποίο δεν είχε ελληνική σημαία και δεν είχε ονομαστικοποιημένες μετοχές.

Κανονικά θα έπρεπε από την πρώτη στιγμή να μην το κάνουν δεκτό και να καταρριφθεί –αν θέλετε– και η επιταγή, της οποίας το ύψος, αν θυμάμαι καλά, ξεπερνούσε τις 140.000. Και όχι μόνο αυτό, αλλά στο πλοίο που απορρίφθηκε από το διαγωνισμό, στη συνέχεια με διάφορες αποφάσεις έγιναν αναθέσεις, παρατάσεις και μία σειρά από τέτοιες περιέργες κινήσεις που δείχνουν ότι υπήρχε πρόβλημα.

Διότι το δικαίωμα που έδινε στον Υπουργό –και θέλω να το σημειώσω αυτό– η νομοθεσία, η νομοθεσία που ανέφερα στην αρχή, μετά από πιέσεις των εφοπλιστών να παρατείνει για τέσσερις μήνες, για παράδειγμα, τις συμβάσεις ανάθεσης στις άγονες γραμμές, καθώς, επίσης, και το δικαίωμα, κατά απόλυτη επιλογή του, να αναθέτει προσωρινά με απευθείας ανάθεση για άγωνα γραμμή μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας του διαγωνισμού και τη σύναψη της σχετικής σύμβασης, τα άσκησε ο κ. Παυλίδης. Αυτά, όμως, καθιερώθηκαν με νομοθετική ρύθμιση και συγκεκριμένα με υπουργική τροπολογία.

Μάλιστα, η τροπολογία αυτή πρέπει να σας πω και να σας θυμίσω ότι κατατέθηκε στις 26.11.2006, πέντε μόλις μέρες πριν από τη λήξη των συμβάσεων 2005-2006 σε ένα τελείως άσχετο νομοσχέδιο το οποίο αφορούσε το Πυροσβεστικό Σώμα. Ενσωματώθηκε ως άρθρο 27 στον μετέπειτα δημοσιευθέντα ν. 3511/2006 και εφαρμόστηκε, φυσικά, άμεσα από τον τότε Υπουργό και μάλιστα πριν καν δημοσιευθεί ο νόμος στο ΦΕΚ.

Επίσης, δεν μπορεί να μην προβληματίσουν όλους μας δυο συγκεκριμένες αναφορές που έγιναν στην Επιτροπή. Η μια αναφορά από το στενό συνεργάτη του κ. Παυλίδη τον κ. Βαρδουλάκη. Αυτός είχε διάφορες αποστολές –μεταφορά φωτογραφιών, χρημάτων– και μετά έγινε και Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου το οποίο διοικούσε ο πρώην Υπουργός. Σε ερώτηση σχετικά με το νόημα της αποστολής φωτογραφιών από τον Μανούση στον τότε Υπουργό γύρω στις 25.11.2006, που απεικόνιζαν το Ζαχαρίου στα γραφεία της εταιρείας, απάντησε ότι ήταν μέσο πίεσης προς τον Υπουργό: «Η μου κάνεις το χατίρι ή τα βάζω στη φόρα.»

Η άλλη αναφορά από τον ίδιο τον πρώην Υπουργό, ο οποίος εξεταζόμενος στην Επιτροπή στις 15.4.2009 και σε σχετική ερώτηση «για ποιο λόγο κατέθεσε την από 27.4.2007 μηνυτήρια αναφορά στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου απάντησε «Αν δεν πιάω, αυτός θα με έχει όμηρο διά βίου». Ειλικρινά αναρωτιόμαστε τι φοβόταν ο πρώην Υπουργός και οι στενοί του συνεργάτες. Τι θα μπορούσε ο Μανούσης να βγάλει στη φόρα και με ποιο τρόπο θα μπορούσε να κρατάει διά βίου «όμηρο» τον τότε Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τη μελέτη της όλης υπόθεσης, κατά τη γνώμη μας, είναι αναγκαίο –και γι' αυτό τονίζουμε ότι πρέπει να αποφασίσει η Ολομέλεια– να προχωρήσει η διερεύνηση περισσότερων ακόμη σε πολλά ζητήματα που προέκυψαν από τα στοιχεία της δικογραφίας και κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της Επιτροπής.

Έχει πάρα πολλά κενά και η συμπεριφορά του ίδιου του Μανούση. Θα μου πείτε «Δεν το αποφασίζουμε εμείς.» Όμως, δεν απάντησε ο κ. Μανούσης για ποιο λόγο επέλεξε να υποκύψει στο φερόμενο σε βάρος του εκβιασμό και να καταβάλει όσα φέρεται

ότι κατέβαλε και με τον τρόπο τον οποίο μας διηγήθηκε και διαλαλεί στα παράθυρα και στις τηλεοράσεις και δεν προτίμησε, βέβαια, να προσφύγει εκείνος στη δικαιοσύνη και να αποκαλύψει όλες τις πτυχές της υπόθεσης. Αυτά που λέει, ότι τα είπε εκεί που έπρεπε, ότι τα ήξεραν αυτοί που έπρεπε και ότι ήταν ή είναι στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας, δεν μας πολυαποχολούν. Μας απασχολεί γιατί πράγματι δεν προσέφυγε στη δικαιοσύνη.

Φυσικά υπάρχουν όχι μόνο για το Μανούση, αλλά για τους περισσότερους –σχεδόν όλους τους εφοπλιστές– και για το ότι χρειάζεται έρευνα για το πώς ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις, παίρνοντας του κόσμου τα εκατομμύρια από τη φορολογία του λαού μας, καταγγελίες –υπήρξαν και έγγραφες στην Επιτροπή μαρτύρων– σε σχέση με τη μη σωστή λειτουργία του και με τα γνωστά «σαπάκια» που έβαζε και, βέβαια, τα ενέκρινε το Υπουργείο με όποια διοίκηση, νέα ή παλαιότερη.

Θέλουμε, επίσης, να πούμε, για να ολοκληρώσω, αναφορικά με τα πολιτικά συμπεράσματα. Για μας –ξανατονίζω– μεγαλύτερο σκάνδαλο είναι η αντιλαϊκή πολιτική και των δύο κομμάτων μέχρι σήμερα σε σχέση με τις ακτοπολικές συγκοινωνίες, που ξεκινούν κύρια μετά την άρση του καμποτάζ. Αυτή η πολιτική εξακολουθεί μέχρι σήμερα να στηρίζει τους εφοπλιστές σε βάρος όλων των άλλων και εργασιακών δικαιωμάτων.

Η υπόθεση που εξετάζουμε για μας αποτελεί έκφραση μιας από τις αντιθέσεις του εκμεταλλευτικού συστήματος που ζούμε και που αφορά στο χώρο των ακτοπολικών συγκοινωνιών, την αντίθεση ανάμεσα στο κοινωνικό αγαθό, που πρέπει να είναι η επικοινωνία των νησιωτών με την ηπειρωτική Ελλάδα από τη μια και η παράδοση αυτού του αγαθού στα χέρια μιας χούφτας επιχειρηματιών, οι οποίοι το εκμεταλλεύονται, με στόχο το κέρδος.

Εμείς δεν δεχόμαστε καν το χαρακτηρισμό των άγονων γραμμών, γιατί πιστεύουμε ότι όλοι οι Έλληνες πολίτες έχουμε τα ίδια δικαιώματα, τις ίδιες ανάγκες και ότι δεν μπορούμε να ξεχωρίζουμε τις περιοχές σε άγονες και μη.

Η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σε σχέση με την ακτοπολική συγκοινωνία είναι να περάσει στα χέρια ενός κράτους, μιας λαϊκής εξουσίας που θα μπορεί και θα θέλει να εξασφαλίσει για όλο τον λαό φτηνές και όπου χρειάζεται και δωρεάν, υψηλού επιπέδου ασφαλείς συγκοινωνίες στο πλαίσιο μιας κεντρικά σχεδιασμένης οικονομίας.

Παλεύουμε γι' αυτό, αλλά σήμερα μας απασχολούν και μας απασχολούν έντονα και είναι πραγματικά ένα ζήτημα, τι απαντήσεις παίρνουμε όλα αυτά τα χρόνια οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος και όχι μόνο, στις επίκαιρες ερωτήσεις για όλα αυτά τα προβλήματα από τους εκάστοτε Υπουργούς Εμπορικής Ναυτιλίας.

Όσον αφορά το ποινικό μέρος της εξεταζόμενης υπόθεσης επιμένουμε ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση από μέρους και του κ. Ζαχαρίου, του αδικήματος της από πρόθεση και με περισσότερες πράξεις –λόγω χρόνου δεν μπορεί κανείς να αναφερθεί αναλυτικά– αλλά και ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση από μέρους του πρώην Υπουργού του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας στην παραπάνω κατηγορία και γι' αυτό ακριβώς πιστεύουμε ότι η Βουλή θα πρέπει τελικά να αποφασίσει την παραπέρα διεύρυνση του κατηγορητηρίου και φυσικά την άσκηση ποινικής δίωξης.

Είναι θέμα της Ολομέλειας και δεν μπορεί να το παραβλέπει αυτό κανείς και εάν θέλετε να προσπαθεί με νομικά επιχειρήματα να αποδεικνύει ότι αυτό δεν γίνεται. Για εμάς αυτό είναι η ουσία του προβλήματος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Τσούκαλης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητείται σήμερα ενώπιον της Ολομέλειας το πόρισμα που κατέθεσε η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια Προκαταρκτικής Εξέτασης, μία διαδικασία που υλοποιεί, για πρώτη φορά σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, τον διαβόητο πλέον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, τον ν. 3126/2003.

Ολοκληρώνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία εργώδης διαδικασία αλλά και επώδυνη. Επώδυνη γιατί κληθήκαμε να συμβιβαστούμε με ένα, εκ των πραγμάτων, ασύμβατο δύλλημα, δη-

λαδή της πολιτικής μας λειτουργίας και αυτής των εισαγγελικών καθηκόντων. Έπρεπε, λοιπόν, να απεκδυθούμε τον μανδύα του πολιτικού και να φορέσουμε την τήβεννο τη δικαστική. Τα συμπεράσματα ήταν πολλά και καταλυτικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να κάνω μία αποτίμηση της δικονομικής, της καθαρά τεχνοκρατικής δουλειάς της Επιτροπής. Πραγματικά δούλεψε καλά. Συγκεντρώσαμε πάρα πολλά στοιχεία, πολύ περισσότερα απ' όσα είχε συγκεντρώσει η δικαστική αρχή. Όμως, αυτό το έργο μας, η συγκέντρωση αυτών των στοιχείων είναι και το θετικό σημείο όλων αυτών που είναι υπέρ της άσκησης ποινικής δίωξης και αρνητικό για τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχουν, δεν στοιχειοθετούνται οι επαρκείς ενδείξεις που προβλέπει ο νόμος, για την άσκηση ποινικής δίωξης.

Όπως είπα, τα συμπεράσματα είναι πολλά και καταλυτικά. Πρώτ' απ' όλα ο προσωπικός, αυτόνομος και αυτεξούσιος ρόλος του μέλους της Επιτροπής δυστυχώς συνθλίβεται στις μυλόπετρες της κομματικής σκοπιμότητας και ιδιοτέλειας. Το βιώσαμε αυτό και στην υπόθεση του Βατοπεδίου. Ο αυτόνομος ρόλος των συναδέλφων της Πλειοψηφίας, υπονομεύτηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι τόσο πολύ από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και από τον ρόλο που έπαιξαν καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της Επιτροπής, αλλά από τις δηλώσεις των κομματικών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες ουσιαστικά υπαγόρευαν την τελική τους πρόταση.

Έτσι, λοιπόν, η κοινή γνώμη ήταν προδιατεθειμένη όσον αφορά την πρόταση της Πλειοψηφίας. Δεύτερον, απωλέσθηκε και η τελευταία, η μοναδική ελπίδα, ούτως ώστε να προσασπιστεί το σπουδαίο δικαίωμα, δηλαδή η τιμή και αξιοπρέπεια της πολιτικής και των πολιτικών, χαρακτηριστικά τα οποία ήδη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκονται στο ναδίρ.

Το πόρισμα όλων των μελών της Επιτροπής βρίσκεται ήδη σε δημόσια διαβούλευση. Να είστε βέβαιοι ότι θα τύχει της ανάλογης αξιολόγησης και από επιστήμονες καλοπροαίρετους, κακοπροαίρετους.

Θα τύχουν επεξεργασίας και θέλουμε να ελπίζουμε, για να μη πω πιστεύουμε, ότι η αξιολόγηση αυτή θα είναι υπέρ της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας που επιδείξαμε κατά τη σύνταξη του.

Όπως πάντα, από τη λειτουργία αυτών των επιτροπών προκύπτουν και παράπλευρες διαπιστώσεις και συμπεράσματα με πολύ βαθύ κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο, όπως για παράδειγμα το απαράδεκτο θεσμικό πλαίσιο για τη διερεύνηση των ποινικών ευθυνών των Υπουργών.

Δικαίως στη λαϊκή συνείδηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θεσμικό αυτό πλαίσιο θεωρείται ότι είναι πλαίσιο της συγκάλυψης των ευθυνών και όχι της ανάδειξης των ευθυνών. Δικαίως θεωρείται ότι το θεσμικό αυτό πλαίσιο απαλλάσσει τους συμπολιτευόμενους και καταδιώκει τους αντιπολιτευόμενους. Είναι καιρός επ' αυτού να ληφθούν γενναίες πολιτικές αποφάσεις. Στο πόρισμά μας αναφερόμαστε εκτενώς σε αυτό. Ήδη από το καλοκαίρι του 2008 έχουμε καταθέσει ολοκληρωμένες προτάσεις για αναθεώρηση του θεσμικού αυτού πλαισίου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**).

Με τον πλέον αποκαλυπτικό τρόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναδείχθηκε και το σαθρό και φαύλο, θα τολμήσω να το πω, καθεστώς που διέπει την ακτοπλοία, καθεστώς που διαμορφώθηκε από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ το 2001, αλλά πρέπει να ομολογήσουμε ότι προσαρμόστηκε –και το εκμεταλλεύθηκε πλήρως η Νέα Δημοκρατία– προκειμένου να εξυπηρετήσει αποκάλυπτα τα συμφέροντα των ακτοπλόων και όχι μόνο. Αδιαφανείς διαδικασίες -τις παρακολούθησαμε αυτές- φωτογραφικοί διαγωνισμοί, απευθείας αναθέσεις γραμμών μετά από την αποκλειστική βούληση του εκάστοτε Υπουργού, διαβλητά μέλη επιτροπών -είδαμε μέλη επιτροπών μετακλητούς υπαλλήλους του ίδιου του Υπουργού- η σχεδόν πλήρης γενίκευση του καθεστώτος των άγονων γραμμών και πολλά άλλα, γεγονότα που επιφέρουν τεράστια κέρδη στους ακτοπλόους και σε διάφορους παρατρεχάμενους και επιδεινώνουν σαφέστατα τη ζωή των νη-

σιωτών.

Αλλά ας έρθουμε τώρα στο περιεχόμενο του πορίσματος, γιατί είπαμε ότι δυστυχώς έχουμε αυτό το δυσμενές προνόμιο να μιλάμε και ως εισαγγελικοί λειτουργοί, επί του οποίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε συνάδελφος πρέπει να τοποθετηθεί με πλήρη επίγνωση του ρόλου του και της αποστολής του –συμφωνών απολύτως επ' αυτού με τον κ. Τζαβάρα, τον εισηγητή της Πλειοψηφίας.

Πρώτα απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να διασαφηνιστεί ο ρόλος της επιτροπής, αλλά και το περιεχόμενο της σημερινής ψήφου μας, γιατί επ' αυτού θεωρώ ότι υπήρξε τεράστια και σκόπιμη παραπληροφόρηση. Με την αποψινή ψήφο μας δεν παραπέμπουμε κανέναν ενώπιον ειδικού δικαστηρίου. Με τη σημερινή ψήφο μας κρίνουμε εάν πρέπει να ασκηθεί κατά του συναδέλφου μας πρώην Υπουργού κ. Παυλίδη ποινική δίωξη.

Είναι απαραίτητη η διευκρίνιση αυτή, γιατί με την άσκηση ποινικής δίωξης διερευνάται περαιτέρω η υπόθεση και η διερεύνηση αυτή γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τους τακτικούς δικαστές και μάλιστα ανώτατου επιπέδου, που συγκροτούν πλέον το πενταμελές δικαστικό συμβούλιο, δηλαδή από πρόσωπα που χαίρουν λειτουργικής και διοικητικής ανεξαρτησίας. Το δικαστικό αυτό συμβούλιο θα αποφασίσει εάν τα στοιχεία είναι βασίμως επαρκή στη συγκεκριμένη περίπτωση για να παραπεμφθεί ο κ. Παυλίδης ή μη στο ειδικό δικαστήριο.

Επιπλέον, η επιτροπή μας είχε σκοπό να επιτελέσει αυστηρά, δογματικά θα μπορούσα να πω, το έργο της διενέργειας της προκαταρκτικής εξέτασης. Σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, η επιτροπή είχε όλες τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, όταν αυτός διενεργεί προκαταρκτική εξέταση –είμαστε καθαρά εισαγγελείς, τίποτε άλλο- δηλαδή να διερευνήσουμε ένα και μοναδικό, εάν υπάρχουν οι επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης.

Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, οι προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του Υπουργού είναι ακριβώς οι ίδιες που ισχύουν για κάθε πολίτη. Πρέπει να λέγονται αυτά για να διευκρινίζονται, να διασκεδάζονται κάποιες δίκαιες επιφυλάξεις των πολιτών. Οι ίδιες, λοιπόν, προϋποθέσεις, καμμία διαφοροποίηση. Και αυτό πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα μετά από αυτές τις επιφυλάξεις που διατυπώνονται.

Σύμφωνα με τις πάγιες θεωρητικές απόψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία ποινικής δίωξης κατά όσων διετέλεσαν μέλη Κυβερνήσεων δεν αποτελεί εξαίρεση, γιατί ακούστηκε και αυτό από τον κ. Παυλόπουλο. Δεν αποτελεί εξαίρεση, κύριε Παυλόπουλε, η δίωξη. Σύμφωνα με την άποψη του Κωνσταντίνου Σταμίτη είναι παράλληλη διαδικασία ούτε καν ειδική, που επιβάλλεται από τη φύση του πράγματος.

Δηλαδή η απόφαση για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης Υπουργού στηρίζεται στις ίδιες ακριβώς δικονομικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις που αναφέρονται σε κάθε πολίτη. Η ιδιαίτερη μεταχείριση του κάθε Υπουργού αναφέρεται στο ότι οι προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης δεν κρίνονται από ένα μόνο πρόσωπο, για παράδειγμα τον Εισαγγελέα, αλλά από ένα συλλογικό, δηλαδή από την Ολομέλεια της Βουλής. Αυτή τη δουλειά κάνουμε σήμερα. Τίποτε πέραν αυτού.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μου επιτρέπετε, μία διακοπή;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν μίλησα για διαφορά όσον αφορά στους δικονομικούς κανόνες αλλά όσον αφορά στη λειτουργία του οργάνου. Ο ανακριτής λειτουργός, ως μονοπρόσωπο όργανο, διαθέτει τη δυνατότητα ή να έχει μία άποψη ή να έχει άλλη. Πάντως να μειοψηφήσει με τον εαυτό του δεν την έχει! Η μεγάλη διαφορά είναι ότι στη λειτουργία ενός συλλογικού οργάνου όπως είναι η ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή που ασκεί ανακριτικά καθήκοντα, υπάρχει η πλειοψηφία και η μειοψηφία. Και οι δύο –το τονίζω για να μην παρεξηγηθώ- αποτελούν μέρος του πορίσματος. Μόνο που η μειοψηφία δεν μπορεί να αποκλίνει από εκείνο το πλαίσιο που καθόρισε η Βουλή. Γιατί αν ήταν διαφορετικά, τότε θα οδηγούμασταν σε «αέναες» ψηφοφορίες κάτι που θα ήταν αδύνατον από πλευράς πρακτικής. Η διαφοροποίηση έγκειται στην

αντικειμενική αδυναμία να ταυτίσουμε το ρόλο του μονοπρόσωπου και του συλλογικού οργάνου. Αυτό τόνισα και είναι σαφές. Αυτή ήταν η μόνη διαφοροποίηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Τίποτε πέραν αυτού που σας είπα προηγουμένως. Με αυτές ακριβώς τις προϋποθέσεις καλείται η Ολομέλεια να κρίνει κατά συνείδηση, λένε ορισμένοι. Όμως, σ' αυτήν την περίπτωση σε καμμία περίπτωση μη φανεί υπερβολικό δεν τίθεται θέμα συνείδησης. Όταν η εισαγγελική Αρχή κρίνει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την άσκηση ή μη ή ακόμη και για την παραπομπή ενός πολίτη, δεν λειτουργεί κατά συνείδηση. Λειτουργεί αντικειμενικά βάσει του Συντάγματος και των νόμων και βάσει των στοιχείων που τίθενται ενώπιον του και τα αξιολογεί αναλόγως.

Εδώ, όμως, οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας έχουν την υποχρέωση να τοποθετηθούν επί ενός πολύ σοβαρού δεδομένου. Όσον αφορά την περίπτωση του συνεργάτη του κ. Παυλίδη του κ. Ζαχαρίου, τα πράγματα είναι σαφή και ξεκάθαρα. Η περίπτωση του κρίθηκε από την τακτική δικαιοσύνη. Εάν ο κ. Παυλίδης υπαγόταν στην αρμοδιότητα της δικαιοσύνης, τότε είναι βέβαιο σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουμε, σύμφωνα με τα έγγραφα της δικαιοσύνης, ότι θα ακολουθούσε την πορεία του κ. Ζαχαρίου. Θα ησκέτο ποινική δίωξη και στη συνέχεια θα διενεργείτο τακτική ανάκριση. Το έγγραφο του κ. Ζαβιτσάνου, αμφιβόλου νομιμότητας –πρέπει να τονίσω– είναι σαφές επ' αυτού. Κατόπιν αιτιολογημένης αξιολόγησης του υλικού της δικαιογραφίας κρίθηκε και μάλιστα από ανώτερο δικαστικό λειτουργό, από τον κ. Ντογιάκο, ότι πληρούνται οι δικονομικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του κ. Ζαχαρίου. Δηλαδή κρίθηκε ότι στοιχειοθετούνται επαρκή στοιχεία για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του κ. Ζαχαρίου ως αουτουργού και κατά του κ. Αριστοτέλη Παυλίδη ως ηθικού αουτουργού στο αδίκημα της εκβίασης κατά του κ. Μανούση.

Είναι προφανές ότι θα αποτελούσε σοβαρή αντινομία και αντίφαση να κρίνεται η καταγγελία Μανούση και το αποδεικτικό υλικό που τη συνοδεύει ως επαρκή και βάσιμα, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του αουτουργού, δηλαδή κατά του κ. Ζαχαρίου από την τακτική δικαιοσύνη και να μην κρίνεται ως επαρκής και βάσιμη από την επιτροπή ως προς «το φερόμενο ως πρωταγωνιστή» της υπόθεσης. Όταν μάλιστα βασικός πρωταγωνιστής της υπόθεσης υποδεικνύεται ο ελεγχόμενος πρώην Υπουργός κ. Παυλίδης, είναι θεσμικά ανεπίτρεπτο η οποιαδήποτε εκ μέρους της επιτροπής αξιολόγηση της κρίσης του ανώτερου εισαγγελικού λειτουργού.

Αποκλειστικά και μόνο η εξέλιξη αυτή κατά την άποψή μου θα έπρεπε να αποτελέσει για την Ολομέλεια επαρκή λόγο για την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης. Παρ' όλο, όμως, που η αξιολόγηση όλων των στοιχείων εκ μέρους της τακτικής δικαιοσύνης αφορούσε σαφέστατα και «το φερόμενο ως πρωταγωνιστή» κ. Παυλίδη, η Επιτροπή μας προχώρησε σε λεπτομερή διερεύνηση και καταγραφή όλων εκείνων των στοιχείων που συνιστούν επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση ποινικής ή μη δίωξης εναντίον του.

Τα συμπεράσματα επ' αυτού, κατά την υποκειμενική άποψη του ομιλούντος, δεν επιδέχονται αμφισβήτηση. Αναφέρομαι σε υπόνοιες εμπλοκής του κ. Παυλίδη στην υπόθεση. Αυτό το οποίο έπρεπε να διερευνήσουμε –κατά την εκτίμησή μου– και με δεδομένη αξιολόγησης που έτυχαν τα στοιχεία για τον κ. Ζαχαρίου ήταν στο κατά πόσο υπήρχαν υπόνοιες γνώσης του κ. Παυλίδη για τη δραστηριότητα του κ. Ζαχαρίου.

Έτσι λοιπόν προέκυψαν τα εξής στοιχεία, επαρκείς ενδείξεις κατά την άποψή μου. Πιθανολογείται ότι ο κύριος Υπουργός συνήθιζε να παραπέμπει τους ενδιαφερόμενους στον διευθυντή του πολιτικού του γραφείου, τον κ. Ζαχαρίου. Η θέση αυτή, πέραν της οποιασδήποτε, βασιμότητας, φερεγγυότητας της κατάθεσης του κ. Μανούση ενισχύεται από την κατάθεση του κ. Αλιφέρη στην επιτροπή μας, όπου χρησιμοποίησε πανομοιότυπες εκφράσεις με εκείνες του κ. Παυλίδη, όσον αφορά την παραπομπή του προς τον κ. Ζαχαρίου.

Δεύτερον, έχει στοιχείο βασιμότητας η αναφορά Μανούση ότι ο κ. Ζαχαρίου του έκανε μνεία σχετικά με οφειλή του κ. Παυλίδη για αγορά κατοικίας της κόρης του. Έλεγε ο κ. Μανούσης ότι

έχει ανάγκες ο κύριος Υπουργός, χρωστάει και το σπίτι της κόρης του. Εξ άλλου αυτή η αναφορά δεν θα συνιστούσε βάσιμο στοιχείο, έπρεπε όμως εμείς να τη διερευνήσουμε. Το κατά πόσο ήταν κρίσιμο κρίνεται από τη συγκεκριμένη περίοδο. Στις 3 Νοεμβρίου φέρεται ότι κατεβλήθησαν οι 100.000 ευρώ. Εκείνη την περίοδο πράγματι η κόρη του κ. Παυλίδη χρωστούσε 130.000 ευρώ από δάνειο που είχε λάβει από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Τρίτον, πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω η περιέργη αλληλουχία γεγονότων κατά το κρίσιμο τριήμερο 25 έως και 27 Απριλίου 2007. Η αλληλουχία αυτών των γεγονότων έχει παραμείνει ως απορία ακόμα –πιστεύω– και στους συναδέλφους της Πλειοψηφίας.

Στις 25 του μηνός φέρεται ότι στέλνονται οι φωτογραφίες του εκβιασμού εκ μέρους του κ. Μανούση στον Ζαχαρίου. Στις 26 του μηνός, σύμφωνα με κατάθεση του νομικού συμβούλου του Υπουργείου, ο κ. Παυλίδης δίνει επείγουσα εντολή προς αυτόν να γνωματεύσει για την υπογραφή της κατακύρωσης του περιήμου αυτού διαγωνισμού που εκκρεμούσε τουλάχιστον ένα μήνα μετά την τελεσιδικία των αποφάσεων στο Συμβούλιο Επικρατείας.

Άρα, λοιπόν, στις 25 του μηνός στέλνονται οι φωτογραφίες, στις 26 το απόγευμα κατακυρώνεται η σύμβαση, στις 27 του μηνός λαμβάνει το τηλεφώνημα από τον κ. Αγγέλου, όμως στον κ. Αγγέλου ο κ. Παυλίδης δεν αναφέρει ότι «εγώ έχω υπογράψει τη σύμβαση για την οποία καταγγέλλομαι και εκβιάζομαι από τον κ. Μανούση». Αυτή, λοιπόν, η αλληλουχία θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ κρίσιμη για περαιτέρω διερεύνηση.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να διευκρινίσω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Όταν θα πάρετε το λόγο, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Θα μείνει, όμως, η εντύπωση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Όμως, σε κάθε ομιλητή...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αν επιτρέπετε, να κάνω μία διευκρίνηση.

Το πρόγραμμα που περιγράφετε δεν είναι ακριβές. Στις 20 Απριλίου η Υπηρεσία υποβάλλει ερώτημα στο νομικό συμβούλο, αν μπορώ να υπογράψω την κατακύρωση μετά την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Στις 24 ο νομικός σύμβουλος έχει αποφανθεί, στις 25 καθαρογράφεται η απόφαση και στις 26 η κατακύρωση. Να τα ξαναπώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής, μην τα επαναλάβετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Είστε σαφής, τα είπατε και στην επιτροπή. Τώρα συζητάμε για περαιτέρω διερεύνηση για κάποια πράγματα τα οποία δεν έχουν ξεκαθαριστεί.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Άλλο το ένα, άλλο το άλλο. Οι ημερομηνίες είναι 20, 24, 25, 26.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Η αλληλουχία που ξέρουμε εμείς είναι 25, 26, 27.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Τσούκαλη, συνεχίστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Σοβαρή, επίσης, ένδειξη γνώσης του κ. Παυλίδη για τις ενέργειες του κ. Ζαχαρίου συνιστά η τουλάχιστον ανακάλυψη συμπεριφορά του αμέσως μετά την ενημέρωσή του για τις περιέργες ενέργειες του στενού του συνεργάτη.

Ενώ, δηλαδή, στις 27 Απριλίου απαιτείται την παραίτησή του και την παίρνει εγγράφως και την υποβάλλει στον κ. Αγγέλου, προς γνώση και του πρωθυπουργικού περιβάλλοντος, την ίδια ημέρα προσλαμβάνεται –σχεδόν την ίδια ημέρα, νομίζω την επόμενη– ως ειδικός συνεργάτης του.

Και παραδόξως, σύμφωνα με αξιολόγηση δική μου, ο κ. Παυλίδης δεν το αναφέρει αυτό στον κ. Αγγέλου. Και όταν ρωτήθηκε επ' αυτού ο κ. Παυλίδης είπε: «Δεν το θεώρησα επιβεβλημένο».

Επίσης «σκοτεινά» σημεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξακολουθούν να υπάρχουν σχετικά με την κίνηση εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ στους λογαριασμούς του ευρύτερου οικογενειακού

περιβάλλοντος του κ. Παυλίδη και τη σχέση κάποιων τραπεζικών λογαριασμών με τον ίδιο. Η Επιτροπή δυστυχώς δεν είχε το χρόνο και τα μέσα για να διαφωτίσει επαρκώς το θέμα αυτό και θεωρώ ότι πρέπει να υπάρξει περαιτέρω διερεύνηση, ένα στοιχείο που δικαιολογεί την άσκηση ποινικής δίωξης. Το κενό αυτό έρχεται, δυστυχώς για την Επιτροπή μας, να καλύψει η δημοσιογραφική έρευνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Τσουκάλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Μόλις σήμερα, σε σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» γνωστοποιούνται κάποια πολύ σοβαρά, κατά την άποψή μου, στοιχεία που αφορούν την κατάθεση του ποσού του 1.200.000 ευρώ από τον επιχειρηματία Ρόδου κ. Χρυσοχοΐδη σε λογαριασμό του αδελφού του, κάποια στοιχεία τα οποία δεν τα γνωρίζαμε στην Επιτροπή και δεν έτυχαν της επεξεργασίας που απαιτούνταν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ποια είναι αυτά τα στοιχεία, κύριε Τσουκάλη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Αυτά τα στοιχεία αναφέρονται, κύριε Παυλίδη,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλίδη! Δεν μπορεί να διακόπτετε.

Συνεχίστε, κύριε Τσουκάλη, και ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Να μας πει ποια είναι τα στοιχεία, κυρία Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατόπιν αυτών, εκτιμώντας αντικειμενικά όλα τα στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατέληξα στο συμπέρασμα -είναι προσωπικό το πόρισμα- ότι υπάρχουν, στοιχειοθετούνται οι επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης για δύο αδικήματα: για την ηθική αυτουργία σε εκβίαση και για παθητική δωροδοκία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε στην ευχάριστη θέση να συζητούμε μέσα στο Εθνικό Κοινοβούλιο ένα τέτοιο θέμα και αυτό δείχνει το στρεβλό νομικό πλαίσιο που υπάρχει για την ευθύνη των Υπουργών. Καλούμαστε εμείς εδώ, το κατ' εξοχήν νομοθετικό Σώμα, να αποφασίζουμε με δικαστικές αρμοδιότητες, πράγμα που δεν μας ταιριάζει αλλά, κατά την άποψή μου, δεν συνάδει και με το νομικό μας πολιτισμό. Υπάρχει ο φυσικός δικαστής και αυτός θα έπρεπε να κρίνει όλα τα αδικήματα.

Πιστεύουμε σε θεσμικό πλαίσιο αυτή η υπόθεση να μας βοηθήσει να απαγκιστρωθούμε απ' αυτόν τον προκλητικό νόμο «Περί ευθύνης Υπουργών», ένα νόμο με σύντομες παραγραφές για τους Υπουργούς, με εξαίρεση του αξιοποιούν, θέματα που δεν τα αντιμετωπίζουμε στο Ποινικό Δίκαιο. Εξαίρεση του αξιοποιούν! Όχι δηλαδή απλή παραγραφή, που έχει περάσει στην κοινή γνώμη. Εξαλείφεται το αξιόποινο μετά το πέρας της δεύτερης τακτικής Συνόδου, δηλαδή τον Ιούνιο, εάν δεν μείνει ανοιχτή η Βουλή. Λόγω, λοιπόν, αυτού του στρεβλού νομικού πλαισίου θα δούμε τον Ιούνιο ή το αργότερο το Σεπτέμβριο να εξαλείφεται το αξιόποινο σε υποθέσεις όπως τα ομόλογα, η «SIEMENS», οι υποκλοπές, η αγορά της εταιρείας «Γερμανός», το Βατοπέδι, η συγκεκριμένη υπόθεση που συζητάμε ή μάλλον ο δεύτερος φάκελος για την υπόθεση «Παυλίδη», γιατί αυτή τη συζητάμε τώρα, όπως είδαμε στο παρελθόν να εξαλείφεται το αξιόποινο για τους εξοπλισμούς, για το Χρηματιστήριο και για όλα αυτά τα αδικήματα. Πρέπει επιτέλους κάποια στιγμή σοβαρά να απαγκιστρωθούμε απ' αυτό το στρεβλό νομικό πλαίσιο!

Έγινε πολύ μεγάλη κουβέντα για το αν μπορεί η Ολομέλεια να ασκήσει ποινική δίωξη διορθώνοντας το νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών που έφερε η πρόταση του ΠΑΣΟΚ. Πραγματικά εντυπωσιάζομαι από την επιχειρηματολογία της Πλειοψηφίας. Βέβαια έχει ευθύνη εδώ πέρα το ΠΑΣΟΚ διότι έκανε μία πρόταση μέσα σε μία μέρα. Θα μπορούσε να πε-

ριμένει λίγο, να αξιολογήσει καλύτερα τα στοιχεία και από τη στιγμή που έχω ακούσει τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λέει ότι θέλει να ακούει άλλες φωνές, θα μπορούσε να ζητήσει τη γνώμη και από τα άλλα κόμματα. Έκανε μια γρήγορη πρόταση και πραγματικά βρίσκει το «πάτημα» η Πλειοψηφία εδώ πέρα, ερμηνεύοντας στρεβλά το νομικό πλαίσιο και δεν μπορούμε να οδηγηθούμε στον ορθό νομικό χαρακτηρισμό.

Κύριε Υπουργέ, άκουσα και τον κ. Βενιζέλο, ο οποίος υιοθέτησε ουσιαστικά την επιχειρηματολογία του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στην Επιτροπή. Το άρθρο 5 παράγραφος 4 του ν. 3126/2003, δηλαδή του νόμου «Περί ευθύνης Υπουργών», λέει ότι το πόρισμα πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις.

Μας υποχρεώνει ο νόμος «Περί ευθύνης Υπουργών» να υπαχθούν τα πραγματικά περιστατικά στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις! Αν ο συντακτικός νομοθέτης και ο απλός νομοθέτης του ν. 3126/2003 ήθελε να μας περιορίσει, θα έλεγε, «την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις προτεινόμενες από την πρόταση ποινικές διατάξεις».

Είναι ξεκάθαρο. Έπρεπε η Επιτροπή να οδηγηθεί στην ορθή υπαγωγή αυτών των πραγματικών περιστατικών στους νομικούς χαρακτηρισμούς και να έφερνε πρόταση εδώ στην Ολομέλεια.

Θέλω να σας εξηγήσω, για να καταλάβετε πόσο στρεβλό είναι αυτό το νομικό πλαίσιο. Ας έλθω στην άποψη που εξέφρασε ο Υπουργός, ο κ. Παυλόπουλος. Είπε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα το διαφορετικό, όπως είπε και ο Πρόεδρος κ. Σιούφρας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Σας ερωτώ. Γίνεται μία πρόταση και λέμε ότι στα πλαίσια των καθηκόντων του ένας Υπουργός έκανε ληστεία και γίνεται η έρευνα από την Επιτροπή και λέει ότι δεν έχει γίνει ληστεία, αλλά έχει γίνει κλοπή, δηλαδή ένα αδίκημα εμφανώς ελαφρύτερο.

Δεν θα έχουμε τη δυνατότητα ως Ολομέλεια, βάσει της επιχειρηματολογίας του κ. Παυλόπουλου, να πούμε ότι δεν έγινε ληστεία και έγινε κλοπή και θα πρέπει να παραπέμφουμε στο δικαστικό συμβούλιο, να ασκήσουμε ποινική δίωξη για ένα βαρύτερο αδίκημα που δεν το πιστεύουμε.

Αυτό εμείς, ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός το αντιμετωπίζουμε στη συγκεκριμένη υπόθεση που θα σας αναφέρω, διότι εμείς θεωρούμε ότι βάσει του αποδεικτικού υλικού η εκβίαση δεν είναι σε βαθμό κακουργήματος. Είναι απλή εκβίαση. Και δεν μπορούμε να πάμε στην απλή εκβίαση βάσει της επιχειρηματολογίας. Δεσμευόμαστε και πρέπει να πούμε ότι είναι κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια.

Καταλαβαίνετε αυτός ο νομικός προβληματισμός που έχετε αναπτύξει σε τι αδιέξοδο οδηγεί; Δεν δίνει τη δυνατότητα στην Ολομέλεια της Βουλής, που λειτουργεί ως εισαγγελέας, αν δει ότι αυτό το οποίο εξετάζει είναι ένα άλλο αδίκημα, να πάει στον ορθό νομικό χαρακτηρισμό.

Ας έλθουμε τώρα στην παρούσα υπόθεση. Αυτήν τη στιγμή ο κ. Μανούσης έφερε μία σειρά από κατηγορίες. Εμείς προσπαθήσαμε να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί. Έφερε τρεις διαγωνισμούς, στους οποίους ισχυρίστηκε ότι υπήρξαν παράνομες πράξεις από τον Υπουργό κ. Παυλίδη.

Ο πρώτος διαγωνισμός αναφέρεται στο Μάιο του 2005. Εκεί συμμετείχαν τρεις εταιρείες. Η εταιρεία «DANE» με το πλοίο «ΔΙΑΓΟΡΑΣ», η εταιρεία συμπεριφέρονται του κ. Αλέξανδρου Αγούδημου με το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» και το «ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» του κ. Μανούση. Μειοδότης είναι ο «ΔΙΑΓΟΡΑΣ». Επειδή όμως ουσιαστικά η «DANE» βρισκόταν υπό πτώχευση και δεν εξασφάλισε το πιστοποιητικό του NAT, πήγε στο δεύτερο μειοδότη, στον κ. Αγούδημο με το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ».

Για το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» αυτό που επικαλείται ο κ. Μανούσης είναι ότι κακώς δόθηκε σ' αυτό, γιατί δεν είχε ελληνική σημαία και είχε σημαία από τις Μπαχάμες. Εδώ πέρα δημιουργήθηκε το εξής πρόβλημα, που τουλάχιστον εμάς μας έπεισε ότι αυτός ο διαγωνισμός πέραν του προβληματικού θεσμικού πλαισίου δεν είχε οποιαδήποτε παρανομία.

Πρώτα απ' όλα, είχε κάνει αίτηση αλλαγής σημαίας το πλοίο και δεύτερον και σημαντικότερο –που μας το διαβεβαίωσαν όλοι οι νομικοί που ήλθαν, αλλά και οι ίδιοι οι εφοπλιστές που είχαν συμφέροντα να προσβάλλουν αυτό το διαγωνισμό– ότι όταν είναι πρόχειρος μειοδοτικός διαγωνισμός, που είναι για να καλυφθούν ανάγκες για ένα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, δεν πρέπει να πληρούνται αυτές οι τυπικές προϋποθέσεις.

Ο δεύτερος διαγωνισμός που επικαλέστηκε ο κ. Μανούσης έγινε τον Ιούνιο του 2005, όπου εκεί το πλοίο «MAPINA» της εταιρείας «G.A.Ferries» έχει πάρει το διαγωνισμό και εν συνεχεία μπαίνει στη θέση του «MAPINA» το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» του κ. Αγουδήμου.

Πάλι, κατά την άποψή μας, δεν υπάρχει πρόβλημα νομικό, διότι σαφέστατα ο νόμος δίνει το δικαίωμα, εάν κάποιος δεν μπορεί να υλοποιήσει το διαγωνισμό, να υπάρχει η δυνατότητα να εκχωρήσει αυτό το δικαίωμα σε μια άλλη εταιρεία που θα έχει αντίστοιχο πλοίο -που το «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» ήταν αντίστοιχο, ίσως και καλύτερο πλοίο- και με το αυτό τίμημα, πράγμα το οποίο έγινε.

Στην ενδυνάμωση αυτού του ισχυρισμού μας είναι ότι ο εφοπλιστής, ο κ. Βεντούρης, που ήταν ο δεύτερος μειοδότης, ήρθε στην Επιτροπή, μας είπε ότι ο διαγωνισμός ήταν σωστός, δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα, πράγμα που, αν υπήρχε, αυτός θα ήταν ο πρώτος που θα έπρεπε να το προσβάλει.

Φθάνουμε, λοιπόν, στον επίμαχο διαγωνισμό, που είναι στις 20 Νοεμβρίου του 2006. Στις 20 Νοεμβρίου του 2006 γίνεται διαγωνισμός στον οποίο συμμετέχει το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» πάλι και το πλοίο «ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» του κ. Μανούση. Ο κ. Μανούσης επικαλείται ότι έχουν αλλάξει κατά φωτογραφικό τρόπο οι διατάξεις της προκήρυξης. Πράγματι, έχουμε μία αλλαγή των όρων της προκήρυξης. Από την στιγμή, όμως, που εμφανίζονται δύο πλοία τουλάχιστον, είναι δύσκολο να πούμε ότι είναι φωτογραφικές. Και στις 20 Νοεμβρίου ουσιαστικά επιτρέπεται η συμμετοχή στο διαγωνισμό του πλοίου «ΠΗΝΕΛΟΠΗ». Τότε, λοιπόν, ο κ. Μανούσης κάνει ένσταση η οποία εκδικάζεται το Δεκέμβριο -στις 5 και 7 Δεκεμβρίου του 2005- όπου δικαιώνεται ο κ. Μανούσης, διότι η εταιρεία του πλοίου «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» δεν είχε ονομαστικοποιημένες μετοχές, μετοχές εις τον κομιστή.

Εδώ πέρα, λοιπόν, αυτό που μας δημιουργεί έναν έντονο προβληματισμό, είναι ότι σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, από 20 Νοεμβρίου μέχρι Δεκέμβριο, παρουσιάζονται επισκέψεις του κ. Ζαχαρίου στο γραφείο του κ. Μανούση και αποδεδειγμένα υπάρχει μία εκταμίευση 100.000 ευρώ, ημέρα στην οποία ο κ. Ζαχαρίου βρισκόταν στο γραφείο του κ. Μανούση και τόσο κατά μαρτυρίες, αλλά όπως προκύπτει και από τα βιβλία της εταιρείας, αυτά τα χρήματα έφθασαν στο γραφείο του κ. Μανούση. Δεν είναι κανένας να βεβαιώσει ότι δόθηκαν στον κ. Ζαχαρίου, αλλά βεβαιώνεται ότι τα έχει παραλάβει εκείνη τη στιγμή ο κ. Μανούσης.

Αυτό που μας προβληματίζει πολύ έντονα είναι, για ποιο λόγο ο γραμματέας του Υπουργού τις κρίσιμες ημερομηνίες που είναι εν εξελίξει διαγωνισμός, βρίσκεται σε γραφείο ενδιαφερομένου και προφανώς, μας κάνει να πιστεύουμε ότι, τουλάχιστον σε εκείνη τη χρονική φάση, ο γραμματέας του Υπουργού λειτουργεί κατά τρόπο παράνομο, έρχεται, δηλαδή, σε συνεννόηση με τον εφοπλιστή. Θα μου πείτε: Εάν ισχύει αυτό το σκεπτικό που αναπτύσσω, έχει ευθύνη ο Υπουργός, ο κ. Παυλίδης; Υπάρχουν αυτές οι επαρκείς ενδείξεις για την εμπλοκή του;

Το πρώτο επαρκές στοιχείο για εμάς είναι το εξής: Ότι, ενώ μαθαίνει αυτή τη συμπεριφορά του κ. Ζαχαρίου ο κ. Παυλίδης -που εγώ θεωρώ ότι οποιοσδήποτε Υπουργός άκουγε κάτι τέτοιο, θα έπεφτε από τα σύννεφα και δε θα το συζητούσε- δίδωχνε τον κ. Ζαχαρίου, από τη μία πλευρά, από τη θέση του υπευθύνου του γραφείου του Υπουργού, αλλά τον προσλαμβάνει ως ειδικό επισημόνα. Και μάλιστα, ο κ. Μανούσης ανέφερε κάτι που δε διαψεύστηκε από τον κ. Παυλίδη, ότι ο εισαγγελέας κ. Ντογιάκος, δύο μήνες μετά, πήρε τηλέφωνο στο Υπουργείο και είπε: «Δώστε μου το Διευθυντή του γραφείου του Υπουργού» και απάντησε ο κ. Ζαχαρίου. Δηλαδή, ουσιαστικά ήταν μία εικονική απομάκρυνση. Αυτό εμάς μας προβλημάτισε πάρα πολύ.

Ο κ. Μανούσης επικαλείται και κάποια άλλα ποσά με επιταγές

και κάποια άλλα μικροποσά. Εμείς θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς: Δε μας έπεισε για τίποτα άλλο ο κ. Μανούσης. Μας δημιούργησε στοιχείο για επαρκείς ενδείξεις για το θέμα των 100.000 ευρώ. Και γιατί δε μας έπεισε; Διότι όποιος έχει ασκήσει τρεις-τέσσερις μήνες δικηγορίας ή έχει πάρει πτυχίο Νομικής, δε μπορεί να πιστέψει ποτέ ότι γίνεται εκβιασμός ή δωροδοκία με μεταχρονολογημένες επιταγές και μάλιστα, από μια εταιρεία που είναι υπό πτώχευση, τη «ΔΑΝΕ», που δεν έχει καμμία δραστηριότητα.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι αυτό το έχει κατασκευάσει ο κ. Μανούσης, όπως και για τα άλλα μικροποσά δε φέρνει κάποιο στοιχείο να το συνδέσουμε. Μάλιστα, οι μάρτυρες που επικαλείται ο κ. Μανούσης είναι μειωμένης αξιοπιστίας, απ' ενός, γιατί είναι υπάλληλοί του και απ' ετέρου, διότι οι καταθέσεις τους είναι κατά τέτοιο νομικό τρόπο σχεδιασμένες, ώστε να μη μπορεί να τους κάνει κανένας μήνυση για ψευδορκία. Δε λέει κανένας, «είδα το Ζαχαρίου να παίρνει τα λεφτά, τα έδωσα στο Μανούση έξω από το γραφείο του». Αυτές είναι οι τυπικές καταθέσεις που ετοιμάζουν οι δικηγόροι σε όσους μάρτυρες θέλουν να πουν κάτι, που ουσιαστικά δε λένε τίποτα.

Ερχόμαστε τώρα σε επόμενα στοιχεία. Θα αναφερθώ και εγώ στο κρίσιμο τριήμερο 25 με 27 Απριλίου. Είναι όπως το είπε ο κ. Παυλίδης. Στις 24 Απριλίου έρχεται μία έκτακτη νομική γνωμοδότηση από το Νομικό Σύμβουλο για το αν μπορεί να δώσει, κατόπιν αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, το Μάρτιο τη γραμμή στον κ. Μανούση. Στις 25 Απριλίου γίνεται η αποστολή των φωτογραφιών, στις 26 υπογράφεται η προκήρυξη και στις 27, κατά τα λεγόμενα του κ. Παυλίδη, ενημερώνεται για πρώτη φορά από τον κ. Αγγέλου στο τηλέφωνο, διότι στις 25 Απριλίου απουσίαζε από την Αθήνα και δεν μπόρεσε να λάβει γνώση.

Οφείλω να πω ότι δεν με πείθει αυτός ο ισχυρισμός του κ. Υπουργού και το θεωρώ μη επαρκή ένδειξη. Θεωρώ ότι στις 25 του μηνός που έφτασαν οι φωτογραφίες ήταν τόσο σημαντικό θέμα, που οπωσδήποτε θα είχε ενημερωθεί. Οπωσδήποτε, όταν τον πήραν και του είπαν ότι είναι ένα σημαντικό θέμα, θα τον ενημέρωναν. Έτσι, δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο, ενώ του αποστέλλονται οι φωτογραφίες, ενώ εμφανώς απειλείται από τον κ. Μανούση, οδηγείται εν τούτοις στο να ενδώσει, κατά κάποιο τρόπο, στο περιεχόμενο αυτών των φωτογραφιών και να υπογράψει υπέρ του κ. Μανούση.

Δύο ακόμη στοιχεία που είναι σημαντικά για μας και είναι επαρκή στοιχεία για την άσκηση ποινικής δίωξης είναι ότι εμφανίζονται δύο επιπλέον μάρτυρες, ο κ. Πανούσης και ο κ. Αλιφέρης, που αναφέρονται στα αυτά πραγματικά περιστατικά με τον κ. Μανούση.

Σπεύδω να πω ότι, τόσο ο κ. Αλιφέρης, όσο και ο κ. Πανούσης, είναι μειωμένης αξιοπιστίας, όχι ως άτομα βέβαια, αλλά για το γεγονός ότι βρίσκονται σε δικαστική αντιδικία για άλλη υπόθεση με τον κ. Παυλίδη, συνεπώς, εκτιμάται η κατάθεσή τους, δεν μπορούμε όμως να παραγνωρίσουμε ότι εκτός από τον κ. Μανούση, εμφανίζονται άλλοι δύο μάρτυρες, οι οποίοι λένε για την πρακτική παραπομπής των υποθέσεων στο Ζαχαρίου.

Τέλος, ένα στοιχείο που για μας έχει μια βαρύνουσα σημασία είναι ότι ο μετακλητός υπάλληλος του Υπουργού, ο κ. Βαρδουλάκης, συμμετέχει στην Επιτροπή Ενστάσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να έχω και εγώ το χρόνο που είχαν και οι άλλοι συνάδελφοι.

Το προεδρικό διάταγμα επιτρέπει βέβαια και σε μετακλητούς υπαλλήλους να συμμετέχουν, αλλά είναι η μοναδική περίπτωση διαγωνισμού που συμμετείχε μετακλητός υπάλληλος. Και προσέξτε, ο διαγωνισμός αυτός είναι 5 και 7 Δεκεμβρίου. Στις 5 Δεκεμβρίου συμμετέχει ο κ. Βαρδουλάκης και στις 6 Δεκεμβρίου υπάρχει συνάντηση του κ. Μανούση με τον κ. Ζαχαρίου που αποδεικνύεται. Υπάρχει δηλαδή μία σχέση που μας προβληματίζει έντονα. Ο κ. Βαρδουλάκης δε είναι έμπιστο πρόσωπο του Υπουργού, γιατί είναι αυτός που παίρνει τα χρήματα για την αγορά της οικίας της θυγατέρας του. Συνεπώς, ύστερα από όλα αυτά, δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν υπάρχουν αυτά τα επαρκή στοιχεία.

Θα αναφερθώ τώρα στους λογαριασμούς και την οικία της θυ-

γατέρας του κ. Υπουργού.

Για τους λογαριασμούς εμείς θέλουμε να πούμε το εξής: Υπάρχουν πράγματι πολύ περιέργες κινήσεις στο λογαριασμό του αδελφού του κ. Παυλίδη. Δεν μπορέσαμε όμως αυτά εμείς να τα συνδέσουμε με την υπουργία του κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, διότι αυτές οι καταθέσεις ξεκινούν από το 2002 και ολοκληρώνονται το 2008. Δεν μπορούμε να φανταστούμε δηλαδή ότι κάποιος έδινε χρήματα στον Αναστάσιο Παυλίδη το 2002, με το σκεπτικό ότι το 2004 θα κερδίσει τις εκλογές η Νέα Δημοκρατία και θα γίνει Υπουργός ο κ. Παυλίδης για να έχει κάποιο κέρδος. Βλέπουμε ότι είναι ύποπτες κινήσεις, θα ήμασταν άδικοι όμως, αν λέγαμε ότι μπορούμε να συνδέσουμε αυτές τις κινήσεις με την υπουργία του κ. Παυλίδη. Είναι ενδεχομένως θέμα του φυσικού δικαστή να εξετάσει τους λογαριασμούς του συγκεκριμένου φυσικού προσώπου, του αδελφού του κ. Παυλίδη.

Για την οικία υπάρχει το εξής πρόβλημα: Στις 19 Ιουλίου γίνεται συμβόλαιο. Βάσει του συμβολαίου φαίνεται ξεκάθαρα ότι δίνονται 25.000 ευρώ μετρητά και μένει ένα ποσό 130.000 ευρώ, ποσό για να πληρωθεί. Την ίδια μέρα, στις 19 Ιουλίου δίνονται 210.000 ευρώ εδώ, στο Κατάστημα της Βουλής. Η πράξη εξοφλήσεως γίνεται τρεις μέρες μετά. Δεν είναι δυνατόν κάποιος που κάνει αγοροπωλησία, αν έχει εξοφλήσει όλο το τίμημα, να μην έχει κάνει πράξη εξοφλήσεως την ίδια μέρα για να εξασφαλιστεί. Διότι τρεις μέρες μετά, μπορούσε ο πωλητής να αρνηθεί να δώσει την πράξη εξοφλήσεως και να πει ότι βάσει του συμβολαίου μου οφείλονται 130.000 ευρώ.

Μάλιστα, ένα χρόνο μετά, η θυγατέρα του κυρίου Υπουργού παίρνει στεγαστικό δάνειο που δείχνει ότι δεν φαίνεται πουθενά στο Υποθηκοφυλακείο ότι έχει αποπληρωθεί το τίμημα. Και δεν μας πειθεί ο ισχυρισμός ότι αυτό το δάνειο πάρθηκε για να πληρωθεί το χρέος προς τον αδελφό και μένει έξι μήνες ανενεργό.

Αν θέλετε, κατά την άποψή μας, όλη αυτή η διαδικασία μπορεί να μη συνδέεται με την υπόθεση του κ. Μανούση. Συνδέεται ενδεχομένως με λόγους «πόθεν έσχες». Από τη στιγμή όμως που στην Επιτροπή δεν ξεκαθαρίστηκε για ποιο λόγο υπάρχει όλη αυτή η ανακολουθία, αυτομάτως εμείς διατηρούμε τους προβληματισμούς μας.

Βάσει όλων αυτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς πιστεύουμε –και δυστυχώς δεν μπορούμε να οδηγηθούμε στον ορθό νομικό χαρακτηρισμό– ότι το αδίκημα που υπάρχει εδώ πέρα είναι ενεργητική και παθητική δωροδοκία. Και δεν εννοούμε ότι έχει συντελεστεί, αλλά ότι οι ενδείξεις που υπάρχουν είναι επαρκείς και είναι προς αυτήν την κατεύθυνση. Δεν μπορώ εγώ να δεχτώ ότι ένας ακτοπλόος πείστηκε και έδωσε αυτά τα χρήματα κατόπιν εκβίασμού. Θεωρώ ότι είναι η κλασική περίπτωση διερεύνησης, αν υπάρχει ενεργητική ή παθητική δωροδοκία. Δυστυχώς, μας ήρθε έτσι η υπόθεση, δυστυχώς έγινε έτσι η πρόταση του ΠΑΣΟΚ.

Και, αν θέλετε, κατά την άποψή μου, κύριε Υπουργέ, πάλι είναι στρεβλό το θέμα, γιατί και τα πραγματικά περιστατικά να είναι έτσι όπως είναι, δεν υπάρχει ηθική αυτοουργία σε εκβίαση. Εκβίαση κατά συναυτουργία υπάρχει. Δεν είναι ο Υπουργός ο ηθικός αυτοουργός που με πειθώ και φορτικότητα πείθει το συνεργάτη του να πάει να εκβιάσει. Είναι –στην υποθετική περίπτωση ότι ισχύουν αυτά– ο εκβιαστής ο ίδιος που χρησιμοποιεί το συνεργάτη του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει, λοιπόν, ένα στρεβλό νομικό πλαίσιο. Επειδή, λοιπόν, δεν γίνεται ορθός νομικός χαρακτηρισμός, παρ' όλο που εμείς πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να γίνει άσκηση ποινικής δίωξης και περαιτέρω διερεύνηση για απλή εκβίαση μόνο για τις 100.000 ευρώ –δεν έχουμε πειστεί για όλα τα άλλα ούτε κατ' επάγγελμα ούτε κατά συνήθεια, κατά συναυτουργία σε αληθινή συρροή με παθητική δωροδοκία– υποχρεώμαστε να ψηφίσουμε την πρόταση όπως έρχεται για ηθική αυτοουργία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λόγια ακόμα θα πω –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας– για τα δύο άλλα αδικήματα που θέτει το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή για την απιστία και την παράβαση καθήκο-

ντος.

Κατά την άποψή μας, απιστία δεν υπάρχει, γιατί δεν υπάρχει ζημιά κατά του δημοσίου. Για όλες αυτές οι πράξεις που σας λέω, πάντα τις υποθέσεις τις έπαιρνε ο μειοδότης. Άρα, ζημιά δεν έχει πάθει το δημόσιο.

Για την παράβαση καθήκοντος, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εκτίθεστε που το λέτε και εκτίθεστε ως νομικοί, όσοι είστε. Η παράβαση καθήκοντος είναι επικουρική. Άπαξ και υπάρχει ένα οποιοδήποτε αδίκημα, απορροφάται η παράβαση καθήκοντος. Πρέπει να απομακρυνθείτε από αυτό.

Γι' αυτούς τους λόγους –θέλω να πω κλείνοντας– πως θεωρούμε ότι και σε ηθικό επίπεδο για τον κύριο Υπουργό, όπως έχει έρθει η υπόθεση, γιατί κρίνεται και πολιτικά, είναι προτιμότερο από το να μείνει με το στίγμα ότι τον κάλυψε η Βουλή και δεν οδηγήθηκε στο δικαστήριο, να οδηγηθεί στο φυσικό του δικαστή και να αθωωθεί εκεί πέρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Πεταλωτής για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και Πρόεδρε της Επιτροπής για πολλές μέρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια χώρα και σε μια ώρα που πρέπει να συζητάμε για το παρόν και το μέλλον, εμείς δυστυχώς συζητάμε για το παρελθόν. Και εδώ οι ευθύνες είναι πολλών.

Φτάσαμε αισίως και παραδόξως συντεταγμένα βάσει των νόμων και του Συντάγματος σε μία κρίσιμη μέρα, μία μέρα που όλοι κρινόμαστε και για το έμπρακτο περιεχόμενο των τοποθετήσεών μας –δηλαδή απάντηση στο προκείμενο δίλημμα, περαιτέρω έρευνα, άσκηση ποινικής δίωξης ή όχι, διαλεύκανση ή συγκάλυψη– αλλά και για την ένταση και το ύψος με το οποίο στεκόμαστε απέναντι στο εν λόγω πρόβλημα.

Ούτε σκάνδαλο ούτε υπόθεση. Πρόβλημα. Και μάλιστα πρόβλημα για το οποίο οι πολίτες ζητούν λύση. Και εδώ πιστεύω ότι και ο ίδιος ο εγκαλούμενος, ο πρώην Υπουργός κ. Παυλίδης, θα έπρεπε να διευκολύνει και τον εαυτό του και τη Βουλή, προκειμένου να ζητήσει ο ίδιος να διαλευκανθεί η υπόθεσή του.

Απαιτείται λύση ικανοποιητική στις προσδοκίες των πολιτών σε μία περίοδο παγκόσμιας καμπίς, όπου η χώρα μας ταλαιπωρείται από αφόρητη απαισιοδοξία, από επικίνδυνα φαινόμενα παραίτησης και κοινωνικής κατάθλιψης. Είναι η ώρα ο πολιτικός κόσμος να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και επιτέλους να πείσει.

Εξάλλου, επειδή ακούγονται πολλά περί του ότι ασχολούμαστε με τη σκανδαλογολία, όταν έχουμε υποχρέωση να διαλευκαίνουμε και να διερευνούμε τις υποθέσεις, σήμερα ένα πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» νομίζω ότι τα λέει όλα. Λέει «Συντριπτικό «όχι» στο κουκούλωμα των σκανδάλων».

Είναι στη διάθεση των Πρακτικών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Πεταλωτής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν πρωτοσέλιδο της εφημερίδας το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι η ώρα να εμπνεύσει τους πολίτες για κάτι διαφορετικό, για μία κοινή προσπάθεια ανταπόκρισης στις προκλήσεις της εποχής, για μία κινητοποίηση όλων μας να ξεπεράσουμε την κρίση, να φέρουμε ξανά την προοπτική.

Το ΠΑΣΟΚ είναι προγραμματικά υπέρ της λογοδοσίας και έχει προβλέψει και σχετικούς μηχανισμούς. Η διαφάνεια διευκολύνεται και είναι ορατή σε όσους ανατρέξουν στα προγραμματικά του κείμενα.

Επανελημμένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μιλήσει για τις προϋποθέσεις της νέας αναπτυξιακής προσπάθειας. Συνεχώς και με έμφαση μιλάμε για ένα νέο μοντέλο πολιτείας, για την απαραίτητη κοινωνική συνοχή που δεν εξαντλείται στη συγκυριακή προεκλογική κρατική φιλανθρωπία και κυρίως για μία νέα αντίληψη για τον πολιτικό κόσμο που ξεπερνά το παρελθόν, που δεν φοβάται να απορρίψει οτιδήποτε το στιγματίζει, που δεν φοβάται να αναλάβει τις ευθύνες του. Και σήμερα αυτό καλούμαστε να κάνουμε, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Σε πάρα πολλά σημεία της έρευνάς μας στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή αντιληφθήκαμε, πειστήκαμε, άλλοι οσφρίστηκαν, αισθανθήκαμε ότι σαφέστατα κάτι άδικο δικαστικής διερεύνησης συμβαίνει. Και το χειρότερο, όλα αυτά τα κατάλαβαν και οι πολίτες και περιμένουν. Μπορεί να μην το θεωρούν προτεραιότητά τους, αλλά απαιτούν διαλεύκανση. Μπορεί να φοβάται και ο ίδιος ο λαός να δει τι κρύβεται πίσω από τις περιέργες δοσοληψίες του πολιτικού προσωπικού. Μπορεί να αγχώνεται για τη δυσβάσταχτη καθημερινότητά του πολύ περισσότερο. Γνωρίζει, όμως, πολύ καλά ότι αν όχι όλα, τουλάχιστον αυτά που προλαβαίνουμε και διασώζουμε από την μεθοδευμένη παραγραφή και αυτά που μπορέσαμε να φέρουμε στο φως πρέπει να αξιοποιηθούν από τη δικαιοσύνη.

Σας καλώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ακούσουμε τη συνειδησή μας, να σεβαστούμε την αποστολή μας, να ανταποκριθούμε όλοι στη μεγάλη ευθύνη, να δείξουμε ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε την κοινή πεποίθηση για ένα απαξιωμένο πολιτικό σύστημα. Αυτό πρέπει να επιτάσσει η συνειδησή μας.

Ξεπερνούμε τις κομματικές σκοπιμότητες και αφήνουμε τα πράγματα να πάρουν το δρόμο τους. Δεν δραματοποιούμε τις καταστάσεις, γνωρίζουμε τις προτεραιότητες, και πορευόμαστε με αυτοπεποίθηση. Είμαστε βέβαιοι για τις δυνατότητες της χώρας. Όμως, δεν φοβόμαστε να ακολουθήσουμε τους νόμους και τις αρχές μιας δίκαιης κοινωνίας. Άλλωστε, η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδο.

Όμως, δυστυχώς, η Κυβέρνηση φαίνεται να ακολουθεί και πάλι τον ολέθριο δρόμο της συγκάλυψης είτε με τις αρνητικές ψήφους είτε με τις φημολογούμενες λευκές. Μεταδίδει δε μηνύματα υποταγής στη σκοπιμότητα, για να μετατρέψει ένα πολύ συγκριμένο ερώτημα σε ψήφο εμπιστοσύνης για να ξεφύγει από τη δύσκολη θέση στην οποία η ίδια έφερε τον εαυτό της και τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με τα αδικήματα μετά από μία πραγματικά κοπιώδη προσπάθεια όλων των πτερύγων της Βουλής και όλων των συναδέλφων Βουλευτών, έχουμε καταθέσει το πόρισμα με τις επιμέρους πορισματικές γνώμες της Αντιπολίτευσης οι οποίες είναι ενσωματωμένες σ' αυτό.

Όμως, θα προσπαθήσω στο λίγο χρόνο που έχω να εστιάσω σε κάποια αδικήματα, τα οποία σαφώς πρέπει να γνωρίζουμε και να αναλύσουμε.

Το κύριο αδίκημα για το οποίο κληθήκαμε ως Επιτροπή να αποφανθούμε για το αν χρήζει περαιτέρω διερεύνησης ή όχι είναι η ηθική αυτοουργία σε εκβίαση.

Από το άρθρο 385 παράγραφος 1αβ' του Ποινικού Κώδικα προκύπτει ότι για τη συγκρότηση του εγκλήματος της εκβίασης σε βαθμό κακουργήματος απαιτείται ο εξαναγκασμός να γίνεται με βία ή απειλή, ικανή να αποκλείσει το αυτοπροαίρετο της αποφάσεως και ο σκοπός του δράστη να είναι να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος. Αυτή είναι η εκβίαση.

Η ηθική αυτοουργία που είναι σαφώς ένα δύσκολο αποδεικτέο αδίκημα, κατά το 46 του Ποινικού Κώδικα απαιτεί πρόκληση από τον ηθικό αυτοουργό σε κάποιον άλλο της απόφασης να διαπράξει ορισμένη πράξη που μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε μέσο, τρόπο, όπως υπόσχεση ή χορήγηση αμοιβής κλπ., διάπραξη από τον άλλον την πράξης, ενώ απαιτείται σαφώς και δόλος του ηθικού αυτοουργού.

Αυτά τα στοιχεία για το κύριο αδίκημα προσπαθήσαμε να διερευνήσουμε κατά τη συνεδρίαση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Και οι προλαλήσαντες συνάδελφοι ανέφεραν πολλά στοιχεία, αλλά θα σας πω και εγώ κάποια, στα οποία νομίζω ότι μπορούμε να σταθούμε και είναι αυτά τα στοιχεία στα οποία μπήκαμε με επιφύλαξη στη συγκρότηση αυτής της Επιτροπής και βγαίνουμε –τουλάχιστον εγώ, αλλά και οι συνάδελφοί μου του ΠΑΣΟΚ– πλέον με σοβαρές ενδείξεις ότι τελέστηκε αυτό το αδίκημα και εν πάση περιπτώσει ζητάμε να προχωρήσουμε στην επόμενη φάση, στη συγκρότηση του δικαστικού συμβουλίου που θα κρίνει την περαιτέρω φάση από εδώ και πέρα.

Θα παραθέσω κάποια στοιχεία τα οποία αναφέρουμε και στο πόρισμά μας: Ο τέως Υπουργός κ. Παυλίδης ήταν ιδιαίτερα συγκεντρωτικός, που σημαίνει ότι τελούσε εν γνώσει όλων των θε-

μάτων του Υπουργείου του, καθώς και των επαφών που είχε ο διευθυντής του κ. Ζαχαρίου, ο οποίος είναι ήδη κατηγορούμενος. Ήρθε ένας εισαγγελέας της αστικής δικαιοσύνης και είπε ότι ο κ. Ζαχαρίου πρέπει να παραπεμφθεί στο ακροατήριο για το αδίκημα της εκβίασης. Γνώριζε, λοιπόν, τις ενέργειες του κ. Ζαχαρίου και γνώριζε και τις επισκέψεις στα γραφεία των εφοπλιστών και μάλιστα τις χαρακτήρισε ιδιωτικές.

Στον διευθυντή του πρωθυπουργικού γραφείου κ. Αγγέλου συγκάλυψε το γεγονός, με την προσχηματική παραίτηση του κ. Ζαχαρίου ότι απ' ενός μεν του ζήτησε να παρατηθεί και απ' ετέρου τον διόρισε ως ειδικό του σύμβουλο. Αυτό κατ' εμάς είναι πλήρες στοιχείο αλληλεξάρτησης, αλληλοκάλυψης και από κοινού συγκάλυψης των καταγγελλθέντων.

Δυστυχώς, η πλήρης κάλυψη που παρέχει ο κ. Παυλίδης στον κατηγορούμενο πλέον κ. Ζαχαρίου φθάνει μέχρι και σήμερα. Τον κάλυψε και μέχρι την Επιτροπή, δηλώνοντας ότι είναι αθώος. Το μεγαλύτερο δυστύχημα είναι ότι στο πόρισμα της πλειοψηφίας, που σχημάτισε η Νέα Δημοκρατία, ενώ ο κ. Ζαχαρίου είναι ήδη κατηγορούμενος, η Πλειοψηφία της Βουλής, η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας έφθασε στο σημείο ακόμη και να αθώνει και τον κύριο Ζαχαρίου. Είναι άκρως παράδοξο.

Άλλο στοιχείο: Πώς γνώριζε ο κ. Μανούσης -θα μπορούσα να δεχθώ και εγώ ότι είναι αναξιόπιστος- την κτήση του διαμερίσματος και τους όρους της κτήσης του διαμερίσματος από την κόρη του κ. Παυλίδη; Είναι μετέωρα, 40.000 ευρώ σύμφωνα με τον ανακριτή, στο λογαριασμό του Ζαχαρίου, που δεν αιτιολογούνται. Αυτά μπήκαν στο τελευταίο δίμηνο του 2006 και δεν υπάρχει καμμία εξήγηση. Έχουν σαφώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, πρέπει να ολοκληρώσετε, γιατί άλλοι τριάντα και πλέον συνάδελφοί μας περιμένουν να μιλήσουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μια σειρά από άλλες ενδείξεις οι οποίες αποκαλύφθηκαν στην Επιτροπή μας κάνουν να καταλήγουμε στο συμπέρασμα που προείπα. Εξάλλου, εκτός από τον κ. Μανούση έχουμε και δύο άλλους μάρτυρες, τον κ. Σπανό και τον κ. Αλιφέρη, που αναφέρουν στην Επιτροπή ότι ο κ. Παυλίδης για θέματα υπηρεσιακά παρέπεμπε στον κ. Ζαχαρίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε Πεταλωτή, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Πέρα από τους λογαριασμούς και τις εγγυητικές επιστολές, εμείς βρήκαμε ότι υπάρχουν σαφέστατα ισχυρές, σοβαρές ενδείξεις και, εκτός από την ηθική αυτοουργία, ζητήσαμε και για τα υπόλοιπα αδικήματα να διερευνήσει το δικαστικό συμβούλιο έτσι όπως τα αιτιολογούν πλήρως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω. Είναι σαφέστατα ότι απ' όσα περιέχονται στο πόρισμά μας χρήζει περαιτέρω διερεύνησης η υπόθεση του κ. Παυλίδη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Πεταλωτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ναι, αλλά πρέπει να τελειώσετε τώρα, γιατί ήδη είμαστε στα 11 λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: ...έτσι ώστε να βγούμε από εδώ με τη σαφή αντίληψη ότι επιτελέσαμε το καθήκον μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Πεταλωτή.

Γίνετε γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα μαθήτριες και μαθητές από το Γυμνάσιο Πλωμαρίου Λέσβου.

Η Βουλή σας χαιρετά και σας εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το Πλωμάρι είναι ένα εξαιρετικό μέρος. Όποιος δεν έχει πάει του συνιστώ να το επισκεφθεί.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και μέλος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, όπως ήταν άλλωστε και ο κ. Πεταλωτής, κ. Μπουζάλη από την ωραία Καστοριά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες εβδομάδες και με αφορμή τη σύσταση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για την εξέταση της υπόθεσης του κ. Παυλίδη παρακολουθούμε όλοι με μεγάλο ενδιαφέρον την ηγεσία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να επιδιώκεται σ' έναν ατέρμονο αγώνα δημιουργίας εντυπώσεων, καθώς και ενός γενικευμένου κλίματος σκανδαλογίας και εκλογολογίας, ενός κλίματος που ξεκίνησε να συντίθεται από το ΠΑΣΟΚ και, δυστυχώς, καταδεικνύει για μια ακόμη φορά την ανευθυνότητα, την ανεπαρκή πολιτική στάση που τηρεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση απέναντι στα καίρια προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος, την ακόρεστη δίψα του για εξουσία, τον πραγματικό στόχο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που δεν είναι άλλος από την απαξίωση του συνόλου του πολιτικού κόσμου, των θεσμών και την αποσύνθεση του κοινωνικού ιστού της χώρας.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πράγματι, οι συγκεκριμένες υποθέσεις παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον και έχουν πολλές και σημαντικές πτυχές, γι' αυτό και η Κυβέρνηση τις έφερε άμεσα στη Βουλή για εξέταση, προκειμένου να χυθεί άπλετο φως, να πάψει να υπάρχει η οποιαδήποτε αμφιβολία στους πολίτες. Ούτε συγκαλύψαμε, ούτε προσπαθήσαμε να κρύψουμε το παραμικρό. Και αυτό γιατί σεβόμαστε τους θεσμούς. Έχουμε απεριόριστη εμπιστοσύνη στην ορθή κρίση της δικαιοσύνης. Και το κυριότερο σεβόμαστε τους πολίτες. Τους πολίτες που μας ψηφισαν, προκειμένου να προάγουμε τη διαφάνεια, την αξιοκρατία, την ισονομία σε όλες τις πτυχές του κοινωνικού και του δημόσιου βίου.

Από εκεί και πέρα αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το να προσπαθείτε να ποινικοποιήσετε με κάθε τρόπο την πολιτική ζωή του τόπου, προκειμένου να επιτύχετε πρόσκαιρα κομματικά οφέλη και μάλιστα τη στιγμή που μία σοβαρή διεθνής οικονομική κρίση βρίσκεται σε εξέλιξη, αλλά και να μετατρέψετε τη Βουλή των Ελλήνων σε Ειδικό Δικαστήριο που κατασκευάζει ενόχους, καταντά άκρως επικίνδυνο.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αντιλαμβανόμαστε ότι αυτήν τη στιγμή πέφτετε συνεχώς πάνω στα αδιέξοδα των δικών σας πολιτικών αντιφάσεων, του δικού σας ένοχου παρελθόντος. Ενώ το μόνο καλύτερο που μπορείτε να κάνετε για τη χώρα είναι να επιτίθεστε στους θεσμούς, να δυσφημείτε την Ελλάδα στο εξωτερικό, να δημαγωγείτε ανεύθυνα στο εσωτερικό, παραπλανώντας τους πολίτες και συνάμα να συμπεριφέρεστε ανεύθυνα στα οικονομικά, να επιλέγετε την παραπολιτική ως όπλο προκειμένου να δηλητηριάσετε το δημόσιο βίο της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είμαστε εδώ για να αποφασίσουμε, τελικώς, για την έκβαση της υποθέσεως του πρώην Υπουργού του κ. Παυλίδη. Δεν βρισκόμαστε εδώ ούτε για να κατασκευάσουμε ενόχους, ούτε για να επιδοθούμε σε μικροκομματικούς ανταγωνισμούς, με όπλα το λαϊκισμό και τη δημαγωγία.

Η Νέα Δημοκρατία διάλεξε το δύσκολο δρόμο της αλήθειας και της διαφάνειας και αυτόν ακολουθούμε απαρέγκλιτα. Αλλάξαμε τους κανόνες και τις συνθήκες όπου η ατιμωρησία υπήρξε κανόνας. Δεσμευθήκαμε και δεν χαρίζουμε ειδική προστασία σε κανέναν, όποια θέση και αν κατέχει.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ όσο διαρκούσε η επιτροπή ακούσαμε με πολύ προσοχή όλους τους μάρτυρες. Είχαμε την ευκαιρία να συλλέξουμε όλα εκείνα τα απαραίτητα στοιχεία που θα στηρίζαν την επιχειρηματολογία μας και τελικώς, βγάλαμε τα πορίσματα σχετικά με το κατηγορητήριο. Δηλαδή, εάν, τελικά, ευσταθεί η κατηγορία της ηθικής αυτουργίας σε εκβίαση του πρώην Υπουργού του κυρίου Παυλίδη και, βεβαίως, αν πρέπει ή όχι να ασκηθεί ποινική δίωξη.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σπεύδετε βιαστικά και πρόχειρα και μάλιστα χωρίς την ύπαρξη επαρκούς νομικής τεκμηρίωσης να ενοχοποιήσετε τον κ. Παυλίδη, βασιζόμενοι σε σαθρά επιχειρήματα και γεγονότα όπως, ότι ο πρώην Υπουργός υπήρξε συγκεντρωτικός, ότι οι επισκέψεις του κ. Ζαχαρίου έχουν δημόσιο χαρακτήρα και όχι ιδιωτικό, η παραίτηση και η επαναστοποθέτηση του κ. Ζαχαρίου ως συμβούλου του πρώην Υπουργού, ότι υπάρχει αλληλεξάρτηση μεταξύ των δύο

προσώπων και φυσικά συγκάλυψη των καταγγελλθέντων πράξεων. Το εάν ο κ. Ζαχαρίου μίλησε ή όχι με τον κ. Μανούση για την αγορά του διαμερίσματος της κόρης του και τελικά, την απευθείας ανάθεση των άγονων γραμμών και αν αυτές οι διατάξεις ήταν φωτογραφικές ή όχι.

Όλα αυτά αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ εσείς τα βαφτίσατε ισχυρές και επαρκείς ενδείξεις για να αποδείξετε ότι ο κ. Παυλίδης τέλεσε αξιόποινες πράξεις και όχι για να διαφανεί ότι, τελικά, υπήρξε, πράγματι, ηθικός αυτουργός σε απόπειρα εκβίασης του κ. Μανούση.

Αξιολογήσατε ως κατηγορητήριο μια σειρά από ανεπαρκή και χωρίς νομική βάση γεγονότα, προκειμένου να δικαιολογήσετε την πρόταση που καταθέσατε για τη σύσταση της Ειδικής Επιτροπής.

Θέλετε να κατηγορηθεί ο πρώην Υπουργός για ηθική αυτουργία σε εκβίαση, κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια, κατ' εξακολούθηση, για παθητική δωροδοκία, για νομιμοποίηση εσόδων από παρόνομες πράξεις, για απιστία κατ' εξακολούθηση, για παράβαση καθήκοντος χωρίς, όμως να αποδεικνύετε με ποιο ακριβώς τρόπο στηρίζετε αυτό το κατηγορητήριο, συγκεκριμένα. Ποτέ δεν παραδέχθηκε ο κ. Μανούσης ότι εκβιάστηκε ή ότι του ζήτησε χρήματα ο ίδιος ο Υπουργός. Ίσα ίσα, παραδέχθηκε στην επιτροπή ότι ο Ζαχαρίου προσωπικά δεν τον εξεβίασε ποτέ. Δεν είχε συναντήσει ποτέ τον κύριο πρώην Υπουργό στο γραφείο του. Παράλληλα ο Μανούσης ήταν εκείνος που, ουσιαστικά, λειτουργούσε εκβιαστικά και σύμφωνα με μαρτυρίες έλεγε ότι εάν δεν με βοηθήσετε, θα τα τινάξω στον αέρα.

Ποτέ δεν αποδείχθηκε ότι ο κ. Ζαχαρίου αποφάσισε να χρηματιστεί, φυσικά με μεταχρονολογημένες επιταγές, που, τελικά, δεν πληρώθηκαν ποτέ. Και μάλιστα στα γραφεία του κ. Μανούση όπου όλα παρακολουθούνταν από κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης.

Σημειώνεται επίσης ότι επίμαχες επιταγές δεν ανακλήθηκαν ποτέ. Άλλωστε ήσασταν παρόντες, κυρίες και κύριοι στην επιτροπή, όταν αποκαλυπτόταν η αναξιοπιστία του κ. Μανούση, ο οποίος δήλωσε ψευδή στοιχεία και μάλιστα μπροστά στις αρμόδιες αρχές, σχετικά με τις οφειλές της εταιρείας του, σχετικά με τις προδιαγραφές των πλοίων του, αλλά και ανυπόγραφα πρακτικά των διοικητικών συμβουλίων των εταιρειών του, τα οποία χρησιμοποιούσε επανειλημμένως και τα οποία τα χρησιμοποιούσε και ως πολιτική αγωγή.

Δεν ήσασταν παρόντες στην επιτροπή όταν ο κ. Μανούσης μετέβαλε διαρκώς τις θέσεις του προκειμένου να χρησιμοποιεί τα γεγονότα όπως νόμιζε ότι τον εξυπηρετούσε κάθε φορά ειδικά στο θέμα της καταβολής των μετρητών στον υποτιθέμενο εκβιαστή; Και τελικά γιατί δεν προσημείωσε τα χρήματα;

Απέδειξε ποτέ με στοιχεία ο κ. Μανούσης ότι ενώ «πλήρωσε» τελικά αδικήθηκε από το Υπουργείο; Γιατί ο κ. Μανούσης, ως επιφανής επιχειρηματίας που έβλεπε ότι θιγόταν επιχειρηματικά, δεν επέλεξε τη νομική οδό καταγγέλλοντας τον Υπουργό για παράβαση καθήκοντος, αλλά ακολούθησε το αντάρτικο εμπλέκοντας διάφορα κομματικά στελέχη; Εξιλεώνεται λέγοντας ότι δεν ήθελε να βλάψει την παράταξη, την ίδια στιγμή που ο ίδιος δήλωνε επανειλημμένως ότι έχει διακόψει για δεκαπέντε και πλέον χρόνια οποιαδήποτε επαφή με τη Νέα Δημοκρατία;

Δεν ήσασταν άλλωστε παρόντες όταν αποδομήθηκαν οι αιτιάσεις που διατυπώθηκαν, σχετικά με την αντικειμενική αξία του διαμερίσματος της θυγατέρας του Υπουργού; Δεν ξεκαθαρίστηκε ότι το κόστος αγοράς ήταν 235.000 ευρώ και ότι το τίμημα που δηλώθηκε αποτελεί την αντικειμενική αξία του ακινήτου; Αποδείχτηκε η απόλυτη νομιμότητα της όλης διαδικασίας της προκήρυξης και ανάθεσης της εκμετάλλευσης της κρίσιμης γραμμής. Ακόμα και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες, με πολλά χρόνια εμπειρία, επιδοκίμασαν τη στάση του Υπουργού για τις ενέργειές του. Είπαν ότι ακολουθήθηκε η ισχύουσα νομοθεσία.

Αποδεικνύεται με κάποιον τρόπο ότι ο πρώην Υπουργός λειτουργούσε αυτοβούλως για τα δρομολόγια τα συγκεκριμένα; Πάντοτε ζητούσε και έπαιρνε τη σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου νομικού συμβούλου, αλλά και των υπηρεσιακών παραγόντων, τηρώντας το γράμμα του νόμου.

Γνωρίζετε τα ακριβή αίτια τα οποία οδήγησαν στην υποτιθέμενη απευθείας ανάθεση της γραμμής στο πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ»; Να θυμίσω ότι δεν έγινε απευθείας ανάθεση, αλλά κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν.3511/2006 και του ν.25222/1997, η νομοθεσία ξεκαθαρίζει ότι παρατείνεται η διάρκεια των συμβάσεων που έχουν λήξει κατά τέσσερις μήνες και εν συνεχεία για όσο διάστημα χρειαστεί ως που να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες του διαγωνισμού. Κι αυτό και έγινε.

Γνωρίζετε ότι στον επίμαχο διαγωνισμό της 20ης Νοεμβρίου του 2006 δικαίωθηκε ο κ. Μανούσης έναντι του ανταγωνιστή του; Αποδείχθηκε πουθενά ότι αδικήθηκε ο κ. Μανούσης ότι από τους τριάντα επτά διαγωνισμούς πήρε τελικά τους δώδεκα; Μάλιστα ο ίδιος ο κ. Μανούσης ήταν που δήλωσε στην επιτροπή ότι η Κυβέρνηση ουδέποτε τον έδωσε και παράλληλα ότι δεν έχει και κανένα παράπονο από την πίτα των άγονων γραμμών.

Από πού προκύπτει ότι υπήρξαν φωτογραφικοί διαγωνισμοί; Οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες ξεκαθάρισαν ότι οι προδιαγραφές, τα κείμενα των προκηρύξεων των διαγωνισμών, ελέγχονται σε τέτοιο βαθμό και πληρούν τόσο αυστηρές προϋποθέσεις, ώστε κανείς Υπουργός δεν μπορεί να επεμβαίνει στις διαδικασίες και μάλιστα αν θέλει να προωθήσει φωτογραφικές διατάξεις.

Προέκυψε μήπως οποιοδήποτε επιβαρυντικό στοιχείο που να συνδέει άμεσα τη δραστηριότητα του κ. Ζαχαρίου με τον πρώην Υπουργό; Θυμίζω ότι ακόμη και στις καταθέσεις του ο Μανούσης σκιαγραφεί την υποτιθέμενη ανάρμοστη συμπεριφορά του Ζαχαρίου και όχι του Υπουργού.

Έδειξε τελικά το πόρισμα της Ελλάδας τίποτα σχετικά με το λογαριασμό του κ. Παυλίδη, κάτι μεμπτό σε βάρος του πρώην Υπουργού;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, όπως αντιλαμβάνεστε κανένα από τα επιχειρήματα που θέσατε στην έκθεσή σας, προκειμένου να στοιχειοθετήσετε ένα επαρκές κατηγορητήριο σε βάρος του κ. Παυλίδη, δεν απαντά τελικά πειστικά και ξεκάθαρα στα παραπάνω ερωτήματα. Και συνεπώς το γνωρίζετε ότι δεν υπάρχουν ενδείξεις, τις οποίες αξιώνει ο νόμος για να στηριχθεί σε βάρος του κ. Παυλίδη η κατηγορία της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση. Και θυμίζω ότι η επιτροπή μας αυτήν την εντολή είχε και την είχε από την Ολομέλεια της Βουλής.

Σήμερα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια ώρα ευθύνης και οφείλουμε όλοι να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Εμείς λειτουργούμε πάντα στο πλαίσιο της νομιμότητας, της υπευθυνότητας, της απόλυτης διαφάνειας. Οφείλουμε να αξιολογήσουμε την κατάσταση και να αποφασίσουμε. Άλλωστε για το λόγο αυτό ήρθε και το θέμα στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ: Όμως, από τα στοιχεία που συλλέξαμε και από την όλη διαδικασία δεν προκύπτουν οι ενδείξεις εκείνες που να στοιχειοθετούν την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού. Αντίθετα εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, θέλετε να βρείτε εξιλαστήρια θύματα, να κατασκευάσετε ενόχους, να ξεχάσετε το δικό σας παρελθόν.

Εμείς δεν θα ακολουθήσουμε στο δικό σας ολισθηρό δρόμο. Μας ενδιαφέρει η αλήθεια και η διαφάνεια.

Γι' αυτό και λέμε «όχι» στη δίωξη του κ. Παυλίδη, «όχι» στην ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής της χώρας που εσείς προπαθείτε να επιβάλετε, «όχι» στη σκανδαλολογία που θα μετατρέψει τον οίκο της δημοκρατίας σε ειδικό δικαστήριο που θα κατασκευάζει ενόχους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ο κ. Παναγιώτης Ρήγας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κυκλάδων και μέλος της Ειδικής Επιτροπής η οποία εξέτασε το θέμα, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «όχι» στη σκανδαλολογία, όχι στην ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής του

τόπου». Έτσι εκφράζει σήμερα η Νέα Δημοκρατία το όψιμο ενδιαφέρον της για τα προβλήματα του ελληνικού λαού. Ασχοληθείτε λοιπόν με τα πραγματικά προβλήματα του λαού. Γιατί δεν το κάνετε; Γιατί σκανδαλολογείτε; Όψιμο, πράγματι, το ενδιαφέρον, λες και εμποδίζει κανένας τη Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση να ασχολείται με τα προβλήματα του ελληνικού λαού. Κύριοι συνάδελφοι, σε όσα πρόσφατα νομοσχέδια συζητήσαμε υποτίθεται για να ληφθούν μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης, η πλευρά αυτή ήταν συνεχώς με κενά καθίσματα. Δύο με τρεις Βουλευτές σας συμμετείχαν σ' αυτόν το διάλογο. Για ποια, λοιπόν, προβλήματα του ελληνικού λαού ενδιαφέρεστε; Και εγώ προσωπικά δεν είμαι καθόλου ευτυχής, γιατί εκλέχτηκα Βουλευτής και κατέληξα να ασκώ καθήκοντα ανακριτή. Όμως, δεν το επέλεξα εγώ. Δεν εφεύρε το ΠΑΣΟΚ τα σκάνδαλα. Τα σκάνδαλα έγιναν, υπάρχουν, τα προβλήματα δημιουργήθηκαν από τη δική σας πολιτική πρακτική, από τα στελέχη σας. Τι θέλετε λοιπόν; Να τα κουκουλώσουμε; Πείτε το καθαρά. Βγείτε στον ελληνικό λαό και πείτε «κύριοι, αυτά τα έκαναν τα στελέχη μας, επομένως αυτά ας τα αφήσουμε, ας ασχοληθούμε με τα προβλήματα του λαού, δεν πρέπει να τα ακουμπάμε, αφήστε τις σκιές πάνω στον πολιτικό κόσμο, αφήστε τα πολιτικά φυσικά πολιτικά πρόσωπα να βαρύνονται και στο μέλλον με αυτές τις κατηγορίες». Όχι, κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν εφευρίσκουμε σκάνδαλα. Επίσης δεν υπεξαίρεσαμε εμείς από τα γραφεία των ανακριτών τους φακέλους, δεν πήγαμε να κλέψουμε τους φακέλους. Οι φακέλοι έφθασαν στη Βουλή από τους ανακριτές. Τι λέει, λοιπόν, το Σύνταγμα και ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών»; Από τη στιγμή που ο ανακριτής μας στέλνει τους φακέλους, είμαστε υποχρεωμένοι να τους διερευνήσουμε. Τι θέλετε λοιπόν; Να πούμε «όχι» και να τους ξαναστείλουμε στους ανακριτές; Να επιτρέψουμε στον κ. Σανιδά, όπως γίνεται με την υπόθεση Βατοπεδίου, να κάνει γύρα τους φακέλους και να τους στείλει στο Συμβούλιο Εφετών έτσι ώστε η υπόθεση να σπρωχθεί προς το μέλλον; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς κάνουμε αυτό που επιτάσσει ο νόμος και αυτό που αποτελεί παλλαϊκό αίτημα. Και σήμερα είναι παλλαϊκό αίτημα να υπάρξει διαφάνεια, να υπάρξει αποκάλυψη και, κυρίως, να υπάρξει απόδοση ευθυνών και τιμωρία σε όποια στελέχη του πολιτικού προσωπικού της χώρας έχουν διαπράξει το οποιοδήποτε αδίκημα.

Απ' αυτήν όμως την υπόθεση που διερευνούμε προκύπτει και κάτι άλλο: Ότι πρέπει, χωρίς καθυστέρηση, με οποιοδήποτε τρόπο, πάντως και μέσα στα πλαίσια που επιτρέπει σήμερα το Σύνταγμα, να αλλάξει ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών». Να φύγει επιτέλους αυτή η εντύπωση που έχει περάσει στον ελληνικό λαό ότι οι πολιτικοί τα έχουν κανονίσει έτσι ώστε ποτέ να μην τιμωρούνται, ώστε να υπάρχει ετεροδικία, δηλαδή να μην τους δικάζει ο φυσικός δικαστής, ώστε τα πάντα να κουκουλώνονται και ποτέ να μη βρίσκονται οι ένοχοι. Αυτό πρέπει να τελειώσει.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ δεν ασχολείται με αυτές τις υποθέσεις γιατί δεν θέλει να ασχοληθεί με τα προβλήματα του ελληνικού λαού, δεν ασχολείται για να εξάψει την περιέργεια για να ενισχύσει την παραπολιτική, το κάνουμε γιατί είναι ιδεολογική μας θέση ότι στη βάση αυτής της κρίσης που βιώνει σήμερα ο πλανήτης, αλλά και η πατρίδα μας, βρίσκεται η διαφθορά, βρίσκεται η αδιαφάνεια, βρίσκεται η φαυλότητα. Αν, λοιπόν, όλα αυτά τα φαινόμενα δεν αντιμετωπιστούν, δεν εξαλειφθούν, η κρίση θα επαναλαμβάνεται. Και εμείς δεν λέμε σε καμμία περίπτωση απλουστευτικά ότι από εδώ είναι «οι εντίμοι» και από εκεί είναι «οι παράνομοι», ότι από εδώ είμαστε οι καλοί και από εκεί είμαστε οι κακοί. Δεν λέμε αυτό. Λέμε όμως ότι όσο υπάρχει περιθώριο, όσο το πολιτικό πλαίσιο, όσο το νομικό πλαίσιο επιτρέπει να αναπτύσσονται τέτοια φαινόμενα, αυτά τα φαινόμενα θα τα βρίσκουμε μονίμως μπροστά μας. Γι' αυτό, για το ΠΑΣΟΚ είναι ιδεολογική θέση, είναι στρατηγική, είναι στόχος, είναι στοιχείο, επιτέλους να εγκαθιδρυθούν θεσμοί διαφάνειας, να εγκαθιδρυθούν θεσμοί που θα αποκρούουν την αδιαφάνεια, τη φαυλότητα, την αναξιοκρατία. Γι' αυτό και έχουμε κάνει προτάσεις, γι' αυτό σας έχουμε καλέσει - και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έχει καλέσει τον κύριο Πρωθυπουργό - να συμπράξουμε στο να μπορέσουν να εγκαθιδρυθούν θεσμοί που θα κατοχυρώσουν

όλους τους θεσμούς που σήμερα εμφανίζουν έλλειμμα αξιοπιστίας.

Έχουν χάσει το κύρος τους. Αυτός είναι ο στόχος μας και αυτό είναι το στοίχημά μας. Εμείς συμμετείχαμε σε αυτήν την επιτροπή χωρίς καμία προκατάληψη, χωρίς καμία διάθεση ρεβανσισμού, χωρίς προεπιλημμένη απόφαση. Με τη συνειδησή μας καθαρή λέγοντας ότι αν βρούμε επαρκείς, σοβαρές ενδείξεις, τότε, πράγματι, θα ζητήσουμε την άσκηση ποινικής δίωξης του κ. Παυλίδη μέσα από την απόφαση της ολομέλειας της Βουλής. Όμως, σε καμία περίπτωση δεν είχαμε πάρει την απόφασή μας εκ των προτέρων. Από την εξέταση των στοιχείων, από τις μαρτυρικές καταθέσεις, από τις δεκαεννέα συνεδριάσεις που διεξήχθησαν, μας δημιουργήθηκε η πεποίθηση ότι υπάρχουν, πράγματι, οι σοβαρές εκείνες ενδείξεις που επιτρέπουν να έλθουμε στη Βουλή, στην Ολομέλεια και να ζητήσουμε το παρόν βήμα, δηλαδή την παραπομπή της υπόθεσης στο Δικαστικό Συμβούλιο. Και αυτό το λέω για να το ακούσει και ο κόσμος. Γιατί οι πολίτες έξω επειδή δεν είναι ενημερωμένοι, λένε: «Θα τον βάλετε μέσα τον Παυλίδη; Είναι αθώος ή ένοχος;»

Εμείς δεν κρίνουμε επ' αυτού, να το ξεκαθαρίσουμε. Εμείς δεν κρίνουμε την ενοχή ή την αθωότητα του Υπουργού. Εμείς λέμε ότι ο κύριος πρώην Υπουργός μέσα από την προανακριτική διαδικασία έχει δημιουργήσει σε μας την πεποίθηση ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για τη διάπραξη αυτών των αδικημάτων.

Η πλειοψηφία, με εντελώς άλλο σκεπτικό και με εντελώς άλλο στόχο, ισχυρίζεται ότι θα κρίνει κατά συνείδηση. Με ποια συνείδηση; Με την κομματική συνείδηση. Με ποιο δίλημμα; Θα γίνουν ή δεν θα γίνουν εκλογές; Αυτό είναι το δίλημμά σας. Το δίλημμά σας δεν είναι να ερευνηθεί εάν ο πρώην Υπουργός έχει διαπράξει τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται, το δίλημμά σας αυτήν τη στιγμή είναι και η συνειδησή σας χτυπιέται στο αν πάμε σε εκλογές ή δεν θα πάμε σε εκλογές. Λοιπόν, για μας και για τον ελληνικό λαό δεν είναι αυτό το δίλημμα. Δεν είναι αν θα παραμείνει γαντζωμένος ο κ. Καραμανλής στην εξουσία, δεν είναι αν θα παραμείνουν γαντζωμένοι –δεν ξέρω για πόσον καιρό ακόμα στην Κυβέρνηση- αλλά το ζήτημα είναι ότι θα πρέπει να πέσει άπλετο φως. Και η λευκή ψήφος ούτε σας λευκαίνει, ούτε λευκαίνει τα πολιτικά πρόσωπα που κατηγορούνται. Μαυρίζει όμως την ψυχή των δικών σας ψηφοφόρων. Γιατί σήμερα θα περιμένα να υπάρξει μεγαλύτερη γενναιότητα και τόλμη, να μην υπάρχει αυτή η στάση της αποχής από την κρίση αυτού του συγκεκριμένου φαινομένου.

Εμείς πάμε με τη συνειδησή μας καθαρή και λέμε, ότι από τις ενδείξεις, από τα στοιχεία δημιουργήσαμε στερεά πεποίθηση ότι έχουν υπάρξει όλες εκείνες οι ενδείξεις που στοιχειοθετούνται, πρώτον, από τις καταθέσεις όχι του κυρίου Μανούση –ούτε ο κ. Μπόλαρης, ούτε ο κ. Πεταλωτής, οι συνάδελφοί μου ανέφεραν ούτε μία φορά –και το κάναμε συνειδητά- την κατάθεση του κ. Μανούση, εμείς δεν στηριζόμαστε στην κατάθεση του κ. Μανούση- αλλά στις καταθέσεις οι οποίες περίπου ταυτίζονται σε αυτά που ο κ. Μανούσης κατήγγειλε. Και δεν θα στηρίζαμε ποτέ τις στερεές ενδείξεις μας πάνω στις καταγγελίες ή στην κατάθεση του κ. Μανούση.

Το δεύτερο που μας δημιουργεί την πεποίθηση ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις είναι ότι υπάρχει μία περιεργη αλληλουχία γεγονότων που δείχνει ότι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, θα πρέπει να ολοκληρώσετε. Υπάρχουν τριάντα πέντε εγγεγραμμένοι συνάδελφοί μας και δεν είστε ο εισηγητής. Να τελειώσετε σε μισό λεπτό. Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Εδώ βλέπω ότι τώρα αρχίζετε να μιλάτε για τα άλλα αδικήματα. Το ρολόι είναι εκεί και δεν θέλω να έλθω σε σύγκρουση μαζί σας. Σας παρακαλώ, προχωρήστε! Έπρεπε να έχετε σταθμίσει το χρόνο. Έχετε οκτώ λεπτά από τον Κανονισμό, θα πάτε στα εννέα λεπτά και δεκαπέντε δευτερόλεπτα και θα τελειώσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Αν δεν με είχατε διακόψει, θα είχα τελειώσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα το λάβω υπ' όψιν μου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Υπάρχει, λοιπόν, αλληλουχία των γεγονότων που δείχνει ότι υπάρχει μία σατανική σύμπτωση ανά-

μεσα στις μέρες των επισκέψεων του κ. Ζαχαρίου και ανάμεσα στις μέρες όπου γίνονται βήματα στους διαγωνισμούς.

Το τρίτο είναι ότι η στάση που μέχρι και σήμερα κρατάει ο πρώην Υπουργός απέναντι στον συνεργάτη του είναι σκανδαλιστική τουλάχιστον, είναι προκλητική, διότι δεν μπορεί ανακριτής και εισαγγελέας να έχουν καταστήσει κατηγορούμενο τον κ. Ζαχαρίου, η πλειοψηφία να προσπαθεί όχι μόνο να απαλλάξει από ενδείξεις τον κ. Παυλίδη αλλά και τον κ. Ζαχαρίου.

Μέσα στο πόρισμά σας φτάνετε μέχρι του σημείου να αθώωνετε και τον κύριο Ζαχαρίου. Άρα, λοιπόν, εμείς βλέποντας όλα αυτά θεωρούμε ότι υπάρχουν πλέον ιδιαίτερα σοβαρές ενδείξεις για να ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού για τα αδικήματα τα οποία έχουμε καταθέσει στο πόρισμά μας.

Εμείς έχουμε τη συνειδησή μας καθαρή. Καλούμε και τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας να ψηφίσουν με βάση τη συνειδησή τους και όχι με οποιοδήποτε άλλο κριτήριο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Σάμου και μέλος της Ειδικής αυτής Επιτροπής κ. Θαλασσινός για οκτώ λεπτά.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από την τελευταία παρατήρηση του συναδέλφου κ. Ρήγα ότι εμείς αθώωσαμε τον κ. Ζαχαρίου. Κύριε Ρήγα, πιστεύω ότι αντιληφθήκατε σε όλο αυτό το διάστημα που συνεργαστήκαμε στα πλαίσια της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής ότι στόχος της επιτροπής αυτής –σύμφωνα και με τις δεσμεύσεις που είχαμε κατά την προηγούμενη συζήτηση για τη σύστασή της- ήταν η ανεύρεση της αλήθειας. Εμείς δεν κάναμε τίποτε άλλο παρά να αξιολογήσουμε τα πραγματικά περιστατικά νομικά και ουσιαστικά και να καταθέσουμε τη γνώμη μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκαθαρίσω από την αρχή της ομιλίας μου ότι η κοινοβουλευτική επιτροπή η οποία συγκροτήθηκε από τον Πρόεδρο της Βουλής κατόπιν αποφάσεως της Ολομέλειας έλαβε τη ρητή και σαφώς καθορισμένη εντολή να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση για την ενδεχόμενη τέλεση από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση τελεσθείσα από δράστη. Φέρεται ως κατηγορούμενος, ως δράστης ο Παναγιώτης Ζαχαρίου που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης στις επιχειρήσεις που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος Φώτιος Μανούσης κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα. Δεν είχαμε ως αντικείμενο να ερευνήσουμε εάν ο πρώην Υπουργός τέλεσε κατά το κρίσιμο διάστημα από 3/11/2006 έως 8/1/2007 κάποια αξιόποινη πράξη γενικά και αφηρημένως, αλλά μόνο το ενδεχόμενο της τέλεσης του συγκεκριμένου αδικήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκαθάρισα αυτό το θέμα από την αρχή, διότι θεωρώ πως είναι άκρως σημαντικό να γίνει αντιληπτός ο ρόλος της επιτροπής αυτής και να αποφευχθεί η διαστρέβλωση που επιδιώκει η Αντιπολίτευση, καθώς και η δημιουργία εσφαλμένων εντυπώσεων στην κοινή γνώμη.

Συμφωνώ απολύτως ότι η σημερινή συνεδρίαση έχει μια διαφορετικότητα και ο πολιτικός λόγος που αρθρώνεται από το Βήμα αυτό σήμερα συμπλέκεται με τον πολιτικό, για να μην πω ότι υποκαθίσταται πλήρως.

Εδώ θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να περιοριστώ στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. Οι αιτίες που διατυπώθηκαν από τον κ. Μανούση εις βάρος του πρώην Υπουργού όπως προκύπτουν μέσα από το φάκελο της υπόθεσης αφορούν στη δήθεν άνιση και άδικη μεταχείριση των εταιρειών του από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου συστηματικά και καθ' όλη τη διάρκεια της υπουργίας του, που τον εξανάγκασαν να αποκοψεί στον κατά τους ισχυρισμούς του εκβιασμό του από το συνεργάτη του πρώην Υπουργού Παναγιώτη Ζαχαρίου, με ηθικό αυτοουργό τον πρώην Υπουργό να του καταβάλει σε μετρητά και επιταγές ποσό συνολικά 650.000 ευρώ για την εξασφάλιση ισότιμης μεταχείρισης με τους ανταγωνιστές της μετέχουσας εταιρείας του στον κρίσιμο διαγωνισμό ακτοπλοϊκών γραμμών δημόσιας υπηρεσίας της 20ης Νοεμβρίου του 2006. Τις

αιτιάσεις αυτές τις θεμελιώνει, κυρίως, στις αναθέσεις από τον πρώην Υπουργό της εκτέλεσης των ακτοπλοϊκών γραμμών τόσο του κρίσιμου χρονικού διαστήματος όσο και προγενέστερα στην ανταγωνίστρια εταιρεία με το πλοίο αυτής «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», καθώς και στην προκήρυξη «φωτογραφικών» διαγωνισμών.

Επίσης, συνδυάζει την κατά τους ισχυρισμούς του τέλεση της παράνομης πράξης, με την αποπληρωμή του τιμήματος της αγοράς οικείας από την κόρη του κυρίου πρώην Υπουργού με την προτροπή –επίσης- του πρώην Υπουργού να τα βρει με τον τότε διευθυντή του, Παναγιώτη Ζαχαρίου και με την επαναπρόσληψη του Παναγιώτη Ζαχαρίου ως ειδικού συμβούλου του πρώην Υπουργού.

Ερευνητέα, λοιπόν, κατ' αρχήν τα ακόλουθα:

Αδίκηθηκε ο κ. Μανούσης από παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά αναφορικά με τις διαδικασίες που τηρήθηκαν τόσο στον κρίσιμο μειοδοτικό διαγωνισμό της 20ης Νοεμβρίου, αλλά και σε προγενέστερους διαγωνισμούς;

Ζημιώθηκε το ελληνικό δημόσιο από την ανάθεση εκτελέσεως δρομολογίου στο σκάφος «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» πλοιοκτησίας του κ. Αγούδημου;

Ήταν φωτογραφικοί οι διαγωνισμοί του Υπουργείου Αιγαίου για να ευνοηθούν συγκεκριμένοι πλοιοκτήτες;

Οι απαντήσεις που προκύπτουν από την αξιολόγηση –και το τονίζω αυτό, κύριοι συνάδελφοι, από την αξιολόγηση και μόνο από την αξιολόγηση- του έγγραφου αποδεικτικού υλικού και τις καταθέσεις όλων των μαρτύρων γι' αυτά τα ερωτήματα, είναι αρνητικές για τους εξής λόγους:

Πρώτον, από τους τριάντα επτά διαγωνισμούς –ελέγχθη και από τη συνάδελφο κ. Μπουζάλη- που προκηρύχθηκαν για την εκτέλεση των επιδοτούμενων δρομολογίων άγονων γραμμών κατά τη διάρκεια της υπουργίας του κ. Παυλίδη, κατακυρώθηκαν στον κ. Μανούση οι δώδεκα, δηλαδή το 1/3 των διαγωνισμών.

Δεύτερον, τη νομιμότητα της όλης διαδικασίας της προκηρύξεως και αναθέσεως της εκμεταλλεύσεως της κρίσιμης γραμμής, οι υπηρεσιακοί παράγοντες Μάμης και Γεωργής, όπως και ο Νομικός Σύμβουλος του Κράτους κ. Χαραλαμπίδης, περιέγραψαν με σαφήνεια και βεβαίωσαν αυτή σε όλα της τα στάδια.

Τρίτον, όπως κατέθεσαν μάρτυρες – υπηρεσιακοί παράγοντες, το δημόσιο όχι μόνο δεν ζημιώθηκε από την ανάθεση εκτέλεσης της συγκεκριμένης γραμμής στο σκάφος «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», αλλά αντίθετα κέρδιζε 2.500 ευρώ ημερησίως.

Η από 25 Σεπτεμβρίου προκήρυξη του συγκεκριμένου διαγωνισμού της 20/11/2006 δεν ήταν φωτογραφική, όπως διατείνεται ο κ. Μανούσης, επειδή για πρώτη φορά ζητήθηκαν τα πλοία που μετέχουν στο διαγωνισμό να πληρούν τις προϋποθέσεις της συνθήκης της Στοκχόλμης. Διότι οι προδιαγραφές αυτής της Συνθήκης καθιερώθηκαν μετά το πολύνεκρο ναυάγιο του πλοίου «ΕΣΘΟΝΙΑ» στη Βαλτική –αυτό κατέθεσε ο μάρτυρας – Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, ο κ. Τζοάννος- και ως σκοπό έχουν την ασφάλεια στη ναυσιπλοΐα.

Σε κάθε περίπτωση –και το επισημαίνω αυτό- ποτέ δεν απευθύνθηκε ο κ. Μανούσης στη δικαιοσύνη για δήθεν παράνομη συμπεριφορά εις βάρος του.

Σε ό,τι αφορά την ηθική αυτοουργία σε εκβίαση του πρώην Υπουργού κ. Παυλίδη με το φερόμενο ως αυτοουργό συνεργάτη του Παναγιώτη Ζαχαρίου εις βάρος του κ. Μανούση, κατά την άποψή μου ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα εξής:

Δεν αθωνόουμε, κύριε Ρήγα. Ποιο αποδεικτικό είναι εκείνο το οποίο προσκομίστηκε και το οποίο αποδεικνύει την καταβολή των 100.000 ευρώ; Έγινε μία αναφορά, διότι συνδέεται ηθικός αυτοουργός με αυτοουργό. Αυτό λέτε εσείς. Ποια είναι, λοιπόν, τα αποδεικτικά στοιχεία; Δεν είναι περιέργο γιατί δεν ακολουθήθηκε στην προκειμένη περίπτωση η πρακτική της προσημείωσης των χαρτονομισμάτων, ώστε να αποδεικνύεται αδιαμφισβήτητα η καταβολή των μετρητών;

Αναφορικά με τις επιταγές: Αποδείχθηκε η παράδοσή τους; Αποδείχθηκε η εμφάνισή τους προς πληρωμή; Αποδείχθηκε η οπισθογράφησή τους; Τίποτα από όλα αυτά δεν αποδείχθηκε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και, βεβαίως, όπως ρητά παραδέχθηκαν και τα ανώτατα στε-

λέχη της εταιρείας, τα οποία εξετάστηκαν –και εκεί βασίζεται το πόρισμά σας- μιλάτε για επιλεκτικές μαρτυρικές καταθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ: Αυτές είναι επιλεκτικές. Εκεί στηρίζετε απολύτως τις καταθέσεις σας.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, επειδή πρέπει να τελειώσω –είχα πολλά να πω- λόγω του χρόνου, καταλήγω με το εξής:

Είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι από τα στοιχεία του φακέλου και τις μαρτυρικές καταθέσεις δεν στοιχειοθετείται το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση του πρώην Υπουργού εις βάρος του κ. Μανούση. Ως εκ τούτου θεωρώ πως οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης με το πόρισμά τους, επιρρίπτοντας πολιτικές και ηθικές ευθύνες στον πρώην Υπουργό, έχουν ως στόχο να πλήξουν την Κυβέρνηση. Γι' αυτό επιδιώκουν και τη διεύρυνση της κατηγορίας.

Πιστεύω ότι ο καθένας από εμάς, έχοντας μελετήσει τον φάκελο της υπόθεσης και το πόρισμα, τις πορισματικές γνώμες όλων των παρατάξεων, θα καταλήξει σε δίκαια κρίση. Εγώ προτείνω τη μη άσκηση δίωξης διότι δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα δώσω τώρα το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κουβέλη, με την παρατήρηση ότι επειδή έχει ζητήσει το λόγο και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλαβάνος, να περατώσει την αγόρευσή του εντός επτά λεπτών.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατανώ την ανάγκη για την οικονομία που πρέπει να εξασφαλίσει η διαδικασία, γι' αυτό θα περιορίσω την ομιλία μου στα επτά λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφορικά με τη συζητούμενη υπόθεση ζούμε μια πολιτική κατάσταση η οποία προσδιορίζεται, τουλάχιστον έτσι καταγράφεται, από την δυσαρέσκεια των πολιτών, όσο και από την αγωνία της κοινωνίας για την μη, όπως λένε οι πολίτες, ενασχόληση της Βουλής των Ελλήνων με τα ουσιαστικά, κοινωνικά αλλά και πολιτικά ζητήματα. Και εμείς κατανοούμε απόλυτα την ανάγκη να προσδιορίζεται η πολιτική με σταθερή και αταλάντευτη αναφορά στα όντως οξυμένα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα. Ταυτόχρονα όμως θεωρούμε ότι και η διερεύνηση τέτοιων υποθέσεων έχει τη σπουδαιότητά της με την έννοια ότι αφορά στη διαφάνεια, στη διαφθορά αλλά και στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος και του δημοσίου αγαθού. Κατά συνέπεια και τα δύο πρέπει να υπάρχουν, να βαίνουν παράλληλα, χωρίς το ένα να επικαλύπτει το άλλο και χωρίς, βεβαίως, να αποπροσανατολίζεται η πολιτική όσο και η πολιτική αντιπαράθεση, κύριε Πρόεδρε, από την ουσία των μεγάλων κοινωνικών ζητημάτων που αφορούν στους Έλληνες πολίτες και στη χώρα συνολικότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τη συζητούμενη υπόθεση είναι αναγκαίο για άλλη μία φορά να επισημάνουμε ότι πρέπει να αλλάξει ο νόμος περί της ευθύνης των Υπουργών και βεβαίως αυτή η αλλαγή προϋποθέτει και την αλλαγή της σχετικής διατάξεως του Συντάγματος, του άρθρου 86, έτσι ώστε να απεμπλακεί η Βουλή από την ενασχόληση με τέτοιες υποθέσεις και η αξιολόγηση των σχετικών πράξεων να αφορά την αποκλειστική δικαιοδοσία της δικαιοσύνης, με τη ύπαρξη ασφαλιστικών δικλείδων, που στην κυριολεξία θα προστατεύουν την δίκαιη κρίση της δικαιοσύνης σε σχέση με τους καταγράφεται και ειδικότερα με τους Υπουργούς και τους Υφυπουργούς. Και είναι δυνατόν να συζητήσουμε και να συζητήσουμε όλοι μαζί προκειμένου να βρούμε τη χρήσιμη λύση, την αναγκαία τομή, πάντοτε με τη βεβαιότητα και την πεποίθηση ότι αυτή η συναρμοδιότητα Βουλής και δικαιοσύνης και όπως καταγράφεται στην κείμενη νομοθεσία, αν μη τι άλλο δημιουργεί και προβλήματα στη διάκριση των εξουσιών, αλλά και συγχύσεις, θα έλεγα και πολλές φορές εκτροπή της πολιτικής από το κύριο αντικείμενό της που είναι η αναζήτηση λύσεων για τα συλλογικά προβλήματα.

Ούτως εχόντων, όμως των πραγμάτων, το ερώτημα δικαιολογημένα εγείρεται. Και πώς είναι δυνατόν σήμερα να αντιμετωπι-

στεί;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει άλλη λύση παρά μόνο εάν συμφωνήσουμε πολιτικά στο πλαίσιο μιας αυτοδυσμενούς ότι είναι δυνατόν, χωρίς να οδηγούμε τα πράγματα σε περιγραφή του Συντάγματος και του νόμου, με κοινή συμφωνία, η οποία υπόθεση και όχι μόνο η συζητούμενη, να παραπέμπεται στο Δικαστικό Συμβούλιο και το Δικαστικό Συμβούλιο να ενεργεί με όσα σήμερα προβλέπει ο νομοθέτης, έτσι ώστε να έχει τη δυνατότητα της ουσιαστικής δικαστικής κρίσης, αλλά ταυτόχρονα και της διαμόρφωσης συνθηκών απεμπλοκής της Βουλής, δηλαδή, της πολιτικής από την ενασχόληση με τέτοιες υποθέσεις.

Και νομίζω ότι τα παραδείγματα που μπορούμε να επικαλεστούμε από πολλές ευρωπαϊκές χώρες είναι και πολλά και χρήσιμα και θα πρέπει να τα αξιοποιήσουμε, προκειμένου να έχουμε το αποτέλεσμα το οποίο λίγο πριν επιγραμματικά, αλλά νομίζω περιεκτικά, περιέγραψα.

Αλλά περαιτέρω και ανεξάρτητα από την κρινόμενη σήμερα υπόθεση, χρόνια ολόκληρα μιλάμε για την ύπαρξη αδιαφάνειας στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος και του δημόσιου αγαθού. Μιλάμε για υποθέσεις διαφθοράς και η μεγάλη εκκρεμότητα όσο και η ευθύνη της πολιτικής, είναι το γεγονός ότι δεν έχουν προωθηθεί ρυθμίσεις, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η χρηστή διοίκηση και να εξαφανιστεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί η δυνατότητα και της αδιαφανούς διαχείρισης, όσο και της διαφθοράς.

Εμείς κατά καιρούς έχουμε καταθέσει διάφορες προτάσεις. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τις μεγάλες προμήθειες του δημοσίου, για τις μεγάλες συμβάσεις, να μην έχει τη δυνατότητα –επικαλούμαι το συγκεκριμένο παράδειγμα– η Βουλή των Ελλήνων προληπτική, με τη διακομματική της σύνθεση, να παρεμβαίνει, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται και η πλήρης διαφάνεια, αλλά και η χρησιμότητα στη διαχείριση και αντιμετώπιση του δημοσίου αγαθού; Οι προτάσεις είναι κατατεθειμένες, αλλά βλέπετε ο εκάστοτε εγγενής αυταρχισμός της εκτελεστικής εξουσίας, της Κυβέρνησης, δεν θέλει την παρέμβαση της Βουλής στο πλαίσιο ενός προληπτικού ελέγχου για ζητήματα τόσο μεγάλης σημασίας και τόσο μεγάλης αξίας για τον τόπο και γενικότερα για τον κοινωνικό και δημόσιο βίο. Και στο βαθμό που απουσιάζουν αυτές οι ρυθμίσεις, δικαιολογημένα εγείρεται η βεβαιότητα –και όχι πλέον η υποψία– των πολιτών ότι απέχει η πολιτική από την προώθηση τέτοιων ρυθμίσεων και απέχει, διότι θέλει η ίδια χωρίς κανόνες διαφάνειας και πάντοτε στο επίπεδο της εκτελεστικής εξουσίας, να διαχειρίζεται αυτά τα κρίσιμα όσο και σημαντικά ζητήματα για την όλη υπόθεση των συμφερόντων της ελληνικής κοινωνίας. Κατά συνέπεια, είναι καιρός να προωθηθούν αυτές οι ρυθμίσεις.

Ο συνάδελφος κ. Τσοούκαλης εισηγήθηκε την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του συναδέλφου τώως Υπουργού κ. Παυλίδη, με όσα διαλαμβάνει στην πορισματική του κρίση. Δεν πρόκειται για την έκδοση προδικαστικής απόφασης ενοχής. Πρόκειται για εκείνη την ενέργεια της Βουλής, η οποία παραπέμπει την υπόθεση στο Δικαστικό Συμβούλιο και εκείνο θα κρίνει εάν συντρέχουν οι λόγοι, προκειμένου να παραπεμφθεί η υπόθεση περαιτέρω στο Ειδικό Δικαστήριο. Πάντοτε με την επισήμανση ότι εμείς δεν εκδίδουμε προδικαστική απόφαση και μάλιστα απόφαση ενοχής, ρωτάμε, με τα υπάρχοντα στοιχεία, με τις υπάρχουσες ενδείξεις –ομιλώ περί ενδείξεων– ποια άλλη υπόθεση οποιουδήποτε πολίτη δεν θα οδηγούσε στην άσκηση ποινικής δίωξης;

Δεν έχουμε λόγους να υποστηρίζουμε την άποψη ότι δεν πρέπει να ασκηθεί ποινική δίωξη. Αντιθέτως, έχουμε λόγους να υποστηρίζουμε ότι πρέπει να ασκηθεί η ποινική δίωξη, προκειμένου η δικαιοσύνη στο πλαίσιο της δικής της δικαιοδοσίας να αποφανθεί για τα όσα οι συνάδελφοι ελέγχουν τον κ. Παυλίδη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Χαλβατζής έχει το λόγο.

Κύριε Χαλβατζή, στο πλαίσιο του περιορισμού, να μιλήσετε για δέκα λεπτά. Μην υπερβείτε το χρόνο, γιατί υπάρχουν ακόμη τριάντα πέντε συνάδελφοι. Και πέραν τούτου, υπάρχουν αρχηγοί που

έχουν δηλώσει επιθυμία να μιλήσουν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι δεν πρόκειται να μιλήσουν τριάντα πέντε συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αυτό εξαρτάται και από εσάς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Θα βοηθήσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ένα μήνα πριν από τις ευρωεκλογές, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και ενώ, κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έπρεπε να συζητάμε για τα πραγματικά προβλήματα που βιώνει σήμερα η εργατική τάξη, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, να συζητάμε για τη σκληρότητα των εργασιακών σχέσεων, για όλα όσα βιώνει ο ελληνικός λαός και η νεολαία, ενώ έπρεπε να κουβεντιάζουμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, την αντιλαϊκή, αντεργατική πολιτική της, τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης για τους εργαζόμενους, ενώ έπρεπε να κουβεντιάζουμε για τα ουσιαστικά προβλήματα τα οποία θα κληθεί ο λαός μέσα σε τριάντα δύο ημέρες να ψηφίσει, με ευθύνη των κομμάτων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ συζητάμε για τα σκάνδαλα με πλούσια δόση σκανδαλογολίας.

Σκάνδαλα υπήρχαν και υπάρχουν, σκάνδαλα βγαίνουν στην επιφάνεια είτε γιατί καμμία φορά το απόστημα παίρνει πολύ μεγάλες διαστάσεις είτε γιατί τα αντιτιθέμενα συμφέροντα τα οξύνουν αυτά τα σκάνδαλα είτε για άλλους πολιτικούς λόγους. Δυστυχώς, παρ' όλο που σε κάποιες περιπτώσεις και τα στοιχεία αλλά και το πανελλήνιο βοά, το αποτέλεσμα είναι ή να παραπέμπονται στις καλένδες ή να παραπέμπονται κατευθείαν στο αρχείο. Είκοσι χρόνια γίνεται αυτό, δεν είναι σημερινό.

Γιατί γίνεται όμως έτσι; Κατά την άποψή μας όσο θα ελαχιστοποιούνται οι διαφορές ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ στα βασικά, στα στρατηγικής σημασίας ζητήματα τόσο θα τρέπονται σε άλλους δρόμους, θα γίνεται η συζήτηση για δευτερεύοντα και όχι για τα πραγματικά προβλήματα, για την πραγματικά αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται χρόνια και χρόνια από όλες τις κυβερνήσεις του δικομματισμού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήταν αναμενόμενο για εμάς να υπάρχουν διαφορετικές εκτιμήσεις για την εξεταζόμενη υπόθεση. Η δική μας εκτίμηση, η εκτίμηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, δεν μένει στα επιφανόμενα. Ποιο είναι το έδαφος –το είπαμε και το ξανατονίζουμε– που εκτρέφει την πρακτική των συναλλαγών, των διαπλοκών αυτού του είδους που εξετάστηκαν αυτήν την περίοδο; Τι είναι εκείνο που βοηθά και να ανθίζουν και να φουντώνουν αυτά τα φαινόμενα των συναλλαγών;

Έχουμε τοποθετηθεί επανειλημμένα και θα το επαναλάβουμε. Η λεγόμενη «απελευθέρωση των συγκοινωνιών» επιδείνωσε την κατάσταση η οποία προϋπήρχε, αλλά φούντωσε μετά την απελευθέρωση, μετά την άρση του καμποτάζ. Δεν ξεχνάμε ότι 226.872.000 ευρώ δόθηκαν στους εφοπλιστές ακτοπλοούς τα τελευταία δέκα χρόνια. Αυτά μεταφραζόμενα σε πράξεις ελληνικές δραχμές είναι περίπου 80.000.000.000. Είναι πάρα πολλά λεφτά και δόθηκαν σε ανθρώπους που δεν φθάνουν τα δάχτυλα του ενός χεριού. Δόθηκαν ακριβώς από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Και φυσικά και σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εφαρμόζει με πολύ γοργούς ρυθμούς και στον τομέα της ακτοπλοίας μια καθαρά φιλοεφοπλιστική πολιτική. Κανένας Υπουργός Ναυτιλίας δεν δέχτηκε με χαρά τους ναυτεργάτες, τους εργάτες της θάλασσας, για να ακούσει τα αιτήματά τους. Κάθε φορά που κινητοποιούνται, βρίσκουν τις δυνάμεις καταστολής στην είσοδο του Υπουργείου.

Η πολιτική της απελευθέρωσης των συγκοινωνιών βοηθά προς αυτήν την κατεύθυνση, βοηθά να ενισχύονται καθημερινά οι ακτοπλοίοι εφοπλιστές. Και στο όνομα της κρίσης φοβόμαστε πολύ ότι θα βαθαίνουν αυτά τα αντιλαϊκά μέτρα, όποια κυβέρνηση του δικομματισμού και αν υπάρχει. Άλλωστε, το τελευταίο διάστημα ακούστηκαν πολλές φωνές από διάφορα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, ακούστηκαν πολλές προτάσεις, παραινήσεις για τη δημιουργία αυτής της μεγάλης παράταξης που θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα της κρίσης, για μια συμμαχία προς αυτήν, ακριβώς, την κατεύθυνση για να περά-

σουν πιο ανώδυνα όλες οι αντεργατικές, αντιλαϊκές πολιτικές.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, στο κλείσιμο της τοποθέτησής του, τόνισε ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως πρόβλημα, πως δεν υπάρχει κανένας λόγος παραπομπής. Τελικά, όλο αυτό το διάστημα διυλίζουμε τον κώνωπα και καταπίνουμε την κάμηλο, αλλά από τη διύλιση, την όποια διύλιση πάντα κάτι μένει. Δεν είναι όλα καθαρά. Από τη διύλιση παραμένει κάποιο ίζημα. Η εξέταση από το Δικαστικό Συμβούλιο μπορεί να το διερευνήσει.

Είναι όμως, έτσι η πραγματικότητα; Όλοι είπαν και σήμερα και χθες και στο παρελθόν ότι υπήρχαν και υπάρχουν σκάνδαλα. Βεβαίως τα σκάνδαλα θρέφονται από την εφαρμοζόμενη αντεργατική, αντιλαϊκή πολιτική, από τη φιλομονοπωλιακή πολιτική, από την πολιτική που προωθεί τα συμφέροντα και τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου.

Είναι όμως μόνο αυτά τα σκάνδαλα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Δεν είναι μέγα σκάνδαλο η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, η ακύρωση εργατικών κατακτήσεων; Δεν είναι μέγα σκάνδαλο η κατάργηση του οκταώρου σε πάρα πολλούς τομείς;

Δεν είναι μέγα σκάνδαλο η εκποίηση του δημοσίου πλούτου, του ΟΤΕ, της Ολυμπιακής; Η Ολυμπιακή πουλήθηκε λιγότερο – θα το ξαναπούμε – από όσο διαπραγματεύονταν την αγορά του ποδοσφαιριστή Κακά. Δεν είναι μέγα σκάνδαλο ο τεμαχισμός της ΔΕΗ και το πέρασμά της σε ιδιώτες;

Δεν είναι μέγα σκάνδαλο η εκποίηση των δασών, των παραλιών και η εκμετάλλευσή τους από τους ιδιώτες; Δεν είναι μέγα σκάνδαλο η εμπορευματοποίηση, η ιδιωτικοποίηση της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας και της κοινωνικής ασφάλισης;

Δεν είναι μέγα σκάνδαλο οι απολύσεις στα εργοστάσια, το γεγονός ότι το τελευταίο διάστημα δεν πληρώνονται οι υπερωρίες στους εργαζόμενους; Δεν είναι μέγα σκάνδαλο –που το επαίνεσε και ο κύριος Πρωθυπουργός– όταν ο Πρόεδρος των Βιομηχάνων της Βόρειας Ελλάδας ζήτησε να δουλεύουν οι εργάτες τρεις μέρες την βδομάδα, να πληρώνονται για τρεις μέρες τη βδομάδα; Δεν μας είπε όμως, θα τρώνε τρεις μέρες τη βδομάδα;

Αυτή η πορεία, αυτή η διαδικασία ακολουθείται εδώ και δεκάδες χρόνια και σήμερα –το ξαναλέμε– με πιο γοργούς ρυθμούς και με πιο γρήγορα μέσα από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Χθες, στο ίδιο περίπου πλαίσιο, αυτή η διαδικασία ίσχυε και με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Και τα δύο κόμματα τα οποία κυβέρνησαν όλα αυτά τα χρόνια, ανάλογα με τη θέση τους είτε ως κυβέρνηση είτε ως αντιπολίτευση, μετέρχονταν τους ίδιους περίπου τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων, των σκανδάλων, των πραγματικών σκανδάλων, αλλά και ανέπτυσαν τη σκανδαλολογία.

Θέλουμε να υπογραμμίσουμε προς άρση κάθε παρεξήγησης ότι πολλά, πάρα πολλά από τα εμπλεκόμενα πρόσωπα, ανεξάρτητα από το αν κλήθηκαν και τοποθετήθηκαν ως μάρτυρες σ' αυτήν την υπόθεση, όπως και ο κ. Μανούσης, δεν μπορούν να θεωρούνται σε καμμία περίπτωση αξιόπιστοι. Συγκεκριμένα συμφέροντα εκφράζουν, συγκεκριμένα αιτήματα έχουν, συγκεκριμένα συμφέροντα υπηρετούν, και υπηρετούν τα συμφέροντα της ολιγαρχίας. Θέλουν ακόμα περισσότερα κέρδη, θέλουν ακόμα περισσότερα κονδύλια, ακόμα περισσότερες επιδοτήσεις και φοροελαφρύνσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα στοιχεία που εκτέθηκαν αναλυτικά από την εισηγήτριά μας, τη συντρόφισσα Βέρα Νικολαΐδου, κατά τη γνώμη μας είναι αρκετά για να προχωρήσει παραπέρα η υπόθεση, ώστε να κριθεί η αξιοπιστία καθενός, αλλά και του κ. Παυλίδη. Για όλους αυτούς τους λόγους η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας θα ψηφίσει την παραπομπή του κ. Παυλίδη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ, κύριε Χαλβατζή.

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γιώργος Καρατζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συμπληρώνονται αίσως οκτώ μήνες που συζητάμε για σκάνδαλα και μόνο για σκάνδαλα, οκτώ χαμένοι μήνες, οκτώ μήνες

για να αναδείξουμε ότι είμαστε η πιο διεφθαρμένη χώρα σε επίπεδο όχι μόνο Δημόσιας Διοίκησης αλλά και Υπουργών! Πείτε μου μια εβδομάδα που ενθυμίστηκε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα που έτσι ή αλλιώς να μην έχουμε συζητήσει για σκάνδαλα. Να τελειώσουμε, καιρός να τελειώσουμε μ' αυτήν την υπόθεση! Τι θα πούμε στο φτωχό και στον άνεργο ο οποίος βολοδέρνει, βιάζεται, εκβιάζεται; Τι θα του πούμε; Ότι «τα παίρνουν» οι μισοί Υπουργοί της Κυβέρνησης κι εσύ κάτσε στη λιτότητα, σφίξε το ζωνάρι; Τι θα πούμε στο δημόσιο υπάλληλο, τον οποίο τον καλούμε να έρθει να υπηρετήσει το δημόσιο και ορκίζεται; Ότι «ο πάνω τα παίρνει. Κάνε το ίδιο»; Και κάνει φιλοτίμως το ίδιο. Σπάνιες είναι οι εξαιρέσεις, το να βρεις έναν άνθρωπο να σε εξυπηρετήσει χωρίς προσωπική ιδιοτέλεια. Εκεί έχετε καταντήσει τη χώρα! Ή είναι ψέματα;

Τι θα πούμε στο νέο άνθρωπο; Ότι αυτός είναι αγγελικός κόσμος, που οι μισοί Υπουργοί «τα πιάνουν»; Αυτό δεν λέει η «SIEMENS»; Αυτό δεν λέει το Βατοπέδι; Αυτό δεν λέει η υπόθεση που σήμερα συζητάμε; Μήπως στέλνουμε πελατεία εις τα Εξάρχεια; Ναι, εμείς στέλνουμε πελατεία στα Εξάρχεια. Τον απελπίζουμε το νέο. Ο νέος πού ατενίζει; Εάν δεν ατενίζει προς τα εδώ, προς το ναό της Δημοκρατίας, πού να ατενίσει; Και τι βλέπει; Κλεψίματα, απάτες, κλεψίματα, απάτες, εκβιασμούς, δωροδοκίες. Όλα αυτά δεν ακούει; Τι ακούει σήμερα από την τηλεόραση το παιδί των δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δεκαεννέα ετών, το οποίο προσπαθεί να βρει το δρόμο του, που έχει έναν άνεργο πατέρα δύο χρόνια; Αυτό το παιδί τι ακούει, τι μαθαίνει; «Παράτα τους και πήγαινε στα Εξάρχεια. Παράτα τους και φόρεσε κουκούλα. Παράτα τους και πλάκωσε τις ληστείες». Αυτά του λέμε. Και κανείς δεν αποφασίζει αυτήν την ιστορία να την τελειώσουμε.

Και είναι ανοιχτή η πρότασή μου προς την Κυβέρνηση: Κρατήστε ανοιχτή τη Βουλή. Μην την κλείσετε σε δύο εβδομάδες για τις ευρωεκλογές. Κρατήστε ανοιχτή τη Βουλή, να στείλουμε όλες τις υποθέσεις και μάλιστα με πρωτοβουλία δική σας. Δεν καταλαβαίνω γιατί αυτήν τη στιγμή η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να «κουκουλώσει» ή δείχνει προς τα έξω ότι θέλει να «κουκουλώσει». Αυτή είναι η υπόθεση. Τι θα πάθει δηλαδή η Κυβέρνηση αν παραπεμφθεί ο κ. Παυλίδης και πάει κι αναζητήσει το δίκαιό του, δίκαιο το οποίο ο ίδιος καταδεικνύει ότι έχει, με όλους τους τρόπους, στο φυσικό του δικαστή; Γιατί θα πάθετε βλάβη εσείς; Γιατί θα πάθετε βλάβη αν στείλετε την υπόθεση για το Βατοπέδι; Γιατί θα πάθετε βλάβη αν στείλετε τη «SIEMENS» όπου, εν πάση περιπτώσει, ακούγονται ονόματα δώθε και κείθε; Στείλτε τα εκεί επιτέλους, να καθαρίσει ο πολιτικός κόσμος!

Είμαστε όλοι απολογούμενοι γι' αυτήν την κατάσταση και πρέπει να ληφθούν πρωτοβουλίες. Δεν μπορεί να είμαστε παθητικοί δέκτες όλων αυτών των πραγμάτων. Και όλα αυτά σε ποιον περίγυρο; Σε ποιον περίγυρο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Ο Ερντογάν έκανε ανασχηματισμό και έβαλε Υπουργό Εθνικής Αμύνης τον ακαδημαϊκό καθηγητή ο οποίος λέει ότι ο πόλεμος θα ξεκινήσει από το Αιγαίο. Και δεν το λέει απλώς. Το έχει στο πόνημά του, στο βιβλίο του, το οποίο διδάσκονται όλες οι στρατιωτικές σχολές σήμερα της Τουρκίας. Σήμερα! Σας παραπέμπω στην ιστοσελίδα του στο internet για να το διαπιστώσετε. Ο πόλεμος θα γίνει στο Αιγαίο! Μας το λέει. Δεν μπορεί να είμαστε παθητικοί δέκτες όταν έρχεται ο Σκοπιανός και λέει «κουφτε το λαμό σας. Εγώ θα μπω στο ΝΑΤΟ. Έχω τον Αμερικάνο» και ο Αμερικάνος το καταδεικνύει ή όταν ο Αμερικανός Πρόεδρος και η κυρία Υπουργός Εξωτερικών μάς αγνοεί παντελώς και αναδεικνύει την Τουρκία ως το μεγάλο ηγέτορα της περιοχής και όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση μας τραβάει από τη γλώσσα. Ή δεν μας τραβάει από τη γλώσσα ο Αλμουίνια; Ή μήπως υπάρχει ισχυρότερος άνθρωπος στον τόπο σήμερα από τον Αλμουίνια; Και εμείς σ' όλον αυτόν τον περίγυρο της τεράστιας οικονομικής κρίσης καθόμαστε εδώ και χαλάμε βουλευτωρές με το αν και πώς και αν πρέπει και γιατί ο Παυλίδης να πάει ή όχι στο φυσικό του δικαστή.

Μα είναι δυνατόν; Μπορεί να το συζητάμε, να μπαίνει καν στη διαδικασία; Αυτό έπρεπε να είχε λήξει από την πρώτη μέρα. Γιατί βεβαίως και ο ίδιος πρέπει να έχει μια αθωωτική πράξη, διαφορετικά θα τον ακολουθεί.

Τέλη, θα σε ακολουθεί σε όλη σου τη ζωή! Αν σήμερα δεν

έχουμε παραπομπή, σε όλη σου τη ζωή θα σε ακολουθεί αυτό. Και δεν πρέπει να σε ακολουθεί. Και δεν πρέπει και ο πολιτικός κόσμος να είναι αυτός, ο οποίος δεν άφησε την υπόθεση να λάμψει! Θα το κουβαλάμε και όλοι εμείς!

Αυτονόητα δεν είναι; Γιατί δεν προχωράμε προς μία κατεύθυνση λογική; Γιατί φοβόμαστε την αλήθεια; Γιατί φοβόμαστε το φυσικό δικαστή; Επιτέλους, τι είναι εκείνο που μας φοβίζει όλους, για να ξεκαθαρίσουμε την κατάσταση;

Ερχόμαστε τώρα μ' ένα ΠΑΣΟΚ να ζητά εκλογές, τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις, δηλαδή. Πιθανές τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις. Να κάνουμε δύο για να βγει αυτοδυναμία, να ξανακάνουμε άλλη μία το Φεβρουάριο, γιατί δεν θα συμφωνούμε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Και αντέχει ο τόπος; Αντέχει ο τόπος; Είναι φυσική εξέλιξη;

Τι θα πάθουμε δηλαδή, αν πάμε σε εκλογές το Φεβρουάριο; Τι θα πάθουμε; Τι θα αλλάξει δηλαδή σ' αυτούς τους οκτώ μήνες; Ούτε η Νέα Δημοκρατία θα γίνει καλή Κυβέρνηση, για να αλλάξει το αποτέλεσμα –γιατί δεν μπορεί να γίνει καλή Κυβέρνηση, έχει εγγενείς αδυναμίες, τις οποίες όλοι διαπιστώνουμε- και βεβαίως, από την άλλη πλευρά, τίποτα δεν εγγυάται ότι θα είναι καλύτερα μετά από τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις, που θα στείλει το δημόσιο χρέος πολύ παραπάνω. Μιλάμε για 2.000.000.000, τα οποία θα πετάξουμε από το παράθυρο.

Θέλετε ένα βρώμικο '89 εσείς που πονέσατε, εσείς που φωνάξατε; Και απευθύνομαι σε εσάς και λέω πάλι: Επιτέλους! Κι εσείς διδάσκετε τους νέους ανθρώπους.

Θυμάμαι το 1989 που ήμουν ο βασικός σας αντίπαλος τότε με την TV-Press και μιλούσατε όλοι εσείς για τις αποκαλύψεις που έβγαζα. Και απέναντί μου ποιον είχα; Είχα έναν εμψυχωμένο άνδρα του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος με αντιμετώπιζε μέσα στα δικαστήρια, με κυνηγούσε από πίσω! Τον Κίμωνα Κουλούρη! Και αυτόν τον πετάξατε έξω!

Και έχετε μέσα, σε σκώδη μάλιστα θέση Υπουργού απ' αυτούς που έστελναν τον ιδρυτή σας στο Ειδικό Δικαστήριο. Αυτούς που τον έστελναν στο Ειδικό Δικαστήριο, τους έχετε σκιάδεις Υπουργούς και αυτόν που αντιμετώπιζε τότε –γιατί κάποιος είχαν «λακίσει» και δεν φώναζαν- τον έχετε πετάξει απ' έξω.

Αυτά τα μηνύματα δίνετε; «Μην έχετε ψυχή, μην στηρίζετε τον Αρχηγό σας γιατί κινδυνεύετε να εξοβελιστείτε;» Τα ξέρω αυτά από πρώτο χέρι, από αυτούς εδώ. Όμως, βεβαίως αυτή δεν μπορεί να είναι η διδαχή για τους νέους ανθρώπους! Δεν είναι μαθήματα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Και δεν είναι μόνο αυτά τα σκάνδαλα. Κύριε Υπουργέ, περιμένετε στη ΔΕΗ. Θα σκάσει! Δεν υπάρχει πράξη του διοικητού, που να μην έχει μέσα της τον εισαγγελέα. Και δεν κάνετε τίποτα! Και θα σας κάνουμε επερώτηση με όλα τα στοιχεία.

Κύριε Υπουργέ, που όλοι σεβόμαστε το έργο σας ως Καθηγητού, έρχεται ο Πρόεδρος της ΝΟΔΕ Θεοπερωτίας, ο δικός σας άνθρωπος –εγώ τον θυμάμαι οκτώ χρόνια Πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ και μετά τον θυμάμαι δέκα χρόνια συνεχή Πρόεδρο της ΝΟΔΕ- και σας καταγγέλλει ότι κλέβει ο νομάρχης. Και σας στέλνει έγγραφο.

Κι εσείς απαντάτε «πηγαίνετε στον εισαγγελέα», τη φράση που ακούγαμε από τον Σημίτη και ανατριχιάζαμε και φωνάζαμε όλοι μαζί «δεν μπορεί να είναι αυτή η επωδός».

Σας λέει, λοιπόν, ότι τα πιάνει και σας κάνει έγγραφο, το οποίο καταθέτω εδώ, αυτό το έγγραφο και του απαντάτε εσείς «αν έχεις στοιχεία, πήγαινε στον Εισαγγελέα ή πήγαινε στον Περιφερειάρχη να τον ελέγξει διοικητικά».

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιτέλους! Σας λέει για σκάνδαλα, σας λέει ότι κλέβουν και κλέβουν σε όλα τα επίπεδα! Σε όλα τα επίπεδα κλέβουν! Επιτέλους, θα καταλάβετε ότι αυτό ζημιώνει τον πολιτικό κόσμο, ζημιώνει την παράταξη και ότι η παράταξη είναι πλέον δύο κόμματα και αυτομάτως «βρεχόμαστε» κι εμείς από τα ανομήματα, τα οποία εσείς δεν δύνασθε να βγάλετε στη δικαιοσύνη;

Να καταλάβουμε, λοιπόν, ότι τα πράγματα είναι ιδιαίτερα σο-

βαρά και επιτέλους, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί ο ΟΠΑΠ να αυθαιρετεί. Δεν μπορεί ο ΟΠΑΠ να χρηματοδοτεί κόμματα. Αυτό να το καταλάβετε. Δεν μπορεί να χρηματοδοτεί κόμματα ο ΟΠΑΠ! Γιατί μπαίνουν κοριοί στα αυτιά, σαν τους κοριοί που χτύπησαν τον Βορίδη στη Νέα Υόρκη και πήγε στην Εντατική Μονάδα.

Προσέξτε, λοιπόν, το ρόλο που παίζει ο ΟΠΑΠ! Γιατί δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν ξέρατε. Γιατί δεν μπορεί να δίνει εκατομμύρια σε ένα κόμμα ο ΟΠΑΠ και να λέτε «δεν ξέρουμε τι γίνεται».

Επομένως, αν θέλετε, να βρείτε την τόλμη να δικαιοσύνη στις πράξεις, σε ενέργειες και στα ανομήματά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ.

Ο κ. Δημήτρης Κουσελάς έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως τόνισε και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργος Παπανδρέου, σήμερα δεν κρίνεται μόνο η αναγκαιότητα της παραπέρα διερεύνησης της υπόθεσης Παυλίδη. Κρίνεται η βούληση του Εθνικού μας Κοινοβουλίου να αντιμετωπίσουμε τη διαφθορά και την ατιμωρησία. Κρίνεται η δική μας βούληση να λάμψει επιτέλους διαφάνεια στη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος. Θα έλεγα ότι, κατά μια έννοια, κρίνεται ο ίδιος ο κοινοβουλευτισμός, αφού ο συνταγματικός νομοθέτης ενεπιστεύθη σε εμάς να κρίνουμε τις πράξεις των Υπουργών και όχι στο φυσικό δικαστή.

Δυστυχώς, όμως, η παράταξη του κ. Καραμανλή, η παράταξη που προεκλογικά έκανε σημαία της τη διαφάνεια και την κάθαρση, δεν επιτρέπει στο Εθνικό μας Κοινοβούλιο να λειτουργήσει αμερόληπτα, να παίζει, δηλαδή, το ρόλο του φυσικού δικαστή, που προβλέπεται από το ίδιο το Σύνταγμα. Επιχειρεί να πολιτικοποιήσει και να κομματικοποιήσει μια υπόθεση που δεν έχει καμμία, μα καμμία σχέση με πολιτικές ή κομματικές αντιδικίες.

Ο κ. Καραμανλής και η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας βιάζουν σήμερα τις συνειδήσεις των Βουλευτών τους: Ή δίνετε αρνητική ψήφο ή πάμε σε εκλογές. Το δίλημμα αυτό δεν το διατυπώσαμε εμείς, κύριε Πρόεδρε. Το διατυπώνει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, το διατυπώνει η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας. Και εγώ σας ερωτώ ευθέως: Είναι αυτή, κύριοι Υπουργοί, ψήφος κατ' εθνικήσ; Μήπως, όμως, γίνεται για πρώτη φορά; Ο κ. Καραμανλής δεν ήταν εκείνος κι εσείς που πήρατε τους Βουλευτές σας από αυτήν εδώ την Αίθουσα, για να μην αποφασίσουν οι ίδιοι σε ό,τι αφορά το Βατοπέδιο, φοβούμενοι την κρίση τους; Μήπως την ίδια τακτική της συγκάλυψης δεν ακολουθήσατε με τις υποθέσεις των δομημένων ομολόγων, των υποκλοπών, των Πακιστανών; Αλήθεια, τι ζητάτε από εμάς, να σας πούμε «μπράβο» για τις πρακτικές των συγκεκριμένων στελεχών σας ή να σας βοηθήσουμε στη συγκάλυψη; Θέλετε να γίνουμε συνένοχοι;

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είμαστε εκείνοι που φέραμε στη Βουλή αυτές τις υποθέσεις, την υπόθεση του κ. Παυλίδη που συζητάμε σήμερα ή μήπως οι εισαγγελείς, μετά από σχετικές καταγγελίες; Εμείς φέραμε τις άλλες υποθέσεις στη Βουλή ή μήπως οι εισαγγελείς που αναγκάστηκαν να παραιτηθούν, επειδή ο κ. Σανιδάς δεν έστελνε εδώ, στη Βουλή το φάκελο;

Δεν έχετε καταλάβει, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι η αντιμετώπιση της διαφθοράς και της ατιμωρησίας δεν είναι κομματική υπόθεση, δεν είναι υπόθεση που χωρά κομματικούς ανταγωνισμούς. Είναι μια υπόθεση που έχει σχέση με την ίδια την εθνική μας επιβίωση. Διότι για να βγούμε επιτέλους από την οικονομική και κοινωνική κρίση που εσείς μας βάλατε και δεν έχετε σχέδιο να μας βγάλετε, δεν αρκούν μόνο κινήσεις δημοσιονομικού χαρακτήρα. Πρέπει να ανακτήσουμε επιτέλους την εμπιστοσύνη των πολιτών για την πολιτική και τους πολιτικούς.

Όμως, φαίνεται ότι εσάς, την παράταξή σας και τον κύριο Πρωθυπουργό δεν σας απασχολεί η οικονομική κρίση και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Έλληνες πολίτες. Γι' αυτό, αυτό που κάνετε, είναι αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ και στο Γιώργο Παπανδρέου.

Το ΠΑΣΟΚ είναι σήμερα το πρόβλημά σας και η με κάθε τρόπο

διατήρηση της εξουσίας σας. Δεν είναι ο μισθωτός και ο συνταξιούχος, που με το ζόρι βγάζουν πέρα το μήνα τους. Δεν είναι ο αγρότης, που βλέπει κάθε μέρα το εισόδημά του να συρρικνώνεται. Δεν είναι ο μικρομεσαίος, που έβαλε ή θα βάλει σε λίγο λουκέτο στην επιχείρησή του και δεν είναι, πολύ περισσότερο, ο νέος και η νέα που αναζητεί απεγνωσμένα μια θέση εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η στάση σήμερα της πολιτικής ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ο ορισμός της ανευθυνότητας, ο ορισμός του πολιτικού εμπαιγμού και της περιφρόνησης των πολιτών.

Όμως, «τα ψέματα», κύριοι Υπουργοί, «έχουν κοντά ποδάρια». Θα κοροϊδέσετε και θα υφαρπάξετε την ψήφο των πολιτών μια φορά, το πολύ δύο. Εσείς τα καταφέρατε δύο. Τρίτη δε θα τα καταφέρετε. Ο λογαριασμός έρχεται, είναι πολύ κοντά και θα τον πληρώσετε με αυτή σας τη στάση.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Ο Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας και μέλος της Ειδικής Επιτροπής η οποία εξέτασε την υπόθεση κ. Γρηγόρης Αποστολάκος έχει το λόγο.

Κύριε Αποστολάκο, έχετε πέντε λεπτά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω στα λίγα λεπτά που έχω στη διάθεσή μου βάσει του Κανονισμού της Βουλής, να κάνω ορισμένες επισημάνσεις που σχετίζονται με την κρίνόμενη υπόθεση.

Ζούμε, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό την αποθέωση του πολιτικού παραλογισμού και της πολιτικής υποκρισίας. Ένα ολόκληρο πολιτικό σύστημα έχει υποταχθεί στις ορέξεις ενός μόνον ανθρώπου, ενός μόνο μάρτυρα, πίσω από τον οποίο στοιχήθηκε σύσσωμη η Αντιπολίτευση.

Στην κρίνόμενη υπόθεση, για το αν ο Υπουργός κ. Παυλίδης είναι υπεύθυνος για το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση, στηρίχθηκε σ' έναν και μόνο μάρτυρα. Ολόκληρο το πολιτικό σύστημα στοιχήθηκε πίσω από τη μαρτυρία ενός μόνον ανθρώπου τον οποίο επιμελώς αποφεύγατε να ονομάσετε, όπως είπατε οι ίδιοι, του κ. Μανούση, για τον οποίο από την αποδεικτική διαδικασία προέκυψε πρώτον ότι είναι ψεύδορκος, δεύτερον ότι είναι ψευδομάρτυς και τρίτον ότι έκανε απάτη επί δικαστηρίου.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν το παρακολουθήσατε. Οι καλοί σας συνάδελφοι που συμμετέχουν μέσα τα γνωρίζουν, αλλά επιμελώς αποφεύγουν να τα κατονομάσουν.

Λησμονήσατε ότι η δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής επί τη βάσει της οποίας ξεκίνησε η ποινική διαδικασία έγινε με πλαστό και ανύπαρκτο έγγραφο; Πώς μπορεί κάποιος να εμπιστευθεί έναν άνθρωπο και να στοιχηθεί πίσω από εκεί, για να αποκομίσει τα ευλόγως εννοούμενα πολιτικά και κομματικά συμφέροντα; Γι' αυτό αποφεύγετε να τον ονομάσετε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Πιστεύω ότι αποτελεί ένα σοβαρό πλήγμα στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος όλη αυτή η ιστορία. Είναι προφανές ότι πίσω από την περίπτωση Παυλίδη, σύσσωμη η Αντιπολίτευση, καθénas για τους δικούς του λόγους, προσπαθεί να «στριμώξει» –θα το πω έτσι κακόχη- τη Νέα Δημοκρατία, ενόψει των ευρωεκλογών, για να αποκομίσει τα ευκόλως εννοούμενα κομματικά οφέλη.

Αυτή η αποθέωση του πολιτικού παραλογισμού, αυτή η προσπάθεια την οποία καταβάλλετε, που δεν σέβεται καν την ανθρωπινή αξιοπρέπεια, η οποία θα πρέπει να κριθεί μόνο στα πλαίσια της ρητής εντολής, την οποία μας δίνει το Σύνταγμα, δεν θα πρέπει να σας περιποιεί τιμή.

Εγώ μπήκα στη Βουλή των Ελλήνων για να υπηρετήσω τους συμπολίτες μου. Δεν μπήκα για να γίνω ανακριτής. Δεν αισθάνομαι περήφανος που συμμετείχα σ' αυτή τη διαδικασία. Και αυτή η πολιτική υποκρισία φανερώνεται ακόμα και σήμερα εδώ. Εναγωνίως προσπαθήσατε στην Επιτροπή όλοι, μηδενός εξαιρου-

μένου, να κάνετε μια μετατροπή του κατηγορητηρίου. Και προσπαθήσατε να μας πείσετε. Εμείς αντιθέτως, προσπαθήσαμε να σας πείσουμε για το μη νόμιμο των απόψεών σας.

Σήμερα, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ στην ουσία ανήρεσε τα όσα επιχειρήματα μας λέγατε στην Επιτροπή για τη νόμιμη δυνατότητα την οποία είχαμε να μετατρέψουμε το κατηγορητήριο. Τελικά, το λέω ως ένα απλό παράδειγμα, για να καταδείξω ότι, κατά την άποψή μου, επικρατεί μια απόλυτη υποκρισία.

Ίσως το πιο ενδιαφέρον σημείο, κυρία Πρόεδρε, που ακούστηκε σήμερα σε αυτή την Αίθουσα είναι αυτό που είπε νωρίτερα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο εκλεκτός συνάδελφος κ. Κουβέλης. Έκανε μια έκκληση για πολιτική συμφωνία. Ενόψει της αδυναμίας εφαρμογής του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, είπε να συμφωνήσουν όλα τα κόμματα και όλες οι πτέρυγες της Βουλής, τέτοιες περιπτώσεις, με συμφωνία, να πηγαίνουν στο Δικαστικό Συμβούλιο για την τελική απόφαση.

Ήθελα να ρωτήσω, όχι το ΣΥΡΙΖΑ αλλά τον κ. Κουβέλη, τι εγγυήσεις μας δίνει γι' αυτό; Όταν το σύστημα αυτό δεν μπορεί να λειτουργήσει για ένα νόμο, όπως είναι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, τι θα μας κάνει να είμαστε λίγο αισιόδοξοι ότι θα λειτουργήσει από εκεί; Εγγυάται ότι θα το ακολουθήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΛΑΟΣ ή το Κομμουνιστικό Κόμμα;

Κοντολογίς, θα έλεγα ότι δεν φταίνε οι νόμοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα το πω για δεύτερη φορά, ως μοναδική παραφωνία, αν θέλετε. Εμείς οι οποίοι καλούμεθα να εφαρμόσουμε το νόμο περί ευθύνης Υπουργών, αν είχαμε το πολιτικό ανάστημα όλοι, μηδενός εξαιρουμένου, να μην προσπαθούμε να κατακεραυνώσουμε και να ακυρώσουμε τους πολιτικούς μας αντιπάλους όταν είμαστε στην Αντιπολίτευση ή όταν είμαστε στη Συμπολίτευση να καλύψουμε τους κομματικούς συναδέλφους μας μέσα στη Βουλή, είναι σίγουρο ότι τα πράγματα για τον τόπο αυτό θα ήταν καλύτερα.

Αποτελεί μία τεράστια υποκρισία να ισχυριζόμαστε ότι για όλα φταίει ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Το πολιτικό σύστημα φταίει. Αυτό είναι που καταδεικνύει, αν θέλετε, τη μεγάλη ανάγκη γι' αυτές τις συναινέσεις που ανέφερε νωρίτερα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι μία ώρα ευθύνης για όλους. Θα πρέπει να βάλουμε στην άκρη την υποκρισία. Θα πρέπει να μιλήσουμε με το λόγο αληθείας απέναντι στον ελληνικό λαό και να πούμε «ναι, είναι η ώρα να γίνουν οι ρήξεις και οι ανατροπές στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος». Η ευθύνη ανήκει σε όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Αποστολάκο.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Βορίδης για πέντε λεπτά, εφόσον έχει μιλήσει ο κ. Καρτζαφέρης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μάλιστα. Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα ερώτημα το οποίο πρέπει και να τεθεί και να απαντηθεί. Το βασικό ερώτημα είναι το εξής: Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών και οι σχετικές συταγματικές πρόνοιες, για ποιο λόγο έχουν φτιαχτεί; Υποτίθεται –αυτή είναι η ratio legis- ότι ρυθμίζουν τη συγκεκριμένη ευθύνη μ' αυτό το συγκεκριμένο τρόπο, ακριβώς για να προστατέψουν τον πολιτικό κόσμο από πολιτικές διώξεις. Αυτό είναι που πρέπει να αξιολογείται, ότι δηλαδή εν τέλει όσον αφορά στην πολιτική αντιπαράθεση, θα σταματάμε σε ορισμένα όρια. Όμως, ταυτόχρονα δημιουργούν μία συντρέχουσα ευθύνη, ότι δηλαδή πρέπει ο πολιτικός κόσμος να φέρει ο ίδιος την ευθύνη της αυτοκαθάρσεώς του.

Εάν καταλήξει καμμία υπόθεση ποτέ να μην παραπέμπεται, διότι ουσιαστικά ο πολιτικός κόσμος ποτέ δεν αναγνωρίζει ότι υπάρχει οποιαδήποτε ευθύνη, τότε δημιουργείται μία συλλογική πεποίθηση στην κοινωνία ότι οι πολιτικοί είναι ένοχοι. Και αυτή είναι η συλλογική ενοχή που βαρύνει σήμερα το πολιτικό σύστημα.

ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, βαρύνεστε μ' αυτήν την ευθύνη. Και αυτό γιατί έτσι όπως σήμερα το ΠΑΣΟΚ ζητά –και ορθώς- τη

συγκεκριμένη άσκηση ποινικής δίωξης, έτσι στο παρελθόν η Νέα Δημοκρατία έχει ζητήσει. Έτσι όπως σήμερα η Νέα Δημοκρατία αρνείται, έτσι το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν έχει αρνηθεί.

Η συλλογική αντίληψη στην κοινωνία είναι ότι οι πολιτικοί «κουκουλώνουν» γενικότερα τις ευθύνες τους. Είναι ένα συγκεκριμένο πολιτικό σινάφι, είναι μία συγκεκριμένη κατηγορία και αυτοί μεταξύ τους θα τα βρουν.

Δυστυχώς, στο σημείο που βρισκόμαστε –και άκουσα με πολλή προσοχή την τοποθέτηση του αξιοτίμου συναδέλφου μου κ. Τζαβάρα- πολύ θα θέλαμε να κάνουμε ακριβοδίκαιες ποινικές παρεμβάσεις. Πολύ θα θέλαμε να είναι σήμερα πια εφικτό να κάνουμε ακριβοδίκαιες ποινικές αξιολογήσεις.

Έχει παρέλθει το σημείο αυτό. Πλέον, δυστυχώς, χρειάζομαστε πολύ μεγαλύτερη αυστηρότητα, για να κατακτήσουμε αυτή τη χαμένη σε συλλογικό επίπεδο εμπιστοσύνη. Χρειάζομαστε πολύ μεγαλύτερη αυστηρότητα απ' αυτή που συνήθως θα έπρεπε να απαιτείται, διότι όλα αυτά τα χρόνια επιδείχθηκε μία τεράστια ανοχή.

Μπορεί να θεμελιωθεί νομικά αυτή η αυστηρότητα; Χρησιμοποιήσε ένα εκτενές επιχείρημα ο κ. Τζαβάρας μιλώντας για την εφαρμογή του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λέγοντας ότι πρέπει να εφαρμοστεί και στη συγκεκριμένη περίπτωση. Οπότε τι να αναζητήσουμε; Να αναζητήσουμε την ύπαρξη επαρκών ενδείξεων ενοχής. Να αφήσουμε τη διακρίβωση αποχρωσών ενδείξεων στο Δικαστικό Συμβούλιο, αλλά εμείς στην παρούσα φάση να αναζητήσουμε τις επαρκείς ενδείξεις.

Δύο πράγματα θα πω. Πρώτον, αυτή η ερμηνεία δεν στηρίζεται στο νόμο. Ούτε το άρθρο 86 του Συντάγματος, αλλά ούτε πολύ περισσότερο ο νόμος περί ευθύνης κάνει παραπομπή στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η μόνη αναφορά που υπάρχει είναι στον Κανονισμό της Βουλής. Ο Κανονισμός της Βουλής δεν ζητά επαρκείς ενδείξεις. Χρειάζεται μόνο η αίτηση να μην είναι προφανώς αστήρικτη.

Αρα, χρειάζομαστε κάτι λιγότερο από τις επαρκείς ενδείξεις. Χρειάζομαστε κάτι πολύ λιγότερο από τις επαρκείς ενδείξεις. Όχι απλώς δεν χρειάζομαστε απλές ενδείξεις, αλλά χρειάζεται απλώς να στηρίζεται η συγκεκριμένη κατηγορία. Και αυτό γιατί αυτή είναι η σωστή η ερμηνεία. Είναι η σωστή νομικά, είναι η σωστή πολιτικά. Και αυτό, διότι στην παρούσα φάση πολιτικά πρέπει να κάνουμε αυτήν την ερμηνεία. Είναι αυστηρή η ερμηνεία, αλλά είναι η ερμηνεία η οποία «καθαρίζει» τον πολιτικό κόσμο και δεύτερον, νομικά είναι η σωστή ερμηνεία, γιατί ο σκοπός του νόμου περί ευθύνης Υπουργών ήταν να διακριβώσει ένα και μόνο πράγμα: Ότι δεν θα ασκούνται ποινικές δίωξεις πίσω από τις οποίες υποκρύπτονται πολιτικές.

Αν διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει πολιτική δίωξη, τότε ο σκοπός του νόμου δεν είναι να αποστερήσει από τον κ. Παυλίδη το φυσικό του δικαστή, διότι σήμερα με μία κρίση η οποία θα λέει ότι δεν πρέπει να ασκηθεί η συγκεκριμένη ποινική δίωξη δεν είναι ότι λήγει η υπόθεση του κ. Παυλίδη. Ο κ. Παυλίδης θα παραμένει έκθετος. Ο κ. Παυλίδης θα παραμένει με μία σκιά. Ο κ. Παυλίδης θα απαλλαγεί από μία Βουλή, όπου η κυβερνητική πλειοψηφία, στην οποία ανήκει, αποφάσισε να του τη «χαρίσει», αποφάσισε δηλαδή ουσιαστικά για μία ακόμα φορά –αυτή είναι η συλλογική πεποίθηση, δίκαιη ή άδικη αυτή είναι η συλλογική πεποίθηση- να συγκαλύψει ένα θέμα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Βορίδη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας, τελειώνω σε δεκαπέντε δευτερόλεπτα.

Η θέση μας, λοιπόν, εδώ είναι πάρα πολύ απλή.

Θα πρέπει να προσχωρήσετε σ' αυτήν την αυστηρή ερμηνεία του άρθρου 86 και του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, να κρίνουμε ότι δεν χρειάζονται καν επαρκείς ενδείξεις για να ασκηθεί η συγκεκριμένη ποινική δίωξη και ότι μας αρκεί ότι δεν είναι προφανώς αβάσιμη η συγκεκριμένη κατηγορία. Και υπ' αυτήν την έννοια, να αποδειχθεί η συγκεκριμένη αθωότητα του κ. Παυλίδη από το αρμόδιο δικαστήριο ή από το αρμόδιο δικαστικό συμ-

βούλιο σ' αυτήν τη διαδικασία.

Και αυτή, θα πρέπει να είναι μία διαδικασία που θα πρέπει να ακολουθήσουμε και να ακολουθούμε συστηματικά από εδώ και πέρα μέχρι να αποκατασταθεί το κύρος, η εμπιστοσύνη και η πεποίθηση ότι δεν «κουκουλώνετε» τα πράγματα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή μέρα είναι κρίσιμη για την αξιοπιστία των κοινοβουλευτικών θεσμών, για την αξιοπιστία και την αντιπροσωπευτικότητα των κομμάτων και για το κύρος των πολιτικών προσώπων. Από το αποτέλεσμα της σημερινής ψηφοφορίας, η ελληνική κοινωνία θα κρίνει πολλά.

Οφείλουμε, όμως, να διαλύσουμε μία σκόπιμη παρεξήγηση. Να διαχωρίσουμε δύο θέματα που κακώς συμφύρονται, ενώ είναι τελείως διαφορετικά. Η χώρα πρέπει να πάει σε εκλογές, όχι λόγω της υπόθεσης του κ. Παυλίδη, αλλά γιατί έχουμε οδηγηθεί με κύρια ευθύνη –αν όχι αποκλειστική της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή- σε πλήρες οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό αδιέξοδο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Η χώρα χρειάζεται μία λύτρωση, μία νέα αφετηρία. Δεν πιστεύουμε ότι οι εκλογές αυτές καθ' αυτές και η δεδομένη δημοσκοπικά λύση του ΠΑΣΟΚ είναι η λύση στο πρόβλημα. Όμως, είναι η θεσμικά αναγκαία αφετηρία, προκειμένου η χώρα να αναπνεύσει, να ανρθωθεί. Δεν είναι εύκολα τα πράγματα. Δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν εύκολα όλα τα σύνθετα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος.

Χρειάζεται, όμως, μία κυβέρνηση ικανή να πάρει πρωτοβουλίες, να κινητοποιήσει την κοινωνία και τις παραγωγικές δυνάμεις, να διαμορφώσει συναινέσεις, να επινοήσει νέες πολιτικές, να χαράξει και να εφαρμόσει μια εθνική στρατηγική. Αρα, λοιπόν, η χώρα πρέπει να πάει, για αμιγώς πολιτικούς λόγους, σε εκλογές.

Το θέμα του κ. Παυλίδη είναι ένα θέμα δικαστικό, ένα θέμα που πρέπει να κριθεί κατά συνείδηση και από τους τριακόσιους Έλληνες Βουλευτές, ένα θέμα που πρέπει να κριθεί με βάση τα κριτήρια του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και εφόσον υπάρχουν ενδείξεις, εφόσον υπάρχει μια πανθομολογούμενη εκκρεμότητα, πρέπει ο κ. Παυλίδης μέσω του νόμιμου δικαστή του, του Αεροπαγίτη ανακριτή και του Δικαστικού Συμβουλίου, να προσπαθήσει να δικαιωθεί, να αποκατασταθεί, γιατί η δική του αποκατάσταση θα είναι και μερική τουλάχιστον αποκατάσταση του πληγωμένου κύρους του πολιτικού προσωπικού της χώρας, του υπονομιευμένου κύρους του πολιτικού μας συστήματος.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι η υπόθεση του κ. Παυλίδη θέτει υποαχμαλωσία τον κ. Καραμανλή σε σχέση με το ζήτημα των εκλογών. Η πραγματικότητα είναι τελείως αντίστροφη. Ο κ. Καραμανλής κρύβεται πίσω από τον κ. Παυλίδη και την εκκρεμότητα ποινική δικογραφία.

Ουσιαστικά υπεκφεύγει, θέλοντας να κερδίσει λίγο προσωπικό και παραταξιακό χρόνο, ο οποίος, όμως, αποβαίνει σε βάρος του ζωτικού εθνικού χρόνου, γιατί κάθε μέρα, κάθε εβδομάδα, κάθε μήνας εγγράφεται αρνητικά στη συλλογική συνείδηση, επιβαρύνει τα δεδομένα, εντείνει το οικονομικό, το δημοσιονομικό, το αναπτυξιακό, το ηθικό, το θεσμικό πρόβλημα της χώρας.

Όλες οι χώρες έχουν προβλήματα: Χρηματοοικονομικά, δημοσιονομικά, αναπτυξιακά, προβλήματα απασχόλησης. Πολλές κυβερνήσεις υφίστανται πιέσεις. Καταρρέουν. Όμως, αυτό που συμβαίνει εδώ είναι τελείως διαφορετικό: Είναι μια εκρηκτική σύνδεση όλων των προβλημάτων! Έχει εμφανιστεί ανάγλυφα το μεγάλο πια, ιστορικό πρόβλημα της χώρας. Αυτό πρέπει να αντιμετωπίσουμε και ο κ. Καραμανλής επιλέγει την τεχνική της υπεκφυγής, πιο συγκεκριμένα την τεχνητή λεύκανση της υπόθεσης του κ. Παυλίδη, λες και η μέθοδος της τεχνητής λεύκανσης μπορεί να οδηγήσει σε μια λύση.

Ας πούμε ότι θα αποφύγουμε την άμεση προκήρυξη βουλευτικών εκλογών, ότι θα αποφύγουμε τις διπλές εκλογές στις 7 Ιου-

νίου. Και τι έγινε με αυτό; Τι θα αλλάξει; Τι είναι αυτό που θα διαμορφώσει νέα δεδομένα, όχι για τον κομματικό συσχετισμό, όχι για τα παραπολιτικά σχόλια, αλλά σε σχέση με τις ανάγκες και τις προτεραιότητες της κοινωνίας, της αγοράς, των νοικοκυριών; Τι είναι αυτό που θα τους κάνει να αποκτήσουν αισιοδοξία και αισθήματα ασφάλειας; Τι θα αποκαταστήσει τη διαρραγείσα εμπιστοσύνη; Γιατί δεν λειτουργεί τίποτα. Δεν έχουμε μόνο πρόβλημα πολιτικής εμπιστοσύνης. Έχουμε πρόβλημα κοινωνικής και θεσμικής εμπιστοσύνης στη χώρα. Δεν έχουμε μόνο πρόβλημα οικονομικής και αστυνομικής ανασφάλειας. Έχουμε πρόβλημα κοινωνικής ανασφάλειας στη χώρα.

Τι κερδίζει με την επιλογή του ο κ. Καραμανλής; Η επιλογή του τι σημαίνει θεσμικά και ηθικά; Μπορεί ο εκάστοτε Πρωθυπουργός, ο εκάστοτε Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας να εφαρμόσει αυτή τη μαγική εικόνα και ανά υπόθεση και ανά περίπτωση να κρίνει ότι οι Βουλευτές του υπάρχουν μέσα στην Ολομέλεια ή δεν υπάρχουν, ότι οι Βουλευτές του έχουν συνείδηση ή δεν έχουν συνείδηση; Δηλαδή στην υπόθεση του κ. Παυλίδη, στην υπόθεση Παυλίδης Ι, υπάρχει και συμμετοχή και συνείδηση. Στην υπόθεση Παυλίδης ΙΙ δεν υπάρχει ούτε συμμετοχή ούτε συνείδηση, όπως στην υπόθεση του Βατοπεδίου. Στη δε υπόθεση της «SIEMENS» εμπιστευόμαστε κατά συνείδηση τον ανακριτή, αλλά δεν εμπιστευόμαστε τη Βουλή να διερευνήσει με τη μορφή εξεταστικής επιτροπής αυτά που, λόγω παραγραφής ή λόγω αρμοδιότητας, δεν μπορεί να διερευνήσει ο ανακριτής και πρέπει να τα διερευνήσει το Κοινοβούλιο. Και θα τα διερευνήσει πάντως στην επόμενη Βουλή, όπως έχει δεσμευτεί η πλειοψηφία, που θα έχει το ΠΑΣΟΚ στην επόμενη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω και εγώ τις ενστάσεις για τη σκανδαλογία και αντιλαμβάνομαι ότι οι προτεραιότητες των πολιτών είναι τελείως διαφορετικές από τις προτεραιότητες των παροικούντων την Ιερουσαλήμ. Πράγματι, η προτεραιότητα του πολίτη είναι το εισόδημά του, η εργασία του, το μέλλον των παιδιών του, η στέγαση της οικογένειάς του, η δυνατότητα να ορθοποδήσει η επιχείρησή του.

Όμως ο πολίτης είναι ένα σύνθετο και πολύπλοκο υποκείμενο με αξιώσεις, ένας φορέας αξιών, συναισθημάτων, υπερβολικά απαιτητικός και καχύποπτος. Και, βεβαίως θέλει να του δώσουμε λύσεις και οφείλουμε να του δώσουμε και μπορούμε να του δώσουμε λύσεις στα συγκεκριμένα πρακτικά προβλήματα του, γιατί η πολιτική του συγκεκριμένου, η πολιτική του πρακτικού είναι η πιο αριστερή και προοδευτική πολιτική που μπορεί να εφαρμοσθεί στις ημέρες μας.

Ο πολίτης όμως ξέρει πάρα πολύ καλά ότι αυτό που λέγεται διαφάνεια, δεν είναι μια πολυτέλεια θεσμική, δεν είναι μια υπόθεση δημόσιας ή ιδιωτικής ηθικής. Είναι ένα κατ' εξοχήν αναπτυξιακό ζήτημα που αφορά τη λειτουργία του κράτους, την αναδιανεμητική και αναπτυξιακή λειτουργία του κράτους. Αφορά το πιο κεντρικό, το πιο κρίσιμο ζήτημα, όπως έχει αναδειχθεί από τη διεθνή οικονομική κρίση. Πώς το κράτος συνδέεται με την αγορά, πώς αναπτύσσονται οι οικονομικές του λειτουργίες, πώς μέσω ενός ορθολογικού, δίκαιου, αναπτυξιακού φορολογικού συστήματος μπορεί το κράτος να λειτουργήσει ως μηχανισμός αναδιανομής, ως διαχειριστής κρίσεων, ως εγγυητής του μέλλοντος μιας κοινωνίας, ως τελικός ασφαλιστής όλων των κινδύνων που διατρέχει μια κοινωνία.

Για δείτε πόσο ριζικά και ριζοσπαστικά έχουν αλλάξει μέσα σε λίγους μήνες οι διεθνείς αντιλήψεις και φυσικά και οι εγχώριες αντιλήψεις για το τι σημαίνει κράτος και τελικά τι σημαίνει πολιτική. Γιατί η οικονομική κρίση είναι κρίση, πρωτίστως, πολιτική.

Άρα, ο πολίτης ξέρει ότι το ζήτημα της διαφάνειας, το ζήτημα δηλαδή της διαχείρισης και της αποδοτικότητας των δημόσιων δαπανών, του σεβασμού του εθνικού και κοινωνικού πλεονάσματος, είναι ιδιαίτερα κρίσιμο για το μέλλον του και κάνει τη σύνδεση στο μυαλό του γιατί είναι αυτόματη και ενστικτώδης. Ο πολίτης ξέρει πάρα πολύ καλά ότι αναγκάζεται τώρα να αποδεχθεί πως το παράνομο συμφέρει, γιατί το νόμιμο δεν λειτουργεί. Και πρέπει να τον πείσουμε ότι είναι εφικτό, το νόμιμο να υπάρχει, να λειτουργεί και να συμφέρει. Θα μου πείτε, δεν αρκούν οι διακηρύξεις, δεν αρκούν οι καταγγελίες, δεν αρκούν οι απειλές ποινών και κυρώσεων. Χρειάζονται βαθιές τομές στην ουσιαστική

νομοθεσία, τη διοικητική, την πολεοδομική, την φορολογική. Αυτά όμως χρειάζονται πρωτίστως πολιτική βούληση και κοινωνική αποδοχή.

Πώς θα πείσουμε τον κόσμο ότι αυτή η πολιτική βούληση υπάρχει, όταν σε εμβληματικές υποθέσεις –και καλώς, κακώς τώρα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια εμβληματική υπόθεση– δεν μπορούμε να δώσουμε μια απάντηση σύμφωνη με τον νόμο, μία απάντηση που αποκαθιστά τους θεσμούς; Γιατί ας μη γελιόμαστε, οι θεσμοί έχουν ευτελιστεί, συμπεριλαμβανομένου και του θεσμού της ποινικής ευθύνης των υπουργών. Ποιοι ευτέλισαν τον θεσμό; Πρωτίστως, ορισμένοι επίλεκτοι εισαγγελικοί και δικαστικοί λειτουργοί, που με τη στρεψόδικη συμπεριφορά τους, με τις σκόπιμες καθυστερήσεις, με τη συμμετοχή τους σ' ένα πολιτικό σχέδιο συγκάλυψης, έκαναν τη Βουλή να περιμένει επί δύο χρόνια, χωρίς να εκκαθαρίζονται υποθέσεις που φθάνουν ενώπιόν της την τελευταία στιγμή.

Έτσι, με τη συμμετοχή τελικά και της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, έχουμε θέσει εκποδών όλο το καθεστώς της ποινικής ευθύνης των Υπουργών και γι' αυτό επαναλαμβάνω την πρότασή μου να συμφωνήσουμε, η Βουλή να κρατήσει μία και μόνο απόφαση: Να επιλέγει με την συντριπτική πλειοψηφία των δύο τρίτων πενταμελές δικαστικό όργανο υψηλού κύρους, όχι τυχαίας σύνθεσης, το οποίο να αποφασίζει για τις προκαταρκτικές εξετάσεις και τις ποινικές δίωξεις. Η Βουλή θα ελέγχει την επιλογή των δικαστών και οι δικαστές κατά συνείδηση και κατά νόμο θα κρίνουν για τα θέματα αυτά. Και με την ίδια διαδικασία, επαναλαμβάνω, με αυξημένη πλειοψηφία δύο τρίτων πρέπει στο μέλλον να γίνεται και η επιλογή της ηγεσίας της δικαιοσύνης, των κορυφαίων θέσεων που στελεχώνουν τη δικαιοσύνη.

Εάν επιβιώσει, για λόγους τυχαίους και συγκυριακούς η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή, μπορεί να επιλέξει την ηγεσία της δικαιοσύνης την 1η Ιουλίου με τα κριτήρια που εφάρμοσε στο παρελθόν; Κανείς δεν θα γίνει σοφότερος; Κανείς δεν θα γίνει εντιμότερος και ειλικρινέστερος απέναντι στον ελληνικό λαό;

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ –και απευθύνομαι στην Πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας– να μη λειτουργήσετε με τόσο έντονα και απροκάλυπτα μικροκομματικά κριτήρια.

Επαναλαμβάνω, στην υπόθεση του κ. Παυλίδη ψηφίστε πράγματι κατά συνείδηση, όπως ψηφίζουμε όλοι κατά συνείδηση, με δικανικά κριτήρια, με πεποίθηση και συνείδηση δικαίου. Όμως, αφήστε κατά μέρος ένα κομματικό πείσμα, έναν κακός νοούμενο κομματικό πατριωτισμό. Φθάνει η στιγμή που πρέπει να κάνεις την υπέρβαση. Και η υπέρβαση σε μια δημοκρατία σημαίνει να υποκλιθούμε ενώπιον του ελληνικού λαού, να παραπέμψουμε τα ζητήματα στη δική του εκλογική και πολιτική κρίση το ταχύτερο δυνατό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βεζιζέλο.

Να υπενθυμίσω ότι στις 23.00' η ώρα θα γίνει η ψηφοφορία.

Θα μιλήσουν, τώρα ο κ. Αλαβάνος, στη συνέχεια ο κ. Παυλόπουλος και θα κλείσει την αποψινή μας συνεδρίαση ο κ. Παυλίδης.

Κύριε Πρόεδρε, του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Το πρώτο που θέλω να πω είναι ότι ο λαός, τούς Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δεν τους εξέλεξε για να είναι δικαστές. Και δεν παίζουμε εμείς, κύριε Βεζιζέλο, τον Ποινικό Κώδικα στα χέρια μας. Εγώ είμαι οικονομολόγος. Μας έβγαλε εδώ και τους συναδέλφους μου, για να είμαστε Βουλευτές. Και σε μια εποχή κρίσης όπου υπάρχει ανεργία, υπάρχουν τα «STAGE», υπάρχουν οι συμβασιούχοι, υπάρχει στέρηση, υπάρχει πείνα, υπάρχει το μικρομγάζο και η μικροβιοτεχνία που κλείνει κάτω από τις συναλλαγματικές, θέλει γι' αυτά τα θέματα να μιλάμε εδώ. Και μας θέλει δίπλα του. Και είμαστε ένα περίεργο δικαστήριο. Δεν ξέρω αν έχει ξανά υπάρξει δικαστήριο στο οποίο οι συνηγόροι υπεράσπισης και οι συνηγόροι πολιτικής αγωγής –τέτοιες ήταν όλες οι ομιλίες που ακούστηκαν– θα γίνουν δικαστές μετά από λίγη ώρα. Και δεν ξέρω αν υπάρχει άλλο δικαστήριο –

ρώτησα το συνάδελφο κ. Κουβέλη- στο οποίο να επιτρέπεται οι δικαστές κατά την ώρα της διαδικασίας να είναι στα γραφεία τους ή στο καφεενείο. Και μου είπε, όχι, πρέπει να υπάρχει αναπληρωτής.

Και γι' αυτό, με ειλικρίνεια θέλω να πω απευθυνόμενος στον ελληνικό λαό ότι είναι δύσκολο να ασκήσεις αυτό το ρόλο και ότι είναι πραγματικά δύσκολο να συμβιβάσεις γνώμες νομικές, που δεν έχουμε πολλοί εδώ, με τη συνειδησή σου και με τους πολιτικούς στόχους του κόμματός σου. Είναι πολύ δύσκολο. Και το νιώθουμε και εμείς ως αντιπολίτευση και αν θέλετε το πιο εύγλωττο σημείο της εξαιρετικής ομιλίας του συνάδελφου του Νίκου Τσούκαλη ήταν το τέλος, όταν έδειξε την αμηχανία και το βάρος της ευθύνης και δυσκολευόταν να βρει τις λέξεις. Διότι είναι βαριά η ευθύνη μας και είναι βαριά η ευθύνη του καθενός μας και η δική μου. Έχω βρεθεί στο ρόλο του δικαστή και με βάση τα στοιχεία που άκουσα και από τον συνάδελφο Τσούκαλη και από άλλους συναδέλφους άλλων κομμάτων, πιστεύω ότι πρέπει να ασκηθεί ποινική δίωξη ενάντια στο Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας και πρώην Υπουργό τον κ. Παυλίδη.

Το δεύτερο που θέλω να πω. Η ποινική δίωξη, η αθώωση ή η καταδίκη του κ. Παυλίδη είναι μια πλευρά και δεν είναι η μόνη, δεν είναι η κύρια. Εδώ αναδείχνονται τεράστια ζητήματα της ζωής, της ελληνικής κοινωνίας, όπως είναι το θέμα της ακτοπλοΐας, τα οποία δεν μπορούν να συνεχίσουν να είναι έτσι.

Κύριε Παυλόπουλε, θα μιλήσετε μετά από μένα, σας ρωτώ: Θα συνεχίσετε το ίδιο καθεστώς με τις άγονες γραμμές, με τα άγονα, δηλαδή τα παραιτημένα νησιά, με τις μίζες, με τους εφοπλιστές τύπου Μανούση που έχουν βγει μέσα από τα πολιτικά γραφεία της Νέας Δημοκρατίας, με τα λαδώματα; Ή θα προχωρήσουμε εδώ με πρωτοβουλία όλου του Κοινοβουλίου, αν θέλετε, σ' ένα νέο καθεστώς για την ακτοπλοΐα όπου οι ενισχύσεις θα πηγαίνουν για να έχουμε στόλο; Πηγαίνετε στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά. Κάθονται και δεν έχουν τι να κάνουν, τη στιγμή που έχουμε τα σαπιοκάραβα στο Αιγαίο, όπου θα υπάρχει ένας δημοσίος, ένας κοινωνικός, ένας αυτοδιοικητικός φορέας, πράγμα το οποίο θεωρούμε απαραίτητη ανάγκη εμείς.

Το τρίτο σημείο που θέλω να αναφέρω είναι ότι όλο το πρόβλημα ξεκινάει απ' αυτή την απαράδεκτη διάταξη του Συντάγματος μέσα από το άρθρο 86 που καθιστά τη Βουλή δικαστήριο, για την οποία η ευθύνη είναι απόλυτη στα δύο κόμματα. Εμείς – και σας διαβάζω από τα Πρακτικά της Βουλής- στην Επιτροπή του Συντάγματος, στην ομιλία του τότε Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του πολιτικού μου χώρου, λέμε: «Από την πλευρά του Συνασπισμού η λύση είναι υπέρ της διεύρυνσης των ελέγχων, η λύση είναι υπέρ της ελαχιστοποίησης της εφαρμογής της ασυλίας για πολιτικά θέματα, η λύση είναι η Βουλή να έχει μόνο ρόλο να δίνει άδεια για τη δίωξη και να μην εμπλέκεται σε διαδικασίες κατηγορίας ή δίωξης, όχι κατηγορούσα Βουλή». Και εδώ έχουμε φτάσει. Γιατί; Διότι έχουμε αυτό το μοναδικό φαινόμενο σε όλη την Ευρώπη, δηλαδή τη δίωξη ενός πρώην Υπουργού να την αποφασίζει η Βουλή και όχι τα δικαστήρια.

Έχουμε τη Γαλλία που έχει εξεταστική επιτροπή από δικαστές που δίνει το πόρισμά της στον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου και από εκεί σε ανακριτικό συμβούλιο από αεροπαγίτες σε σχέση με την παραπομπή των Υπουργών.

Έχουμε τη Γερμανία που οι ποινικές υποθέσεις των Υπουργών είναι από τα τακτικά δικαστήρια. Απλώς η άσκηση ποινικής δίωξης τελικά θέλει μία άδεια, όπως το θέμα της ασυλίας από τη Βουλή. Έχουμε την Ιταλία του Μπερλουσκόνι, η οποία μέχρι το 1989 είχε τις δικές μας ρυθμίσεις και πέρασε στο γερμανικό σύστημα. Και εδώ αναρωτιέται κανείς: Γιατί μας δίνετε τέτοιες εξουσίες; Γιατί δεν δίνετε εξουσίες άλλες στη Βουλή; Γιατί δεν δίνετε εξουσίες στη Βουλή να μπορεί η Αντιπολίτευση να προτείνει νόμο και να έρθει η ψήφιση ο νόμος; Γιατί δεν δίνετε εξουσίες στη Βουλή και στον κάθε Βουλευτή και στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης να έχουν αυτό το δικαίωμα που είχαμε – και το γνώρισα επί χρόνια στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – να μπορούν να προτείνουν τροπολογίες στον προϋπολογισμό και αλλαγές στα κονδύλια, αυξήσεις και μειώσεις;

Το τέταρτο σημείο που θέλω να πω είναι ότι αυτή η ιδιοτέλεια και αυτή η προσπάθεια των μέχρι τώρα κυβερνητικών κομμάτων

να υπερασπιστούν πολιτικά πρόσωπα, τα οποία ενδεχομένως έχουν εμπλοκή σε ποινικές ευθύνες, φαίνεται από το εξής πολύ απλό στοιχείο: Στο Σύνταγμα για τη λαϊκή κυριαρχία, που είναι η βάση της λειτουργίας του Συντάγματος, υπάρχει άρθρο έξι σειρών, για το άσυλο της κατοικίας, ένα βασικό δικαίωμα, υπάρχει άρθρο εννέα σειρών, για το δικαίωμα συγκέντρωσης υπάρχει άρθρο εννέα σειρών επίσης, για το απόρρητο των επιστολών και της επικοινωνίας υπάρχει άρθρο δώδεκα σειρών, για το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας του πολίτη υπάρχει άρθρο οκτώ σειρών. Πόσο είναι το άρθρο το οποίο συμφώνησε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ να υπάρχει στο Σύνταγμα σε σχέση με τα θέματα ποινικής ευθύνης και δίωξης Υπουργών και πρώην Υπουργών; Εβδομήντα επτά σειρές. Το μεγαλύτερο δικαίωμα, η μεγαλύτερη ελευθερία του ελληνικού λαού που ήθελε να έχει ένα τρισέλιδο άρθρο στο Σύνταγμα ήταν πώς θα προστατευθούν οι Υπουργοί και οι πρώην Υπουργοί που έχουν ενδεχομένως ποινικές ευθύνες. Αυτή είναι η αναξιοπιστία της πολιτικής και αυτή είναι η εμπλοκή μας σήμερα, διότι δεν έχουμε απέναντί μας ένα νόμο που θα εκαλείτο η Βουλή απλώς να τον αλλάξει. Έχουμε το ίδιο το Σύνταγμα.

Το πέμπτο σημείο. Τι δικαστήριο είναι αυτό; Έχω μάθει και απ' αυτά που διαβάζουμε στις ποινικές υποθέσεις στις εφημερίδες και από τα έργα ευρωπαϊκά, αμερικάνικα, για εξαιρέσεις δικαστών. Γιατί; Διότι είναι συγγενείς του κατηγορουμένου ή ήταν εχθρός, αντίπαλος, έχει διαφορές με τον κατηγορούμενο ή ήταν φίλος του κατηγορούμενου. Πώς εσείς κάνετε ένα δικαστήριο, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, που είμαστε κομματικοί φίλοι ή κομματικοί αντίπαλοι του κατηγορουμένου και όλοι τον ξέρουμε και όλοι είμαστε σε δυσκολία, αν θέλετε, όταν έχουμε απέναντί μας ένα συνάδελφο, με τον οποίο μπορεί να έχουμε πει καφέ ή να έχουμε πάει ένα ταξίδι;

Αυτή είναι η εικόνα της Βουλής που δίνεται. Και μας περιπαίζουν τα κανάλια. Είναι το μόνο δικαστήριο που οι ανακριτές βγαίνουν στις τηλεοπτικές εκπομπές και γίνεται τηλεοπτική ανάκριση και όταν φύγουν αρχίζουν τα σκωπτικά σχόλια από τους δημοσιογράφους.

Το έκτο σημείο. Να είχε αποτέλεσμα όλο αυτό, εντάξει, τουλάχιστον να είχαμε αποτέλεσμα. Ας ασχολείται συνεχώς η πολιτική ζωή με τα σκάνδαλα, ας μην ασχολείται με τα θέματα κρίσης της οικονομίας, της κοινωνίας της απασχόλησης. Να είχε παραπεμφθεί κάποιος! Να είχε ασκηθεί δίωξη για κάποιον! Δυστυχώς, δεν υπάρχει κανένα τέτοιο αποτέλεσμα. Επομένως, είμαστε σ' ένα αδιέξοδο.

Έρχομαι στο έβδομο σημείο. Εμείς, ως Συνασπισμός Ριζοσταστικής Αριστεράς είπαμε «δεν θα μείνουμε στο αδιέξοδο, εάν υπάρχει λύση, θα προσπαθήσουμε να τη βρούμε». Γι' αυτό πριν από λίγες ημέρες κάναμε μία ειδική συνεδρίαση με συνταγματολόγους και είπαμε: Υπάρχει αυτό το Σύνταγμα, υπάρχει αυτός ο νόμος. Πώς μπορούμε να φύγουμε από αυτόν το νόμο; Υπήρξε η ιδέα να αξιοποιήσουμε την σύμβαση του ΟΗΕ για τη διαφθορά, η οποία προβλέπει διαδικασίες πολύ πιο αυστηρές, αλλά υπάρχει θέμα εθνικού, υπερεθνικού δικαίου.

Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών είναι αντιγραφή του Συντάγματος, δεν μπορεί να αλλάξει. Κι όμως μέσα από αυτήν τη συζήτηση πιστεύω ότι υπάρχει λύση. Και απευθύνομαι αυτή τη στιγμή στον κ. Καραμανλή, στον κ. Παπανδρέου, στην κ. Παπαρήγα, στον κ. Καρατζαφέρη και ζητώ να υπάρξει αυτοδέσμευση όλων των κομμάτων, ότι από τη στιγμή που έλθει ένας φάκελος από τις δικαστικές, από τις ανακριτικές αρχές στη Βουλή, αυτόματως θα κινείται το Σύνταγμα όπως προβλέπει, δηλαδή η συγκρότηση της Προανακριτικής Επιτροπής κλπ, αλλά δεν θα μπαίνουμε στην ουσία του θέματος, θα παραπέμπουμε το θέμα στη δικαιοσύνη. Με αυτόν τον τρόπο η Βουλή μπορεί να κρατήσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη να συντομεύετε, για να διευκολύνετε τη διαδικασία. Δικαιούστε χρόνο, αλλά έχουμε στενά χρονικά περιθώρια. Αν μπορείτε συμπυκνώστε τη σκέψη σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσταστικής Αριστεράς): Θα προσπαθήσω, αλλά μου είπατε ότι έχω δεκαπέντε λεπτά και τώρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το δικαιούστε, αλλά πρέπει να διευκολύνετε τη διαδικασία!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Εντάξει, θα προσπαθήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ πολύ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Με αυτόν τον τρόπο η Βουλή και η πολιτική ζωή θα απαλλαγεί, θα αρχίσουμε να μιλάμε για τα θέματα της κρίσης, της οικονομίας. Τα κανάλια ας κάνουν αυτό που θέλουν. Θα είμαστε μία Βουλή πολιτική, θα είμαστε μία Βουλή νομοθετική, θα είμαστε μία Βουλή ελεγκτική και όχι ένα ψευδοδικαστήριο, όπως είμαστε τώρα. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία νομίζω στην περίοδο που ζούμε.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι τα κόμματα θα αντιμετωπίσουμε με σοβαρότητα την πρόταση αυτή. Και θα ακούσουμε και τον σφυγμό της κοινωνίας, που δεν είναι το τι λένε οι δημοσκοπήσεις ούτε πηγαίνουμε εμείς με τις δημοσκοπήσεις, αλλά είναι η ανάγκη να υπάρξει αποτέλεσμα, να υπάρξουν κάποιοι πολιτικοί Υπουργοί και πρώην Υπουργοί, οι οποίοι θα βρεθούν μπροστά στο δικαστήριο, να αντιμετωπιστεί μέσα από αυτήν τη γωνία το πρόβλημα της διαφθοράς, το οποίο υπάρχει μέχρι σήμερα.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι παλαιά –και έχουμε μία μεγάλη ιστορία πίσω μας– η ιστορία σηματοδοτούνταν από διάφορα γεγονότα. Τον 5ο αιώνα π.Χ είχαν την Μάχη του Μαραθώνα, τη Μάχη της Σαλαμίνος, τη Μάχη των Πλαταιών, που σημάδευε χρόνια με χρόνια, πενταετία με πενταετία, τους Ολυμπιακούς Αγώνες, την παρουσίαση των διαφόρων τραγωδιών στην Αρχαία Αθήνα. Τώρα τι γίνεται; Πώς σηματοδοτείται η πορεία του τόπου. Δείτε, είκοσι χρόνια: Σκάνδαλο Κοσκωτά. Σκάνδαλο ΟΤΕ. Σκάνδαλο «SIEMENS». Πρώτο σκάνδαλο Βατοπεδίου επί ΠΑΣΟΚ. Σκάνδαλο Χρηματιστηρίου. Σκάνδαλο καρτέλ γάλακτος. Νέο σκάνδαλο «SIEMENS». Δεύτερο σκάνδαλο –ακόμη μεγαλύτερο– Βατοπεδίου με τα ανταλλάγματα. Σκάνδαλο «Γερμανού». Σκάνδαλο ακτοπλοΐας.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που μου είπε ένας φίλος: Τα καλύτερά μας χρόνια –και αυτό συμβαίνει ειδικά για τους νέους ανθρώπους– περνάνε μέσα από αυτή την πορεία.

Δεν απευθύνομαι στους φίλους και συντρόφους του ΣΥΡΙΖΑ, που πιστεύω ότι το καταλαβαίνουν. Απευθύνομαι στους οπαδούς της Νέας Δημοκρατίας, στους φίλους του ΠΑΣΟΚ, για να τους πω ότι δεν αξίζει στη χώρα αυτή η μοίρα. Μπορούμε να την αλλάξουμε. Και μπορούμε να την αλλάξουμε, αν αλλάξουν κάποιες επιλογές και ακολουθηθούν δρόμοι που θα έχουν ριζικές τομές με αυτή την καθήλωση και με αυτή την αιχμαλωσία της πολιτικής ζωής, που έχει επιβάλει ο δικομματισμός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος.

Κύριε Υπουργέ, δικαιούστε 18 λεπτά. Παράκληση, να περιοριστείτε στα 13 λεπτά. Είναι στενά τα χρονικά περιθώρια. Θερμή παράκληση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνω το λόγο από θεσμικό καθήκον και όχι για να μιλήσω επί της ουσίας, γιατί δεν δικαιούμαι. Δεν δικαιούμαι, γιατί μπορώ να μιλήσω μόνον ως Βουλευτής. Και ως Βουλευτής το μόνο καθήκον το οποίο θα είχα, είναι να πω ότι οφείλουμε να ψηφίσουμε κατά συνείδηση και να μην γνωρίσει, να μην ανακοινώσει κανείς από εμάς εκείνο το οποίο θα ψηφίσει. Διότι αυτό επιβάλλει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής.

Οι μόνοι που δικαιούνται να εκθέσουν τις απόψεις τους εδώ γεγωνυία τη φωνή, είναι οι συνάδελφοι που μετείχαν στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης και οι οποίοι επωνύμως έχουν πάρει θέση. Και μπορούν να πάρουν το λόγο, όχι για να επηρεάσουν τους άλλους, αλλά για να τεκμηριώσουν εκείνο το οποίο ακριβώς αποφάσισαν να μας προτείνουν.

Ας κοιτάξουμε λοιπόν θεσμικά τι οφείλει να κάνει καθένας μας

μέσα σε αυτή την Αίθουσα. Όσοι μετείχαν στην Επιτροπή, τεκμηριώνουν ενώπιον της Ολομελείας τις θέσεις τους και βεβαίως ομιλούν δημοσία, όλοι οι υπόλοιποι κι αν πάρουμε το λόγο, οφείλουμε να τον πάρουμε, όχι για να πούμε τι θα ψηφίσουμε επί της ουσίας.

Αν παίρνω, όμως, το λόγο, το κάνω, όπως σας είπα, από θεσμικό καθήκον και εκ μέρους της Κυβέρνησης και εμού προσωπικά. Διότι με αφορμή την υπόθεση που μας απασχολεί σήμερα, πολλά ακούστηκαν, που οφείλουν να μας προβληματίσουν. Γιατί φτάσαμε στο σημείο αυτό, να κατηγορούμε εαυτούς και αλλήλους; Διότι θα συνταχθώ απόλυτα με αυτό που είπε ο κ. Αλαβάνος προηγουμένως. Βεβαίως κι έχουμε πολύ σοβαρότερα να κάνουμε και περιμένει ο κόσμος πολύ σοβαρότερα από εμάς. Είναι πολύ πιο κρίσιμα τα ζητήματα του κόσμου και της κοινωνίας. Γιατί, όμως, φτάσαμε να ασχολούμαστε με αυτό το θέμα και υπ' αυτούς τους όρους; Μήπως θα πρέπει να μας απασχολήσει αυτό, πριν αρχίσουμε να ρίχνουμε αλλού τα βάρη και αλλού τις ευθύνες;

Και το λέω αυτό ξεκινώντας από το ότι ούτε λίγο ούτε πολύ, με αφορμή την υπόθεση του συναδέλφου κ. Παυλίδη, ξαφνικά ετέθη και πάλι ζήτημα διατάξεων του Συντάγματος για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Κύριοι συνάδελφοι, θα το πω ευθέως: Ιδίως προς την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης –η Αριστερά είχε τις θέσεις της και άλλοτε, από την εποχή που διαμορφώθηκε το Σύνταγμα και στην αναθεώρηση, το λέω, όμως, για την Αξιωματική Αντιπολίτευση– όταν σήμερα μιλάει για ανάγκη αλλαγής του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, αναθεώρηση των σχετικών διατάξεων, υπάρχει μία διπλή ανευθυνότητα και υποκρισία: Πρώτα-πρώτα δεν ήταν η Αξιωματική Αντιπολίτευση που ως κυβέρνηση και κοινοβουλευτική πλειοψηφία θέσπισε –μαζί μας βεβαίως, αλλά εκείνη τις πρότεινε– τις διατάξεις το 2001; Και πρόσφατα ακόμα, όταν είχαμε την τελευταία αναθεώρηση, αν νόμιζε ότι υπάρχει ζήτημα, γιατί δεν έθεσε το ζήτημα της αλλαγής των σχετικών διατάξεων, αλλά αυτομόλησε από τη Βουλή; Τι είναι εκείνο που την κάνει σήμερα να το θέτει, τώρα, με αφορμή την υπόθεση του συναδέλφου κ. Παυλίδη;

Να έρθω στην υποκρισία: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και αυτό αφορά όλους– μήπως αντί να λέμε ότι φταίει η διάταξη του Συντάγματος και ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, πρέπει να κοιτάξουμε πώς εμείς εφαρμόζουμε αυτές τις διατάξεις; Μήπως η ουσία δεν είναι το θέμα των διατάξεων αυτών καθ' εαυτών και οι αρμοδιότητες που αναθέτουν στη Βουλή, αλλά ο τρόπος που εμείς οι ίδιοι εφαρμόζουμε αυτές τις διατάξεις και η ευθύνη, την οποία δεν αναλαμβάνουμε; Αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα, γιατί αυτό έχει συμβεί και αυτό είναι το πρώτο σκέλος που θέλω να τονίσω, με αφορμή την υπόθεση του κ. Παυλίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μην αιτιώμεθα το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής και το νόμο περί ευθύνης Υπουργών, ο οποίος ορθώς αναθέτει αυτά στη Βουλή. Γιατί αυτή είναι η μορφή του Κοινοβουλευτικού Πολιτεύματος την οποία ακολουθήσαμε όλα αυτά τα χρόνια. Είναι μια αποστολή, μια αρμοδιότητα ειδική και κατ' εξαίρεση, αλλά να έχουμε τη γενναιότητα να την εφαρμόσουμε όπως ακριβώς την αναθέτει το Σύνταγμα και όχι να θεωρούμε ότι είμαστε ανίκανοι να την ασκήσουμε.

Για να δούμε πώς την εφαρμόσαμε στην υπόθεση του κ. Παυλίδη. Πώς ξεκίνησε η υπόθεση, για να δούμε πώς ακριβώς φτάσαμε στο νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Πρώτα-πρώτα, η υπόθεση αυτή έφθασε στη Δικαιοσύνη. Και επειδή άκουσα διάφορα σχετικά με το πώς έφθασε και τι έγινε, εγώ θέλω να τονίσω ένα πράγμα: Η διαδικασία σχετικά με τις άγονες γραμμές είναι πλήρως διαφανής επί των ημερών της Κυβέρνησης Καραμανλή και ο τρόπος που έφθασε αυτή ακριβώς η υπόθεση εδώ δείχνει ότι μόνο τους ανθρώπους που προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση Καραμανλή και οι Υπουργοί της δεν ευνόησαν. Γιατί αν τους ευνοούσαν δεν θα είχαν φθάσει εδώ τα πράγματα, για να πούμε την αλήθεια με το όνομά της.

Αλλά πώς έφθασε η υπόθεση εδώ; Δεν το θυμάστε, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Ήταν στη Δικαιοσύνη η υπόθεση και ξαφνικά, ενώ είναι στη Δικαιοσύνη, αρχίζει η προσπάθεια επηρεασμού για το πώς θα φθάσει οπωσδήποτε στη Βουλή. Το ξε-

χάσατε; Πέρα από τα δημοσιεύματα -ο Τύπος κάνει τη δουλειά του, όπως εκείνος νομίζει- δεν ήσασταν εσείς οι οποίοι παρεμβαίνοντας στο έργο της Δικαιοσύνης απαιτούσατε να φθάσει η υπόθεση στη Βουλή, βγάζοντας συμπεράσματα πριν από τη Δικαιοσύνη για τη Δικαιοσύνη; Δεν προσπαθήσατε να την επηρεάσετε; Πού είναι η στάση σας απέναντι στην ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης;

Και όταν ο ανακριτικός λειτουργός την έστειλε στη Βουλή, φθάσατε στο σημείο να ασκείτε κριτική και για το πώς την έφερε στη Βουλή. Το να κάνει κάποιος κριτική στη δικαιοσύνη για τα νομικά της και τις νομικές της κρίσεις εγώ το καταλαβαίνω, κανείς δεν είναι στο απυρόβλητο, αλλά να προσπαθεί να την επηρεάσει και όταν τη φέρνει μετά να προσπαθεί να ασκήσει πολιτική κριτική και σε αυτό, αυτό δείχνει πώς αντιλαμβανόμαστε το έργο της Δικαιοσύνης, πώς το αντιλαμβάνεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση, γιατί αυτό το έχει αποδείξει το ΠΑΣΟΚ. Τη Δικαιοσύνη την κρίνει κατά πώς το βολεύει. Όταν ήταν Κυβέρνηση με το που τολμούσε δικαστικός να στείλει εδώ οποιαδήποτε υπόθεση, ήταν παρέμβαση της Δικαιοσύνης στο έργο της κυβέρνησης. Όταν σήμερα η Δικαιοσύνη κρίνει, όπως εκείνη νομίζει, αλλά δεν βολεύει το ΠΑΣΟΚ, τότε από εκεί και πέρα η Δικαιοσύνη είναι όργανο της Κυβέρνησης! Έτσι συνήθισε το ΠΑΣΟΚ τη Δικαιοσύνη να την κρίνει, κατά πώς βολεύει το ΠΑΣΟΚ, δικαιοσύνη à la carte! Και γι' αυτό αυτές οι επιθέσεις, απαράδεκτες, ανοίκειες, αντιδραστικές.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι τη συνεδρίαση, συζητώντας και κάνοντας περιπάτο μέσα στην Αίθουσα. Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Υπάρχει το προαύλιο, υπάρχει το εντευκτήριο. Σεβασμός στον ομιλητή και στην κοινοβουλευτική διαδικασία.

Συνεχίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεύτερο σημείο: Ήρθε η υπόθεση εδώ. Όλοι τότε, στο μεγαλύτερο μέρος, πήραμε την απόφαση να υπάρξει Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης, δείχνοντας ότι δεν λειτουργούμε με κομματικά κριτήρια. Το γνωρίζετε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Και έρχεται η υπόθεση. Συνιστάται, όπως ξέρετε, Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης. Ποια ήταν η στάση των μελών της Επιτροπής, από την πλευρά ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησε διπλή. Διαρροές και διαστρέβλωση από την πρώτη μέρα. Και από την πρώτη μέρα απόφαση ότι ο κ. Παυλίδης ούτε λίγο ούτε πολύ έχει σε βάρος του αυτήν την υπόθεση. Ναι ή όχι, παραβιάστηκε κατάφωρα από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο Κανονισμός της Βουλής και σε ό,τι αφορά τις διαρροές και σε ό,τι αφορά τη διαστρέβλωση και την απόφαση που είχε ληφθεί πριν καν συνταχθεί το πόρισμα;

Γιατί μιλάτε, λοιπόν, για παραβίαση από άλλες πλευρές του Συντάγματος και άλλα τινά και δεν βλέπετε την ευθύνη που φέρουν ορισμένοι Βουλευτές που ανέλαβαν δικαστικό καθήκον κατά το Σύνταγμα και δεν το έφεραν σε πέρας, ή παραβιάζουν ευθέως το καθήκον το οποίο τους αναθέτει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής; Εκεί δεν υπάρχει ευθύνη; Φταίει ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, εάν υπήρχαν Βουλευτές που έτρεχαν στους κοινοβουλευτικούς συντάκτες από κάτω αμέσως για να διαρρεύσουν και να διαστρεβλώσουν πράγματα και να πουν από την αρχή, ό,τι γινόταν; Μου θύμισε την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου με την Εξεταστική Επιτροπή, με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα και τους ψευδομάρτυρες.

Με αυτούς τους όρους περιμένετε να υπάρχει αξιοπιστία στο νόμο περί ευθύνης Υπουργών και στην εφαρμογή του;

Φταίει ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών και όχι εκείνοι που δεν μπορούν να φέρουν σε πέρας τη διαδικασία και να αναλάβουν τα καθήκοντά τους και τις ευθύνες τους;

Και ύστερα δεν φτάνει μόνο αυτό. Αποφασίζετε όπως αποφασίζετε, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και έχετε αποφασίσει εκ των προτέρων -σας το λέω γιατί φάνηκε

από την πρώτη μέρα ότι αποφασίσατε εκ των προτέρων τι πάτε να κάνετε, παραβιάζοντας κάθε μυστικότητα, παραβιάζοντας κάθε καθήκον- έρχεται στη συνέχεια ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και γράφει άρθρο και το επιγράφει μάλιστα από κάτω το άρθρο «Ωρα ευθύνης» - «ώρα περιορισμένης ευθύνης» το καταλαβαίνω, αλλά ώρα ευθύνης σίγουρα δεν είναι- και λέει -ο οποίος οφείλει και θα έλθει σε λίγο να ψηφίσει και πρέπει να ψηφίσει μυστικά- ότι, ξέρετε, «πρέπει να παραπεμφθεί ο κ. Παυλίδης»! Αν θέλετε, λέει στον κ. Καραμανλή, «να κάνετε το καθήκον σας, να παραπεμφθεί»! Δηλαδή όπως θέλει το ΠΑΣΟΚ έτσι να εφαρμόσουμε το νόμο περί ευθύνης Υπουργών!

Όταν εμείς οι ίδιοι -και όταν λέω εμείς οι ίδιοι εννοώ εσάς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση- αρνούμεθα να εφαρμόσουμε τις διατάξεις του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής, όταν ευτελίζετε την πολιτική ζωή με το να διασύρετε ανθρώπους και συναδέλφους, επειδή έτσι σας βολεύει κομματικά, φταίει ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών και το Σύνταγμα; Εμείς ανακαλύψαμε την «περιρρέουσα ατμόσφαιρα» που ήθελε να στείλει στο εδώλιο συναδέλφους; Εμείς ανακαλύψαμε εκ των προτέρων, το τονίζω, την απόφαση για την παραπομπή συναδέλφου χωρίς να έχετε δει καν τα στοιχεία της δικογραφίας; Εμείς αποφασίσαμε να θέλουμε και διεύρυνση του κατηγορητηρίου όταν ξέρετε ότι αυτό και θεσμικά δεν μπορεί να γίνει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ συμπυκνώστε τη σκέψη σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, και το ξαναλέω με αφορμή αυτήν την υπόθεση, ότι δεν φταίει το Σύνταγμα, δεν φταίει ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Ορθώς ο συντακτικός νομοθέτης έχει αναθέσει στη Βουλή αυτό το καθήκον που είναι εξαιρετικό και ειδικό, δικαστικό καθήκον. Αν μπορούμε να το ασκήσουμε με όρους που ταιριάζουν στη δικαιοσύνη, τότε δεν θα υπάρχει πρόβλημα. Κάποιοι όμως χρησιμοποιούν και τους θεσμούς αυτούς, όταν τους αναθέτει το Σύνταγμα, δικαστικό καθήκον, για να υπηρετήσουν κομματικά συμφέροντα. Και απέδειξαν ποιοι επιδιώκουν κομματικά συμφέροντα. Όχι η δική μας Παράταξη, αλλά η παράταξη του ΠΑΣΟΚ. Γιατί; Εμείς εδώ ψηφίζαμε κατά συνείδηση και όταν συστάθηκε η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Άλλοι είναι εκείνοι που έβγαλαν συμπεράσματα πριν. Αυτοί χρησιμοποιούν τη δικαιοσύνη γιατί έτσι συμπεριφέρονται και όταν τους αναθέτει η Βουλή δικαστικά καθήκοντα, όταν τους αναθέτει το Σύνταγμα τα δικαστικά καθήκοντα. Και από εκεί να καταλάβει κανείς τη νοοτροπία του ΠΑΣΟΚ για τη Δικαιοσύνη. Όταν οι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναλαμβάνουν να ασκήσουν δικαστικά καθήκοντα και τα ασκούν έτσι, πώς μπορεί να είναι αξιόπιστη η κριτική που κάνουν στη δικαιοσύνη, επειδή ασκεί τα καθήκοντά της όπως δεν βολεύει σε ορισμένες περιπτώσεις το ΠΑΣΟΚ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ συμπυκνώστε τη σκέψη σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Είπα δώδεκα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πλησιάζουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Επειδή μιλάει περί γενικευμένης ανομίας ο κ. Παπανδρέου, επειδή έκανε και σήμερα και άλλες προτάσεις σχετικά με τη διαφάνεια, θα τονίσω ένα πράγμα. Θα το πω για πολλοστή φορά. Σήμερα οι θεσμοί λειτουργούν, σήμερα υπάρχει τιμωρία, σήμερα υπάρχει διαφάνεια, σήμερα υπάρχει έλεγχος, σήμερα οι ελεγκτικοί μηχανισμοί λειτουργούν και φαίνεται αυτό, γιατί δεν μένει τίποτα κρυφό.

Χρηματιστήριο, Κτηματολόγιο, όλες αυτές οι υποθέσεις του ΠΑΣΟΚ «κρύφτηκαν» κάτω από το χαλί. Υποθέσεις που σήμερα βγήκαν στην επιφάνεια, όπως παραδείγματος χάριν το θέμα του Βατοπεδίου, δείχνουν από πότε ξεκίνησαν. Η υπόθεση των ομολόγων δείχνει πότε ξεκίνησε το ομολόγό του Δρυ. Η υπόθεση της «SIEMENS», που τώρα εξετάζεται σε βάθος, ξέρουμε όλοι από πότε ξεκίνησε. Γιατί αφού ξεκίνησε επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ υπήρχε συγκάλυψη και σήμερα που αποκαλύπτεται υπάρχει ζήτημα διαφάνειας; Σε αυτό πρέπει να απολογηθεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση και γι' αυτό το λόγο δεν είναι αξιόπι-

στη ούτε όταν μιλάει για διαφάνεια, ούτε πολύ περισσότερο, όταν σε μια διαδικασία τόσο ευαίσθητη για την τύχη ενός συναδέλφου αυτήν τη στιγμή έχει αποφασίσει εκ των προτέρων για εκείνο το οποίο έπρεπε να αποτελεί επτασφράγιστο μυστικό, καθήκον συνείδησης για τον καθένα. Όταν όμως υπάρχει μια τέτοια στάση απέναντι στο Σύνταγμα, δεν φταίει το Σύνταγμα ούτε ο Κανονισμός της Βουλής ούτε είναι δυνατόν να διασύρουν ορισμένοι τον πολιτικό κόσμο με τον τρόπο με τον οποίο ασκούν τα καθήκοντά τους στη Βουλή όταν τους αναθέτει αυτά τα ειδικά καθήκοντα το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αφαιρέσουμε πέντε λεπτά χρόνου από τον κ. Παυλίδη. Θα ομιλήσει τρία λεπτά η τέως Πρόεδρος, η κ. Μπενάκη και δύο λεπτά ο κ. Παναγιωτόπουλος, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Στις 22.35' θα ομιλήσει ο κ. Παυλίδης.

Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, θα αξιοποιήσω τα τρία λεπτά πρώτα για να επαινέσω το πόρισμα της Πλειοψηφίας. Έκαναν μία πολύ ευσυνείδητη δουλειά οι συνάδελφοι, πολύ επιμελημένη, και πραγματικά προορισμένη και εξαιρετικά κατάλληλη για να μας πείσουν, όσους ενδεχομένως θα είχαμε αμφιβολία, για το πώς πρέπει κατά συνείδηση να ψηφίσουμε. Μου έκανε μεγάλη εντύπωση και θέλω να σχολιάσω τα πορίσματα της Αντιπολίτευσης, τα οποία αφού στην πλειοψηφία τους καταδικάζουν το μνηστή και τους μάρτυρές του, και μερικοί μάλιστα διαπίστωσαν ότι δεν θα έφθαναν στην ποινική δικαιοσύνη, ούτε για παραπομπή ούτε για άσκηση ποινικής δίωξης, τελικά αξιοποιούν ορισμένες συμπτώσεις για να καταλήξουν στο αντίθετο αποτέλεσμα.

Αλλά, κύριε Πρόεδρε, αυτό που πρέπει να μας απασχολήσει είναι ποια είναι η γενικότερη μεταχείριση του συναδέλφου Παυλίδη μέσα στην οποία υποτίθεται ότι δικάζεται από αντικειμενικούς δικαστές. Πρώτα απ' όλα η υπόθεσή του είναι το επίκεντρο της πολιτικής αντιπαράθεσης. Ο κ. Βενιζέλος μίλησε μόνο για την ανάγκη των εκλογών και για το εάν η Κυβέρνηση θέλει ή πρέπει ή δεν πρέπει να πάει σε εκλογές.

Εκείνο όμως το οποίο προκαλεί σε εμένα αγανάκτηση είναι ότι ο κ. Παυλίδης είναι αντικείμενο μιας κοινής γνώμης η οποία άγεται και φέρεται όχι από την υπόθεση και το έργο μας, αλλά από την πολιτική ατμόσφαιρα. Φαίνεται ότι τον κ. Παυλίδη τον δικάζουν οι δημοσκοπήσεις. Και θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να αντιμετωπίσετε το φαινόμενο η κρατική τηλεόραση το μεσημέρι, πριν από την βραδιά που εμείς θα ψηφίσουμε ως δικαστές να αναγγέλλει ότι στους δέκα πολίτες οι οκτώ θέλουν να παραπεμφθεί στη δικαιοσύνη ο Παυλίδης.

(θόρυβος διαμαρτυριών από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)
(κωδωνοκρουσίες)

Γιατί διαμαρτύρεστε, κύριοι συνάδελφοι; Δεν είναι αλήθεια αυτό που λέω; Και ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης θα ανεχόταν την μεταχείριση ενός οποιουδήποτε πολίτη που βρίσκεται ενώπιον του εισαγγελέως ή ενώπιον του δικαστού να μεταδίδεται δημοσκοπήση που λέει ότι ο ελληνικός λαός θέλει την κατάδική του; Τι σημαίνει αυτό; Λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας εσείς που εξαρτάσθε από τον ελληνικό λαό πώς θα ψηφίσετε κατά συνείδηση.

Κύριε Πρόεδρε, ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών φταίει, αλλά αυτό τον βρόγχο τον βάλουμε εμείς στο λαιμό μας. Και όταν έχουμε περιπτώσεις να κρίνουμε μ' αυτό τον νόμο, αυτόν τον βρόγχο τουλάχιστον ας μην τον σφίγγουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγο τελειώνουν τα λόγια και είναι η ώρα των δύσκολων αποφάσεων για όλους μας. Αυτό που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι ότι καλούμεθα να φέρουμε εις πέρας με βάση τον όρκο που δώσαμε ως Βουλευτές μία ειδική αποστολή που μας αναθέτει το

Σύνταγμα, ο Κανονισμός της Βουλής και ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών.

Το ΠΑΣΟΚ υποδεικνύει άλλες διαδικασίες και υπηρετεί άλλες σκοπιμότητες. Ακούσαμε την επιχειρηματολογία και του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου και των μελών της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ Επιμένουν στην παραπομπή, γιατί θεωρούν ότι έτσι θα οδηγηθεί ο τόπος σε εκλογές. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ μας μιλούσε για εκλογές. Επιχειρηματολόγους, γιατί πρέπει κατά την κρίση τους να πέσει απόψε ο Καραμανλής.

(θόρυβος στην Αίθουσα)

Το Σύνταγμα άλλα ορίζει γι' αυτήν τη διαδικασία. Πρέπει να οδηγηθούμε στην τελική ψήφο σε λίγα λεπτά με βάση τον όρκο που δώσαμε ενώπιον του ελληνικού λαού.

Ας μην επιτρέψουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μεταβληθεί αυτή η ειδική αποστολή της Βουλής σε προνομιακό πεδίο άσκησης τακτικών ελιγμών της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ εν όψει εφόδου για την κατάληψη της εξουσίας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και η πλέον ακόρεστη βουλιμία για εξουσία έχει τα όρια της και τα όριά της τα βάζει το Σύνταγμα και η Ελληνική Δημοκρατία. Ας ψηφίσουμε με βάση τον όρκο μας και τη συνείδησή μας, μέσα στο πλαίσιο των κανόνων του Δημοκρατικού Πολιτεύματος. Όλα τα άλλα είναι επικίνδυνα και επιδιώκουν να προκαλέσουν σύγχυση. Αυτό που μας επιβάλλεται είναι να επιλέξουμε αυτό που θα επιλέξουμε με καθαρή τη συνείδησή μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Αριστοτέλης Παυλίδης για είκοσι πέντε λεπτά ακριβώς.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως κάποιοι από εσάς θα γνωρίζουν ότι έχω «φάει» τις φουρτούνες με το κουτάλι στο Αιγαίο. Οι συμπατριώτες μου το ξέρουν οπωσδήποτε. Φουρτούνες, πολλά μποφόρ, κύριε Πρόεδρε, αλλά τόσα μποφόρ όσα αυτή η υπόθεση, πρώτη μου φορά. Δεν ζαλίστηκα στο πέλαγος, ζαλίζομαι στη στεριά!

Και διερωτώμαι –μ' αυτά που λέγονται– εγώ είμαι αυτός; Εγώ είμαι ο Αριστοτέλης ο Παυλίδης, που τον λάδωσε ο Μανούσης; Γιατί αυτό λέτε!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Του ιδίου κόμματος...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ναι, κύριε συνάδελφε, κάποτε ήμασταν με το Μανούση στο ίδιο κόμμα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι συμπλέουμε με τους Μανούσηδες σε όποιο κόμμα και αν ανήκουν!

Διότι σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, και αυτές τις ημέρες, ποιο είναι το θέμα; Το θέμα είναι ότι κατηγορείται εκείνος που ετήρησε τη νομιμότητα. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν εγώ υπέγραφα του Μανούση «αμαρτωλή» σύμβαση με ψεύτικα χαρτιά, ποιος από εσάς θα έπαιρνε είδηση το συνεργάτη μου, έναν άλλο φίλο στη Ρόδο, άλλο στην Κω; Το Μανούση θα ξέρετε μόνο που τον κυνηγάει όλος ο κόσμος.

Αν του υπέγραφα τη σύμβαση –επαναλαμβάνω– με ψεύτικα χαρτιά 20.000.000 ευρώ, δεν θα είχαμε ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή. Για όνομα! «Φερμουάρ» οι Μανούσηδες. «Φερμουάρ» οι Μανούσηδες! Ετήρησα το νόμο, την τάξη, με αυστηρότητα και με ρίσκο. Το ρίσκο πληρώνω απόψε και όχι μόνο απόψε, μέρες, μήνες.

Μου λέγει παλαιός συνάδελφός μας, μη ων σήμερα στη Βουλή, ότι η αποκατάσταση της Δημοκρατίας το 1974 προεβλήθη από τα τότε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης –έντυπα κυρίως– για δώδεκα ή δεκαπέντε ημέρες. Μετακύλησαν τα πράγματα, αποκατάσταση της Δημοκρατίας. Η υπόθεση Παυλίδη κρατάει μήνες με ένταση. Εσκέπασε τα πάντα, λες και δεν έχει τίποτε άλλο η Ελλάδα. Έχει το κατοστάρικο Μανούση. Αυτό έχει η Ελλάς, το φημολογούμενο κατοστάρικο Μανούση!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «υπόθεση Παυλίδη». Με ενοχλούσε παλαιότερα και με εξόργιζε, αφού είναι υπόθεση Μανούση. Εγώ πήγα στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για τον Παυλίδη ή για τον Ζαχαρίου; Για το Μανούση πήγα, τον εκβιάζοντα με φωτογραφίες και με άλλους τρόπους.

Σήμερα πλέον δεν με ενοχλεί και ξέρετε γιατί; Γιατί ευθύς θα

αποτελέσει ζήτημα πολιτικό και κοινοβουλευτικό και πιθανώς και να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα.

Τα πρώτα που βγαίνουν, ακούγοντας κάποιους ειδικότερους εμού, είναι ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών». Κάποιοι από σας μου είπαν, δικηγόροι: «Αν φίλε κύριε Παυλίδη, σε είχαμε πελάτη μας θα σε είχαμε αθώωσει σε μισό πρωινό, με αυτό το παραπεμπτικό». Αυτό μου είπατε εσείς. Παρ' όλα αυτά, αναγνωρίζοντας την αθωότητα, φθάνετε στο σημείο να δημιουργείτε μέγα ζήτημα που έχει σχέση με την τιμή, την υπόληψη, την πολιτική παρουσία, την προσφορά ετών, -δεν επαναλαμβάνω πόσα- και με οικογένεια. Στην υπόθεση αυτή κατά έναν περιέργο τρόπο ανεμείχθη η οικογένεια Παυλίδη: Η κόρη μου. Διαμέρισμα το 2005. Η υπόθεση φημών και φημολογιών και ισχυρισμών Μανούση ενάμιση χρόνο μετά. Ο αδερφός μου, Αφρική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Ερωτώ κάποιο εκ των μελών της Επιτροπής: «Εάν υποθέσουμε ότι ο αδερφός μου δεν ήρχετο εις την Ελλάδα, παρέμενε στο Κονγκό, -εκεί ήταν- τι θα πάθαινε;» Απάντηση: «Τίποτα». Δεν σας κάνει εντύπωση ότι προσέτρεξε, κατέθεσε και παρέδωσε; Εδώ είναι το «αμελλητί», και το γνωρίζετε τα μέλη της Επιτροπής. Από τηλεφώνου του ζητούσατε στοιχεία, λογαριασμούς, και σας τα έστειλε αμέσως. Αμέσως! Και ας με διαψεύσει ο οιοσδήποτε ή όποιος μετείχε εις την Επιτροπή των δεκατριών συναδέλφων. Αμέσως, κύριε Πρόεδρε! Τι θέλετε; Λογαριασμούς εδώ, στο κατάστημα της Εθνικής Τραπέζης στη Βουλή; Αμέσως! Τι θέλετε; Αλλού; Αμέσως! Τι θέλετε; Ιδιωτικά συμφωνητικά; Αμέσως! Όλα από τηλεφώνου. Από τηλεφώνου! Γνωρίζετε ότι σε άλλες περιπτώσεις για παρόμοιο θέμα ακόμα περιμένετε λογαριασμούς και οι παλιότεροι ενθυμείσθε σε μια άλλη ιστορία του παρελθόντος ότι επήγατε στα δικαστήρια μέχρι να εξαναγκάσετε τη «UBS» να ανοίξει λογαριασμό. Αμέσως! Αυτό δεν εκτιμάται; Ούτε παρανομίες ούτε άλλο τι. Δεν εκτιμάτε -όχι εσείς, αναφέρομαι τώρα πολύ γενικά-, δεν εξετιμήθη ότι ένας μετανάστης εναγωνίως προσπαθεί να γυρίσει στον τόπο του. Όλη η δούλεψή του, όλο το βίος του είναι εδώ στην Ελλάδα. Ελλάδα, Ελλάδα, Ελλάδα, Ελλάδα! Κως, νησιά! Εδώ είναι. Εδώ τα βρήκατε, τα βρήκε η Τράπεζα της Ελλάδος. Σας είπε ότι υπάρχει κάτι παράνομο; Ψάξε όσο θέλετε.

Ανοίξατε δικό μου λογαριασμό -ξέρετε ποιος είναι, η βουλευτική αποζημίωση-, της κόρης μου, της γυναίκας μου, της άλλης κόρης μου. Έγινε τίποτε; Αν οι Υπηρεσίες του κράτους, οι καταδιώκουσες το έγκλημα και κυρίως το οικονομικό έγκλημα, λειτουργούσαν όπως η Επιτροπή -που οφείλω να τη συχαρώ, δεν διαμαρτύρομαι, - δεν θα είχε μείνει κακοποιός για κακοποιό! Θα είχε κλείσει η Υπηρεσία Διώξεως Ναρκωτικών! Οι χασισέμποροι θα είχαν βρεθεί όλοι από τις τράπεζες! Και εισηγούμαι να αντιγράψουν αυτές οι Υπηρεσίες τη μέθοδο, το σύστημα, την επιμονή των συναδέλφων της Επιτροπής, της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής. Το εισηγούμαι.

Και τι ευρέθη; Ευρέθη το κατοστάρι του Μανούση; Καταθέτω το πόρισμα της Επιτροπής των Εμπειρογνομόνων της Τραπέζης της Ελλάδος, το οποίο γράφει ότι: «100.000 ευρώ αναλήφθηκαν μέσω έκδοσης τραπεζικής επιταγής και επανακατατέθηκαν στις 8-1-2007 στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Το ποσό αυτό χρησιμοποιήθηκε στη συνέχεια για την μερική αποπληρωμή στεγαστικού δανείου της Αγγελικής Παυλίδου».

Παρακαλώ πάρτε το.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αριστοτέλης Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εζητήθη από τον Πρόεδρο της Επιτροπής εκ μέρους των συναδέλφων, των μελών της Επιτροπής, να ανοίξουν λογαριασμοί περιορισμένου χρόνου, δηλαδή Ιανουάριος του 2005 μέχρι Ιούλιος του 2005 στη μία περίπτωση και μετέπειτα 3 Νοεμβρίου του 2006 μέχρι 8 Ιανουαρίου του 2007.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άνοιξαν λογαριασμοί πέντε ετών! Θα μπορούσε κάλλιστα -κάλλιστα!- ο αδελφός μου να ασκήσει μέσον νόμιμον και να παρεμποδίσει! Θα περιμένετε ακόμη λογαριασμούς. Καμμία αντίδραση. Ανοίξτε ό,τι θέλετε.

Ανοίξτε ό,τι θέλετε!

Καταθέτω Πρακτικά της Βουλής, ο κ. Νεράντζης, Πρόεδρος της Επιτροπής, να περιγράφει και να καταλήγει σε κάποιο σημείο: «Ζητείται πλήρης κίνηση των πάσης φύσεως τραπεζικών λογαριασμών που διατηρεί στην Ελλάδα ως δικαιούχος ή συνδικαιούχος ο Αναστάσιος Παυλίδης για χρονικό διάστημα τάδε...» και συμπληρώνει «ε, αυτό, συνάδελφοι, δεν παραεinaί;».

Παραίτητο! Παρ' όλα αυτά, ανοίχθηκαν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αριστοτέλης Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Από όλη τη διαδικασία -διαβάζω τα Πρακτικά, που μου τα έδιναν κάθε μέρα- πέρασαν είκοσι οκτώ μάρτυρες. Είκοσι οκτώ μάρτυρες! Ουδείς μνημονεύεται εις τα Πρακτικά των συναδέλφων των προερχομένων από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ει μόνον ο Μανούσης -λες και οι άλλοι δεν κατέθεσαν!- ο Μανούσης, τον οποίο εσείς αποκαλύψατε ότι είναι ψευδομάρτυρας, ότι είναι πλαστογράφος.

Η Επιτροπή έκανε κατάσχεση πρακτικών Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από κατάθεση του διατελέσαντος Προέδρου της εταιρείας του, του Κανταρά από τη Λήμνο, και τον βρήκατε πλαστογράφο!

Στου πλαστογράφου τις καταθέσεις στηρίζετε; Στου πλαστογράφου τη διακήρυξη, τον ισχυρισμόν ότι έδωσε για να μου δώσουν; Και συνεδριάζει απόψε το Κοινοβούλιο και ερχόμεθα να ψηφίσουμε αν θα παραπεμφθεί ο Παυλίδης, διότι αυτό ισχυρίστηκε κάποια στιγμή ο Μανούσης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κωμική η υπόθεση των επιταγών που λέγει ότι έδωσε. Τις καταθέτω εδώ για τα Πρακτικά. Έχω «ψαρέψει» από τους συναδέλφους απαντήσεις σε ερωτήσεις που του έκαναν -είναι κωμική υπόθεση!- μη οπισθογεγραμμένες, σε έκδοση «εμού του ιδίου», ανοικτή ημερομηνία και κατάθεση των υπαλλήλων του που του σύρει δώθε-κειθεί! Ξέρεις -λέει- δεν είχαν και αντίκρισμα! Πάρτε τα!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αριστοτέλης Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν είχαν και αντίκρισμα! Μα, μεγαλύτερος κατεργάρης μπορεί να υπάρχει; Συγχωρείστε μου την έκφραση. Και εκβιάζεται, λέει! Εκβιάζεται τώρα αυτός! Εκβιάζεται δηλαδή, για το Θεό σας! Ομιλεί για μετρητά. Και από την άλλη μπάντα κλαίγεται: «Δεν έχω φράγκο στην τσέπη!» Τον έχετε ακούσει περιφερόμενο από κανάλι σε κανάλι.

Αυτός οδήγησε όλους εμάς, απόψε εσάς -εγώ δεν ψηφίζω- να αποφασίσετε για την επομένη φάση, για το δικαστικό συμβούλιο. Ναι, δεν είναι δικαστήριο, αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολιτική πράξη. Έγινε πολιτικό ζήτημα. Τα της δικαιοσύνης εγώ είμαι βέβαιος τα έχετε ξεκαθαρίσει. Τα έχετε ξεκαθαρίσει! Τουλάχιστον όσοι με γνωρίζετε δεν πιστεύω ότι υπάρχει στην ψυχή σας ίχνος ότι ο Παυλίδης τα έπιασε! Γνωρίζομαστε!

Εγώ για πάρα πολλούς συναδέλφους, όταν σε κάποιον φάσιν της πολιτικής ζωής των ευρέθηκαν σε δύσκολη θέση, σηκώθηκα εδώ μέσα και είπα: «Μα, τι είναι αυτά που κάνετε;» Τι είναι αυτά που κάνετε; Όλα τα Ελληνόπουλα είμαστε απατεώνες; Για όνομα, το έχει ο Θεός! Μας ψηφίζει ο κόσμος, μας ξαναψηφίζει, μας ματαψηφίζει και μένουμε αιωρούμενοι με υποψίες, επειδή σηκώνεται κάποιος κύριος και λέγει ό,τι λέγει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε ποιος είναι ο κύριος συνηγορός μου; Οι συμπατριώτες μου. Μεγάλη παρηγοριά και δύναμη η στήριξη, όχι μόνο της οικογένειας, αλλά των συμπατριωτών μας, των ανθρώπων που μας οδηγούν εδώ.

Καταθέτω τις επιστολές προς τον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής, δημοσιεύσεις δημάρχων -έχουμε κοινοτάρχες ακόμα κάτω- απλών πολιτών, εκπροσώπων συλλογικών οργάνων. Τα καταθέτω για την ιστορία, όχι για να τα διαβάσετε, να υπάρχουν στα Πρακτικά της Βουλής.

Κανένας εκπρόσωπος Κόμματος, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολιτεύσεως, από τα κόμματά σας -τα κόμματά σας, άστε τη

Νέα Δημοκρατία, τα κόμματά σας! - δεν ύψωσε φωνή να πει: «Καλά του κάνετε, τον έχουμε μαρκάρει από χρόνια, είναι λαμόγιο!». Ούτε ένας για δείγμα!

Οι συνάδελφοί μου εκ της εκλογικής μας περιφέρειας έχουν γνώση απόλυτη και θέλω να τους ευχαριστήσω για τη στάση που εκράτησαν, όχι για να μου κάνουν χάρη. Γνωρίζομαστε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκίνησε η ιστορία από τη μεγάλη υπόθεση της ακτοπλοΐας για την οποία ο κ. Βενιζέλος είπε ότι έχουμε και «Παυλίδη II». Έχω να πω γι' αυτό: Δε σας κάνει εντύπωση ότι η σύγκρουση έγινε μεταξύ Παυλίδη και με τα φιλαράκια και τα πατριωτάκια, τα κομματικά φιλαράκια; Κάποτε ο Μανούσης, που τον είχαμε γνωρίσει στέλεχος -βεβαίως, απεκήρυξε τη Νέα Δημοκρατία, τον απεκήρυξε και εκείνη -αλλά στέλεχος, ενόμιζε ότι με την κομματική σημαία θα αλωνίσει το Υπουργείο. Αυτό ενόμιζε!...

Και τελικώς, που ευρέθη; Ευρέθη σήμερα να είναι στο χάλι που είναι, να ισχυρίζεται ότι αδικείται -ήδη το είπατε. Όπου ήταν σωστό παίρνει αυτό που δικαιούται, όπου δεν ήταν, ο ανταγωνισμός! Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει εισπράξει κοντά στα 35.000.000 ευρώ, όχι χαριστικά, από τα δύο Υπουργεία, αλλά γιατί έτσι ο νόμος, η τάξη, το δίκαιο και η τήρηση της αυστηρότητας επέβαλε.

Για τον Παυλίδη νούμερο-δύο -εκεί είναι τα φιλαράκια, ή μάλλον τα πατριωτάκια- έχω να σας πω ότι ενόμιζαν ότι ο πατριώτης Υπουργός, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, θα άνοιγε το πουγκί του κράτους και θα μοίραζε. «Δώσε και μένα, μπάρμπα»! Αμ, δεν ήταν έτσι. Γι' αυτό, βλέπετε, ο Άρειος Πάγος, όταν εστάλη κατ' αρχήν ο φάκελος επάνω, απήντησε και όταν ξαναεστάλη τώρα, προ ημερών δε τον κατέθεσαν στην Επιτροπή, ξανααπήντησε. Και λέει, λοιπόν, ο κύριος Πρόεδρος της Επιτροπής στους συναδέλφους του στην Επιτροπή τα εξής: «Θέλω να σταθώ σε ένα σημείο προς ενημέρωσή σας, επειδή φυλλομέτρησα τη διάταξη αρχειοθετήσεως εκ μέρους του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Φωτίου Μακρή, την οποία διάταξη τώρα κατέθεσε ο κ. Παυλίδης και να επιστημάνω μόνο ότι στη σελίδα 29 της διατάξεως λέγει: «Τα γεγονότα, αντικειμενικά εξεταζόμενα, λόγω της αοριστίας τους, δε μπορούν να θεμελιώσουν, κατά την έμφρονα κρίση ενός αντικειμενικού κριτή, ικανά στοιχεία για ενδεχόμενη ποινική ευθύνη του Υπουργού».

Καταθέτω και τη διάταξη και την περικοπή από τα όσα ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Νεράντζης είπε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αριστοτέλης Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και επίσης, καταθέτω για τον ίδιο διαγωνισμό και τις γραπτές εξηγήσεις των υπηρεσιακών παραγόντων -σειρά υπηρεσιακών παραγόντων- οι οποίοι δεν βάζουν το κεφάλι τους στον ντορβά για τον Παυλίδη -για κανένα δεν το βάζουν- και λένουν για εκείνο το διαγωνισμό: Κως - Νίσυρος - Τήλος - Σύμη - Ρόδος. Στη γραπτή διαπραγμάτευση, το κράτος μας, δια του Υπουργείου, του οποίου είχα την τιμή να προϊσταμαι, εκέδρισε 450.000 ευρώ για το διάστημα περίπου ενός έτους συμβάσεως για τριάντα δρομολόγια άνευ επιδοτήσεως.

Πάρτε τα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αριστοτέλης Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή είναι η απιστία; Αυτή είναι η κακή διαχείριση; Αυτό είναι το «ζημίωσε το κράτος»;

Κύριε Παπουτσή, το νόμο σας εφαρμόζαμε. Και θέλω να διακηρύξω -δεν ξέρω τι λέτε -έχετε τις απόψεις σας εσείς του Κομμουνιστικού Κόμματος, σεβαστές -αλλά σήμερα έχουμε νόμο, καλός νόμος. Πέρασαν τα χρόνια, το ξαναλέω: Κάποιο πρέπει να γίνει μία διόρθωση. Φυσικό είναι. Είναι, όμως, καλός νόμος. Διεθνείς διαγωνισμοί. Και για όλα αυτά που σας λέγω τώρα, Μανούσης, εκεί κάτω στα μέρη μας, άλλοι διαγωνισμοί, όπου προδιαγραφές δεν προσεβλήθησαν, διεξαγωγή διαγωνισμού δεν προσεβλήθη, κατακύρωση δεν προσεβλήθη, συμβασιοποίηση δεν προσεβλήθη. Μετά από καιρό δημοσιεύματα και κινείται μη-

χανισμός, ο οποίος οδηγεί και στη Βουλή.

Πάντα ταύτα, όμως -αποφεύγω να αναφερθώ σε άλλα της περιοχής, δεν είναι του παρόντος- πώς σχετίζονται με το συζητούμενο θέμα;

Σχετίζονται, διότι εδημιουργήθη εντύπωση από τη συκοφαντία. Αναγκάστηκε να καταφύγει στη συκοφαντία, όταν είδε κάποιος - και λυπούμαι που αναγκάζομαι πάλι να αναφέρομαι σε Έλληνα πολίτη- ότι δεν του βγαίνει η κατεργαριά.

Σας καταθέτω ερωτήσεις που έκαναν οι συνάδελφοι, μέλη της Επιτροπής, προς τον υπ' όψιν μάρτυρα, για να δείτε, να λάβετε μια γνώση του πώς δημιουργήθηκε αυτή η εντύπωση, η οποία μετεδόθη στον κόσμο, και καλώς είπε η κυρία Μπενάκη ότι αυτή η μετάδοση στον κόσμο μιας εικόνας, οδήγησε στη θέση που περιγράψατε και η οποία ισχύει, είμαι βέβαιος, εκτός Δωδεκανήσου.

Ερωτά, λοιπόν, ο κ. Κουτσούμπας: «Σας είπε ποτέ ο κ. Παυλίδης ότι θα δώσετε οικονομική βοήθεια ή χρήματα στο Ζαχαρίου; ΜΑΡΤΥΣ (Φώτιος Μανούσης): Όχι, δεν μου το είπε». Ο ίδιος το λέει. Το καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αριστοτέλης Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κ. Ντογιάκος στις 29-10-2007 έχει απέναντί του τον υπ' όψιν μάρτυρα και τον ερωτά: «Με ποιους ακριβώς τρόπους σας εκβίασε ο κ. Ζαχαρίου; Με βία, με απειλές σε βάρος της σωματικής ακεραιότητάς, με απειλές βλάβης της επιχείρησής σας ή με κάποιο άλλο τρόπο;». Δηλαδή μεταφέρει δια του ερωτήματος τη σχετική διάταξη του νόμου. Τα λέω καλά, κύριε Υπουργέ;

Απαντά ο Μανούσης: «Κατ' αρχήν, δεν δήλωσα ποτέ πως ο Ζαχαρίου προσωπικά με εκβίασε».

Την ίδια ερώτηση επαναλαμβάνουν μέλη της Επιτροπής, πάλι ο κ. Κουτσούμπας και δίδεται η ίδια απάντηση. Πάρτε τα και αυτά για την ιστορία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αριστοτέλης Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν ισχυρίζομαι ότι διαρκούσης της θητείας μου δεν παρετηρήθησαν και παραλείψεις. Κύριοι συνάδελφοι, προς Θεού! Ίσως να έκαμα και κάποιο σφάλμα, πολιτικό σφάλμα. Αλλά στη διαχείριση υπήρξε αυστηρότατος μέχρις υπερβολής. Και πού; Στην εκλογική μου περιφέρεια. Βρήκα άγωνα γραμμή, το Σύμη-Ρόδος. Μόλις μου παρουσίασαν -εσείς το ξέρετε- πεντακόσιες χιλιάδες διακινούμενους διαρκούντος του έτους, το έκοψα πού; Στους Συμιακούς, αυτούς που είχαν και έχουν ακόμη τη λαϊκής βάσεως εταιρεία. Διότι η άλλη της Τήλου δεν είναι λαϊκής βάσεως. Είναι επιχείρηση με μεγαλομέτοχο μέσα. Τα ξέρετε αυτά!

Είχα πάρει τέτοια φόρα με τις περικοπές, ώστε έφθασα στο σημείο να κάμω κάτι για το οποίο μετενόησα. Σε ένα νησάκι, στα Λέβιθα υπάρχει μία οικογένεια, καμπόσοι, πατέρας, μητέρα και τρία παιδιά, που δουλεύουν μέρα-νύχτα και επιμένουν να είναι εκεί στο νησάκι. Δόθηκε επιδότηση από τον προκάτοχό μου για να πηγαίνει το καϊκάκι από τα Λέβιθα στην Πάτμο. Είχα πάρει τέτοια φόρα που τους έκοψα την επιδότηση. Ξεσηκώθηκε ο κόσμος.

Κύριε Πρόεδρε, έβαλα την ουρά στα σκέλια. Πήγα και τους βρήκα -Μεγαλοβδομάδα ήταν- και τους λέω: «Ήμαρτον»! Ξανά νέα διαδικασία και ξαναδόθηκε από το κράτος η επιδότηση που θα έπρεπε να δίδεται χωρίς διαγωνισμό. Έπρεπε να υπάρχει διάταξη, κάποιο συμβούλιο να αποφασίζει κάποιους να τους πληρώσουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ).

Και όταν ακούω να λέτε ότι τα 50 ή 60.000.000 είναι πολλά για τις άγονες γραμμές μελαγχολώ. Δεν μετράτε πόσα κοστίζουν εδώ τα αστικά λεωφορεία Κολιάτσου-Παγκράτι; Δεν μετράτε πόσα πληρώνουμε όλοι εμείς σε αυτή την υπόθεση; Εδώ Σύναγμα, έξω από το Κοινοβούλιο. Και θα κάνουμε οικονομία τώρα για τα νησάκια;

Επί ημερών μου, καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας μου, όλο το

κονδύλι για τις άγονες γραμμές, που ανέβηκε κάπως, ήταν 73.000.000 στα τέσσερα χρόνια. Τώρα που άλλαξαν τα δεδομένα, τα πετρέλαια, τούτο και το άλλο, το κράτος μας, εμείς, η Βουλή, δώσαμε εξουσιοδότηση να πληρώσουν παραπάνω.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν ξεδεύονται όλα, αλλά καλώς ψηφίζουμε και είναι το παράπονο των νησιωτών. Λένε: «Ξοδεύετε, μιλάτε για high way, για Εγνατία, για Ιόνια Οδό. Για μας; Τι σας ζητούμε;». Ας είμαστε, λοιπόν και λίγο μαζεμένοι.

Επί ημερών μου πάντως, όσα έδιδε ο κρατικός προϋπολογισμός, με αυστηρότητα, με έλεγχο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχετε δυόμισι λεπτά ακόμη, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σημείον έτερον. Γιατί εκράτησες το συνεργάτη σου; Εάν καταγγελία μου έκανε ένας αξιοσέβαστος, ήξερα τι θα κάμω. Σας το ξαναλέγω. Δεν είχα ανάγκη από Σανιδά. Άμα έχεις απέναντί σου αυτόν που περιέγραψα, νισάφι. Αυτό θα ισχύσει και για εσάς μεθαύριο. Συχωρήστε μου το «για εσάς», για κάποιους άλλους.

Κύριε Πλεύρη, κάματε παρατήρηση κατά τη διάρκεια των εργασιών της Επιτροπής λέγοντας: «Μπαίνει ένας σ' ένα γραφείο, βγαίνει έξω, λέει «ελαδώσαμε τον κύριο». Άντε να αποδείξεις πως δεν είσαι ελέφαντας. Άντε να αποδείξετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν είστε ελέφαντας!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πόρισμα πού κατέληξε; «Δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, αλλά ούτε καν αμυδρές υπόνοιες τελέσεως του αδικήματος που αποδίδεται στον Αριστοτέλη Παυλίδη». Όμως, οι επί του πορίσματος, του κατά πλειοψηφία εξαχθέντος, παρατηρήσεις των εκπροσώπων των υπολοίπων κομμάτων –τους οποίους σέβομαι, διαπίστωσα ότι εργάστηκαν με την ψυχή τους- τι έχουν; Δεν συμφωνεί ο ένας με τον άλλον. Έχουμε τέσσερις διαφορετικές τοποθετήσεις. Τέσσερις διαφορετικές τοποθετήσεις! Από εκεί και πέρα, βγάλτε εσείς τα συμπεράσματά σας.

Απόψε θα ψηφίσετε. Τα μαζεύω. Δεν θέλω να κλαίγομαι! Ως εδώ! Αποφασίστε ό,τι νομίζετε! Όμως, στον εχθρό μου δεν εύχομαι να περάσει αυτό που πέρασα εγώ! Λένε στην Κάρπαθο ευχή «Μην κακό να σ' εύρει». Η ευχή σημαίνει να μη σ' εύρει κακόν τέτοιο».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ούτε στο Μανούση;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ούτε στο Μανούση, κύριε Πρόεδρε! Κύριε Πρόεδρε, με ρωτάτε «ούτε στο Μανούση;». Ούτε στο Μανούση! Κατάντια! Ειλικρινώς τον λυπούμαι! Σε κανέναν! Να μη σας πω τι γίνεται με τη μάνα μου που είναι πάνω από ογδόντα χρονών. Την πήραν στο τηλέφωνο οι «κυνηγοί κεφαλών», οι ερευνητές, να μάθουν για την οικογένεια, να γράψουν. Λέω: «Καλέ μητέρα, τι τους είπες;». «Βρε παιδάκι μου, ευχαριστώ το Θεό γιατί με βοήθησε και έκανα καλά παιδιά», έτσι τους είπε η γριούλα!

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε του Κοινοβουλίου, κύριοι συνάδελφοι, μεθαύριο, 8 του μηνός, στη Σύμη γίνεται μια εκδήλωση στην οποία αρκετοί από εσάς έχετε μετάσχει. Είναι η επέτειος υπογραφής του Πρωτοκόλλου Παραδόσεως της Δωδεκανήσου από τους Γερμανούς στους Συμμάχους, με τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Ενθυμείστε τι εκάματε στα πενήντα χρόνια, κύριε Κακλαμάνη και εσείς επί των ημερών σας, κυρία Μπενάκη.

Λήξη Β' Παγκοσμίου Πολέμου! Το μεγαλύτερο εθνικό γεγονός για τη χώρα μας! Εμεγάλωσε η Ελλάς! Μεταξύ μας, μεταξύ των τριακοσίων, υπάρχουμε δύο, ο κ. Τάσος Καραμάρης –δεν έχω τίποτε μαζί του, η στάσις του ήταν εξαιρετική, στενοχωρήθηκα γιατί δεν με ενημέρωσε ότι τον πλησίασε ο Μανούσης- και εγώ εγεννήθημεν κατά περίοδο που ακόμη ήμασταν υπό κατοχή. Σκλαβιά ήταν! Εγώ παιδάκι τότε, στα 1945, δεν καταλάβαινα ακριβώς τι γινόταν. Άκουγα πάντως δύο περιέργες λέξεις. Τις συνειδητοποίησα αργότερα το '48, με την τελετή «ενσωματώσεως», όταν ήμουν πέντε χρονών παιδάκι. Ξέρετε ποιες ήταν οι λέξεις; «Ελευθερία» και «Ένωση». Έξω από τα σπίτια μας είχαμε δύο σημαίες χιαστί, της θαλάσσης και της ξηράς και από κάτω ήταν η λέξις «Ένωση» και η Ελληνική Σημαία από επάνω! Πραγματική σημαία!

Μεγαλώσαμε μ' αυτές τις δύο λέξεις, δηλαδή «Ένωση» με τη μητέρα Ελλάδα και Ελευθερία. Και μας δίδαξαν οι δάσκαλοι –και εδώ μέσα το υπηρετήσαμε όλοι μας, παλαιοί και νέοι συνάδελφοι το υπηρετούμε δε ακόμη- ότι η Ελευθερία πάει χέρι-χέρι με τη Δικαιοσύνη! Δικαιοσύνη! Την άκουσα σήμερα να επαναλαμβάνεται κάθε λίγο και λιγάκι. Δικαιοσύνη!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίστε ό,τι θέλετε. Είμαι έτοιμος για όλα! Σας ζητώ μονάχα Δικαιοσύνη! Δικαιοσύνη, κύριοι συνάδελφοι! Το δίκαιο του πολίτη! Δικαιοσύνη! Τίποτα περισσότερο!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δικαιοσύνη, κύριοι συνάδελφοι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος και της παραγράφου 2 και 3 του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής Μέρος Κοινοβουλευτικό και την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 3126/2003 ως προς την ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της ηθικής αυτουργίας.

Θα προχωρήσουμε στην ψηφοφορία, η οποία είναι μυστική και θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 157 και του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής.

Για τη διεξαγωγή της μυστικής ψηφοφορίας έχει διανεμηθεί το ψηφοδέλτιο για την άσκηση ή μη δίωξης του Αριστοτέλη Παυλίδη στο οποίο αναγράφονται οι φράσεις «ΝΑΙ στην άσκηση δίωξης», «ΟΧΙ στην άσκηση δίωξης» και «ΠΑΡΩΝ».

Επίσης, σας έχουν διανεμηθεί και λευκά ψηφοδέλτια, όπως προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής για τη διεξαγωγή της μυστικής ψηφοφορίας, καθώς και φάκελοι εντός των οποίων τοποθετείται το ψηφοδέλτιο του κάθε συναδέλφου.

Θα σας υπενθυμίσω την πρόταση που έκανα στην αρχή της συνεδρίασης, δηλαδή όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ψηφίσουν υπέρ της άσκησης δίωξης κατά του συναδέλφου κ. Αριστοτέλη Παυλίδη πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους δίπλα στη φράση: «ΝΑΙ στην άσκηση δίωξης».

Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ψηφίσουν για τη μη άσκηση δίωξης του συναδέλφου κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους δίπλα στη φράση: «ΟΧΙ στην άσκηση δίωξης».

Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ψηφίσουν «ΠΑΡΩΝ», θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους δίπλα στη λέξη: «ΠΑΡΩΝ».

Με την εκκώλυση του ονόματός του κάθε συνάδελφος θα προσέρχεται στην ψηφοδόχο, όπου θα εναποθέτει το φάκελο με το ψηφοδέλτιο και οι επί της ψηφοδόχου συνάδελφοι θα επιβεβαιώνουν αναφέροντας το όνομα κάθε συναδέλφου που ψηφίζει.

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Ιορδάνης Τζαμτζής από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Δημήτριος Λιντζέρης από το ΠΑΣΟΚ.

Καλούνται, επίσης, επί της ψηφοδόχου ως ψηφολέκτες οι συνάδελφοι κ. Ελευθέριος Αυγενάκης από τη Νέα Δημοκρατία και η κ. Σουλβάνα Ράπτη από το ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λόγω της σοβαρότητας της ψηφοφορίας, ζητώ την έγκριση του Σώματος αντί για Πρόεδρο της Εφορευτικής Επιτροπής να έχουμε συμπροεδρία στην Εφορευτική Επιτροπή, το έργο της οποίας θα επιτελέσουν οι Αντιπρόεδροι Γεώργιος Σούρλας και Φίλιππος Πετσάλνικος.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Η Βουλή ενέκρινε ομόφωνα.

Παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προσέλθουν στην ψηφοδόχο.

Επαναλαμβάνω ότι οι επί της ψηφοδόχου συνάδελφοι θα επιβεβαιώνουν αναφέροντας το όνομα κάθε συναδέλφου που ψη-

φίξει.

Επίσης, σας γνωστοποιώ ότι στο Προεδρείο έχουν αποσταλεί σφραγισμένες επιστολές από τους συναδέλφους κ.κ. Γιάννη Παπαθανασίου, Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη από τη Νέα Δημοκρατία, του κ. Βασίλη Οικονόμου από το ΠΑΣΟΚ και του κ. Γεώργιου Μαυρί-

κου από το ΚΚΕ, που βρίσκονται σε αποστολή της Βουλής και της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού της Βουλής.

(Οι επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ τον κ. Γείτονα και τον κ. Σκουλάκη να αλλάξουν θέσεις για να καθίσουν οι συμπορεδρεύοντες στην Εφορευτική Επιτροπή.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλούνται οι κύριοι ψηφοδέκτες να προβούν στην καταμέτρηση και διαλογή των ψηφοδελτίων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΔΙΑΛΟΓΗ – ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΛΟΓΗ-ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης μυστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 298 Βουλευτές. Ευρέθηκαν στην ψηφοδόχο 298 ψηφοδέλτια. Έγκυρα 298 ψηφοδέλτια. Άκυρα κανένα.

Υπέρ της άσκησης δίωξης ψήφισαν 146 Βουλευτές.

Κατά της άσκησης δίωξης ψήφισαν 144 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 3 Βουλευτές.

Ευρέθησαν και 5 ΛΕΥΚΑ ψηφοδέλτια.

Συνεπώς μετά από αυτό το αποτέλεσμα η πρόταση για την άσκηση δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη δεν έγινε δεκτή, διότι δεν συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, όπως προβλέπουν οι διατάξεις του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.54' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη 5 Μαΐου 2009 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

